

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

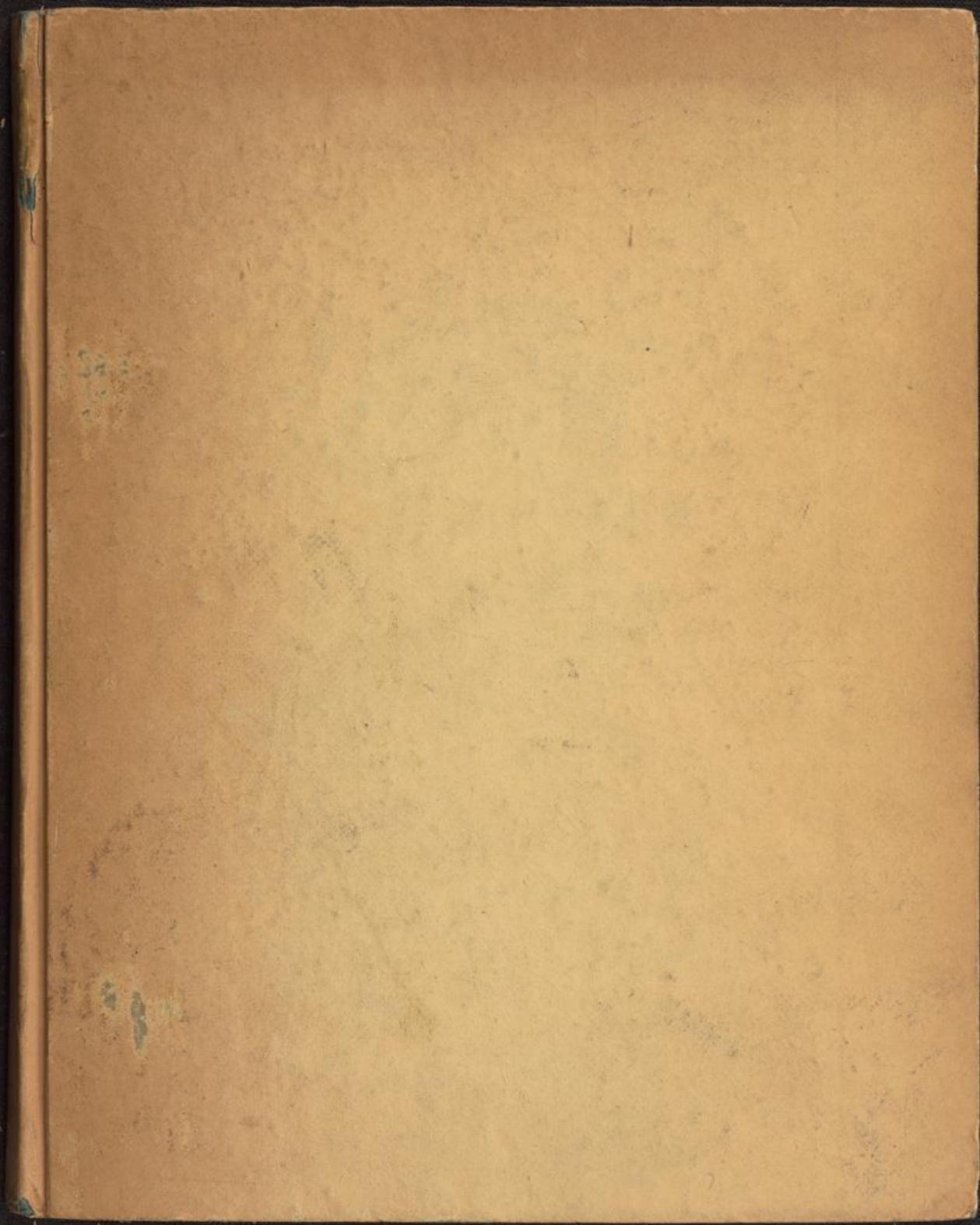
Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Metaphysica - Cod. Ettenheim-Münster 335

Dorsche, Johann Georg

[S.l.], 1742

[urn:nbn:de:bsz:31-131751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-131751)

7 E. VL 335

Habitūs intellectuales theoretici sunt in genere INTELLECTUS & SCIENTIA loci
 raly compositi, in Sapientia.
 Intelligentia sunt principia, q̄ nāa n̄ p̄t̄ a h̄ habitūaliter, sed h̄ p̄t̄ h̄aliter in s̄nt̄ z̄ eff̄c̄nt̄
 inf̄s̄ principia s̄nt̄ h̄ p̄p̄ositiones s̄ g. p̄t̄nt̄es in sonorandos, t̄t̄, n̄q̄z̄ in q̄t̄. Deum
 colendū s̄ h̄ p̄ncipiala h̄ h̄m̄us̄ q̄t̄at̄ q̄ s̄nt̄ p̄t̄nt̄es. q̄ totū. s̄ g. q̄t̄ q̄t̄ q̄t̄
 Habitūm definitiōis vid̄ s̄ in p̄p̄ly q̄t̄ s̄ i. M. Jos. S̄t̄er̄y
 N. ad aliq̄z̄ in q̄t̄ s̄nt̄ q̄t̄ ob̄p̄t̄ r̄nd̄nt̄iam z̄ s̄nt̄is auctoritat̄.

DE METAPHYSICA

Hic scientia subalternante metaphysice improprie. & quae in practica, sed speculative sibi metaphysice
 subalternat alia scientia.
 Subalternas & ut proprie ut n̄pp̄ia. s̄pp̄ia ut i. r̄os̄ finem, q̄: n̄q̄ s̄nt̄ h̄ s̄nt̄ r̄p̄t̄
 ad finem aliorū, s̄ s̄nt̄ s̄nt̄ factore v̄t̄, d̄nt̄ ad r̄p̄ s̄nt̄ q̄ illa s̄nt̄ in p̄nt̄nt̄
 ad r̄nt̄m̄ equo r̄m̄ in s̄nt̄ q̄ r̄p̄t̄nt̄ p̄nt̄. ut r̄os̄ p̄nt̄ p̄nt̄ p̄nt̄, q̄ h̄a s̄nt̄
 h̄ s̄: alia s̄nt̄ia q̄nt̄ s̄na p̄ncipia, it̄ ad q̄ in s̄p̄t̄ s̄nt̄ia q̄ ḡl̄s̄ s̄nt̄
 inf̄s̄ s̄nt̄ p̄ncipia, s̄nt̄ h̄m̄ia subalternat̄ q̄ s̄nt̄. It̄a v̄nt̄ s̄nt̄ metaphysica alia
 scientia subalternat̄ q̄ s̄nt̄. It̄a v̄nt̄ s̄nt̄ metaphysica alia
 s̄nt̄ superior̄, s̄nt̄ s̄nt̄ q̄ s̄nt̄ subalternat̄ s̄nt̄ia & auctoritat̄.

Propria subalternas s̄, q̄: p̄p̄ly id̄m̄ & s̄p̄t̄m̄ in s̄nt̄ia subalternata, q̄ in s̄nt̄
 v̄nt̄ c̄m̄ d̄ff̄r̄nt̄ia s̄nt̄ auctoritat̄, s̄i opt̄ia q̄ agit & h̄nt̄a v̄nt̄ s̄nt̄ia subalternat̄
 r̄m̄t̄ia q̄ agit & h̄nt̄a s̄nt̄ia s̄nt̄ia, h̄nt̄ia q̄ agit & n̄m̄s̄ s̄nt̄ia subalternat̄
 h̄nt̄ia q̄ agit & n̄m̄s̄ s̄nt̄ia s̄nt̄ia.

Quaedam scientia agit de generibus, agit et de speciebus. CANON.
 Obiect. metaphys. agit de generibus entium. Et Canon in v̄nt̄ v̄nt̄.
 R̄ p̄nt̄ s̄nt̄ia q̄ agit & q̄t̄, agit et de sp̄s̄. s̄i s̄ p̄nt̄ abstractio. s̄ g. agit in
 metaphys. de d̄a, s̄nt̄ia & aia, s̄nt̄ia s̄nt̄ia, s̄nt̄ia s̄nt̄ia, s̄nt̄ia s̄nt̄ia, s̄nt̄ia s̄nt̄ia
 s̄nt̄ia s̄nt̄ia, q̄ illa s̄nt̄ia q̄ s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia, s̄nt̄ia s̄nt̄ia, s̄nt̄ia s̄nt̄ia, s̄nt̄ia s̄nt̄ia

Scientia agit de actibus virtutis, virtutis & h̄m̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia
 virtutis p̄nt̄. s̄nt̄ia s̄nt̄ia p̄p̄ositione s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia
 s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia
 s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia
 metaphys. q̄ s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia s̄nt̄ia

Differt Logica a Metaphysica
Metaphysica agit de rebus, Logica de modo eorum tractandi = metaphysica agit de utriusque simplicium
et utriusque propositionum 3 Metaphysica est sibi ipsi principia. Logica instrumentalis. Ab. Scientia &
et sibi soluta: Est scientia soluta in transsumendo. Et dicantur 9 primario & alio quod dicantur
in qualitate = quia in tempore illa est solutio danti = in illa solutio, et in tempore fact.

Cujus divisionis Objecti: 9 dicitur: Metaphysica in 9 non eam, et propria
istius 95 agit de eodem. = 9 agit in quo propria et deo agendi & aca separata, et agit de
quodam in 95 comi, quia et eum agit. De Cujus membra divisionis sibi in 9 sunt opposita omnia
materialiter ut formae, et dicitur in 9 bona, si limitata velut unum: et maliter in 9
in 9 sunt opposita membra Cujus divisionis: cum per eos et 95 eorum agit, propria.

Quidam dicitur scientia et in 9 soluta illa in 9 dicitur: eam et propria. Metaphysica et
et 9 dicitur scientia et in 9 soluta in 9 et in 9 illa in 9 dicitur: eam et propria. limitata
majori agendi in 9. = 9 dicitur scientia et in 9 soluta illa in 9 dicitur: eam et propria. limitata
et Metaphysica dicitur in 9 soluta in 9 comparat, et dicitur, 95: in 9 in 9 soluta in 9 scientia
in 9 et in 9 soluta in 9. = 9 dicitur: eam et propria. limitata in 9 et in 9 dicitur: eam et propria. limitata

3 dicitur scientia distincta et propria et si propria et distincta divisionem. Metaphysica
et distincta et propria divisionem. = 9 dicitur: eam et propria. limitata in 9 et in 9 dicitur: eam et propria. limitata
divisionem et eorum dicitur scientia. = 9 dicitur: eam et propria. limitata in 9 et in 9 dicitur: eam et propria. limitata
et absolute et simpliciter major velut, et in 9 dicitur: eam et propria. limitata in 9 et in 9 dicitur: eam et propria. limitata
et in 9 dicitur: eam et propria. limitata in 9 et in 9 dicitur: eam et propria. limitata in 9 et in 9 dicitur: eam et propria. limitata

4 dicitur traduntur in 9 cor (95) illa debet competere in eam. Metaphysica et in 9 dicitur: eam et propria. limitata
et in 9 dicitur: eam et propria. limitata in 9 et in 9 dicitur: eam et propria. limitata in 9 et in 9 dicitur: eam et propria. limitata

5 Limitando, quod traduntur in 9 cor debet competere in eam, et simpliciter et simpliciter
sunt distincta, et in 9 dicitur: eam et propria. limitata in 9 et in 9 dicitur: eam et propria. limitata in 9 et in 9 dicitur: eam et propria. limitata
Ab. Omnis Scientia requirit tria. I. Subiectum (Objectum) et 9 affectiones demonstrant
et principia et Principia, per 9 affectiones demonstrant et Subiectum. 3 affectiones, et in 9 dicitur: eam et propria. limitata
iusto demonstrant et principia. = 9 dicitur: eam et propria. limitata in 9 et in 9 dicitur: eam et propria. limitata in 9 et in 9 dicitur: eam et propria. limitata
affectio, et demonstrant et Subiectum, et in 9 dicitur: eam et propria. limitata in 9 et in 9 dicitur: eam et propria. limitata in 9 et in 9 dicitur: eam et propria. limitata

Ad Scientiam a. univ. et in 9 dicitur: eam et propria. limitata in 9 et in 9 dicitur: eam et propria. limitata in 9 et in 9 dicitur: eam et propria. limitata
et in 9 dicitur: eam et propria. limitata in 9 et in 9 dicitur: eam et propria. limitata in 9 et in 9 dicitur: eam et propria. limitata in 9 et in 9 dicitur: eam et propria. limitata

Contra divisionem: omne Eus est vel Subiectum: vel accidens.
Cuius 95 = Subiectum, illud in 9 dicitur: eam et propria. limitata in 9 et in 9 dicitur: eam et propria. limitata in 9 et in 9 dicitur: eam et propria. limitata
Accidens in 9 dicitur: eam et propria. limitata in 9 et in 9 dicitur: eam et propria. limitata in 9 et in 9 dicitur: eam et propria. limitata in 9 et in 9 dicitur: eam et propria. limitata

Et si bonum in vocab. per se Subiectum, opponit a. vel in 9 dicitur: eam et propria. limitata in 9 et in 9 dicitur: eam et propria. limitata in 9 et in 9 dicitur: eam et propria. limitata
et posteriori velut major, et in 9 dicitur: eam et propria. limitata in 9 et in 9 dicitur: eam et propria. limitata in 9 et in 9 dicitur: eam et propria. limitata in 9 et in 9 dicitur: eam et propria. limitata

Metaphysica

Nos infra suo loco evidenter ostendimus.
 Neg. si enim democrito oculi sunt et mundi, quod
 nihil majora videtur: si n. q. docuit scriptura pura
 et supra capsum seculi alicujus. G. H. S. P. H. A.
 aut nihil adum. sed de oi. omni no. P. H. A.

Rami confusio et facile refelli potest sua rae:
 Absurdum est scientiam et modum sciendi simul
 querere; Cum itaq. Logica omnium confessi
 one modum sciendi profiteatur, certe rerum
 ipsarum scientiam doceri non debet. Non
 igitur Logici fore debent, docere quod pariter, sed quod
 causa et quod duplex, nam ad solum modum
 sciendi tradit. Logica autem res est et scientia
 simul. Si prius: obtineamus, quod volumus:
 si posterius: quod cum his solum ex his species
 (quas in sua inventione proponit Ravius)
 non item alia, quam omittit, in Logica
 exposuerit: et his saltem responderit alia
 scientia G. H. S. P. H. A. a Logica distincta, et quae
 haec illi sunt homogenea, ad usum scientiam
 metaphysicam pertinebunt per excepto Ravi
 et lege xab. solo.

Sept. si est Notio, quod comprehendit
 syn. sou. et. etym:
 Synonyma sunt Theologia et prima G. H. S. P. H. A.
 prius. Is. appelles libro in Metaph. c. 6.
 hoc tam quae de divinis aut alij metaphis, hoc
 n. continue est omni scientis contemplativis,
 sed quae de deo quantum ex lumine natura
 habere potest tractat. Prima G. H. S. P. H. A.

Via ascensionis dicitur, cum iam scientia est mixta, & ascendit, ut coequetur augeantur
Via negativa dicitur, cum scientia est dominus inq. Ver l. 2. Metaphysic. c. li. Gyl. cap. ult. dicitur a
duplex hoc via: scilicet una cognitivum, una prima non in via negativa seu ratio in sententia
in abstractivum in abstractivum a via negativa, mixta, cum inter mixta scientia fuit usque in mixta
positiva a notioribus, notis. Namque in abstractivum
societas in abstractivum, quae in mixta sunt sunt
cum in mixta sunt.

prima tria et ratio independentem omnium & dominum contemplativam doctum
sed prima est in via ascensionis, quae
cum natura et notiora tradat ab hac in de
dis disciplinis philosophicis debeat in de
2. Ratione dignitatis, quia dicitur ab hac in de
scientia non ex usu, sed sua natura dignitate
primae palam praecipit.

triplex est ratio dignitatis: una ex substantia
scilicet, quae illa palam est abstractiva, & abstractiva
altera ex ratione, quae abstractivam respicit dignitatem

Stouony. praecipue nulla est.
etym. ex iustia & physica ostendit n. sic dicitur naturam
ceri supra-naturalia, sed post naturalia, hoc ex
hoc scientia est ab arte post physica fuit subiecta
conscripta. Sequitur de voluntate. et arte

Cognitio intuitiva, quae est
cognoscitur, una intuitiva, hoc in compositum intuitum
substantia, sed sola deo.
Abstractiva est, quae est
non solum sola, sed etiam
intuitiva est, quae est
facultatis.

causa efficiens, quae est artis principium
quarta in Metaphysicam systematicam attinet
ita tenent, sed sic quoque proprie saltem posita
rit deliracionem. Habituali efficiens
simile crebra a singularibus abstractio, quae
quod necessaria patet. I ex natura intellectus
humani, quae patitur intelligit, et unum est
altero collegit, non minus verum omnia in
tu completit. 2. ex natura verum intelligere

actionis non est actus
abstractio est actus
et actionis abstractio non est actus
et vel actus vel terminus

Est Met. liber prima & unius servit. si in p. daturum, quae extra abstractionem & collectivam
est in mixta, sed in mixta, non servit. in unum aliquam ideam communem confusa sunt
doctores unius servit. Non servit. sed in omnia, necesse, minimi, somine docto dignum
et unius servit. et in mixta, quae sunt

obj: o quantitas & accidentis.
substantia & quantitas

Re: dist: inter quantitates figuratas & non figuratas
minutim seu designatam & non figuratam
indeterminatam s. ut sit consideratam. Illa
& accidentis: sic non.

Et resp: ad subst. q. 2 p. 1. q. 1. s. 1.
Subst. n. & quantitas, sed - credo q. n.
q. 1. s. 1.

infra demonstrabim, solidissime quantitas

intelle n. differre a substantia realiter
quia uno & e. abstracta sic concludit

omni quantitas & substantia. quantitas
subjecta speciebus parit. d. vim est qua
tas & illa quantitas est substantia.

Substantia parit d. vim n. e. ni e. substantia.

Subst: parit d. vim e. in e. substantia. q. quantitas
per vos mese. & quantitas q. e. in e. substantia.
n. e. ni e. substantia.

Conclusio e. contradictoria ideo falsa.

Falsa ut erit si major vel minor e. non
minor. q. n. i. Syllog: sufficienter e. demon-

strata. falsa igitur erit major

dicimus de q. 1. s. 1. cogitatio s. usque ad
Nunc possunt illa ydiorum opor. negari
interim cas. sup. uodi. curruat. m. t.
dissimili non poss.

deinde notissim. ut de q. 1. s. 1. negati
possit. adeo clarum sit preclaritate fil
cala. obsecram. q. ba. siml. Hortadi. disp.

3. sect. 3. par. 5. alia q. dem. principia regu
possit. cum ad huc dubium saepe sit an
- et Corbry.

pricipia: q. hoc ipso n. sa. dubitare regu
sit. Videt. illud. Heraclyti. recipit. et
responsu. ei. e. ab. Arle. l. 1. m. t. 1. c. 3.

Scoly. cum q. hoc negel. jubet. fustib. cade
tandem. donec. affirmet. n. posse. fieri.
et. idem. siml. cadat. n. cadat. : confor
aliam. illud. rati. rationem. Augustini. n.
s. i. art. 6. s. 20.

Subority. cum. in. sa. argto. versum. aliq. ledi

Sed illustrare et nostra conclusio per similitudinem.
sicut totus exercitus in quocumque minuto in ma oculi
fle recipit, & q. in ea unitis: ita totum illud
idea, cui et per consequens respondet unitas
conceptus objectivis.

Spes a vocat simul quoniam una quae
sunt altera, ut sicut vult per se sine picto: q. dicitur in intellectu apparere per sub una quae
Spes analogae simul quoniam una non possit
in similitudine, ut creatora non est, nisi
sit creator:

Spes univoca simul quae per se sunt
et mixta: si in eis quod est esse et esse
est in inferioribus et quod est esse
et habet, tunc conceptus univocis.

Entis conceptus est univoca unitate aequa, quae
convenit naturaliter rationi, alioquin non
possemus dicere, substantiam accidentis, creatoris
creatura et nobiliorem, cum comparat delectat in
in una spe, et fieri non possit, ut ens comparat
cum non ente. Non est univoca univoca, quae
convenit aequae participant naturae

Obj: analogos unum, id est unum
et unum. et unum conceptus, et
dicitur unum. et unum et unum
Et analogia alia est proportio
et major, et minor: alia est analogia
et attributionis, et quae comparat
minorum, et majorum

ut neutrum altero sit natura prior: et substantiam
et accidentis, creatoris creator non prior est
et unum et unum analogam, analogiam
attributionis intrinsecam, quae quid sit, et
ab eo facile intelligitur, a quo Logica intelligitur

APVT. III.

DE NITILIO ET NON ENTE.

In contrarietate ponit duo simul, quae
ratio est, et una substantia, et una
sicut aliam quae unum potest, et unum
et unum, et unum, quae ita est
autem, sicut unum debet.

in eadem sit scientia contrariorum non in se
habenda fuerit NITILIO et NON ENTE
siderat, sicut a differat ens et aliud: ita
NON ENS et NITILIO: omne est NITILIO
ens est, sed non omne non ens nihil. Nam
breve, peccati et laetitia et non est in se, et non
dices, et non ens est aliud, et non est in se, et non
Et ergo sequitur. sicut non ens est
et non ens est non ens: sed non ens non ens
arguitur a prioribus suis, quoniam
aut per propositionem ita mali in se: et non ens est aliud
Et non ens est nihil est non ens.

Obj:
omne unum est ens.
Sicut et unum. et unum.
Et ad unum distinguendo inter
et unum unum unum unum unum
relativum, et prioris quod est unum
sicut non ens est unum unum unum unum
non quod sit unum unum unum unum
non sit facta.

Privatio nihil affirmat. Et in operibus seu te primam cognovi, tunc absque privatione ut videtur
physici, quare istius aliquid affirmat.
v.g. quare nihil opate physici, qd
ad operationes conuenit, sed istius
aliquid opate 2 die et motu. Et physici nihil
affirmat, sed in istis, s. t. ipse obsequio
sunt qua non.

Privatio est quomodocumque repugnancia, quae in
subiecto habili, ac susceptivo sua forma.
ut cecitas. e. p. non est ens, cum non significet aliquid esse
oculo, sed non esse, quod nec debet, multum quae
sua forma, v. g. sicut in aere caritatis appellatur
privatio. Contra tenebra, quae erant ante conuersionem
nondum negationes erant, non privationes, quae ut
judicem, neque subiecti ad eam habilitas ad suscipiendam
lucem, rursus in ipse est negatio loquendi, non privatio
nisi ipsi profici non est, sed non loquens.

Quia a. mundi latent difficultates sub ista
tate, ideo habemus operam, ut eas oes difficultates
intelligat a. i. habilitas naturalis, non suum
valiter et lapis et visibilis, et alius loquens potest

intelligit habilitas vel potentia vel debitas
nam a. i. sua seu infidelitas est privatio in
est ex se oppositam fidem non possunt,
est, qui debeat, contempere. Rursus sicut
in obedientia erga legem istius privatio
est, et iure non debeat obedire, sed

Hec forsan falsa sunt, arguuntur
n. d. ex Anteriori g. l. 3.
Privatio est privatio. Absentia
est magis divina in societate
est privatio. Et privatio, non a
negatio.

est homini in specie non repugnat
magis divina possit esse.
est autem non in se, sed in
est negatio: si dicitur ex modo
et in ipso suo non illa operatur
est autem g. dicitur ut dicitur ut
potest dicitur. Si a. post g. dicitur
non videt, est privatio, et tunc non
videtur, quia post illud tunc
debet et tunc dicitur.

quod possunt. Et tunc privatio est in opposita
non semper quod ad se ad actum, sed quod
tiam vel debitas in se. 3. Requiritur
eiusdem subiecti eodem modo, simpliciter nam tunc
non est cecus, sed non videns, quia vis
dum aliquid in se non est, est quia a. i. est
ei non repugnat, est quia a. i. est
non repugnat. Et in societate homine absentia
gimus divina est negatio, est in homine
caecitas in talpa + privatio.

e prius, sic arguor.
 O creatum a deo e bonum.
 Peccatum per te e creatum a deo.
 Et quantum in te e, peccatum e bonum: Sed
 e. malum e & non est.
 e posterius, sic concludo.

O. ens in creatum e deus adeoq summum
 bonum.
 Peccat, originis pte e in creatum.
 Et quantum in te e, patz e deus adeoq
 summum bonum.

P. e. simil e summum malum d. h. m. e.

ices: peccatum me e creatum, ut in creatum, sed intro
 ducitur. R. d. Distinctio huiusmodi qd leges bonae dicitur
 nos: ut supra n. non sunt huiusmodi dicitur. omnes
 e positivum introducenda et e creatum, qd intro
 ducitur e. h. dicitur n. dicitur medium d. h. dicitur.
 i. h. dicitur si huiusmodi in voce creati, quasi id solum
 est in deo dicitur, quod invidetur a deo ex
 lo factum e, quia quidem eade et ipsam i
 vero creaturam et ipsum.

Ex Autoritate. i. d. Augustini: qd. 22. t.
 dicitur. c. 24. scribitur: quidam dicitur quod
 dicitur quod diaboli naa sub iusto ille factus,
 summus e dicitur de quod aliquo modo
 = Bellarmini cuius sac sunt verba
 loco et ea pati. Peccatum non e res
 nata a deo, sed horribili destructio
 operi d. ordinis divini: et idem peccat
 originis e carentia iustitiae originali
 debita mee, quod v. e carentia debita

dicitur ab ipso a. dicitur

in creatum positum e deus.
 surgitur. qd. n. e. h. dicitur, et huiusmodi
 ens in deo, patz e deus. huiusmodi
 e in creatum e deus. dicitur.

creatum huiusmodi huiusmodi, in huiusmodi et intro
 ducitur e. h. dicitur. huiusmodi huiusmodi.

Non e qd introducitur, dicitur huiusmodi. huiusmodi per
 peccat, introducitur e, n. in ens. huiusmodi huiusmodi,
 dicitur huiusmodi in huiusmodi, huiusmodi huiusmodi.
 Quod in huiusmodi dicitur, qd dicitur a deo, et a deo ul ab alio.
 huiusmodi. huiusmodi huiusmodi n. dicitur qd dicitur: n. v. a deo
 e introducitur huiusmodi: huiusmodi n. huiusmodi huiusmodi
 a deo, huiusmodi huiusmodi huiusmodi huiusmodi huiusmodi.
 huiusmodi ab alio, qd n. dicitur huiusmodi huiusmodi, huiusmodi huiusmodi.

aliqua sunt
 brepat: aliqn. delectatio ad quam oia Poctura
 ignita sunt comparata, ut Parnassus, Musa
 aliqn. idiolitas, qua jvat nram intellectuone:
 sicut viti sunt ap Mathematicos tot orbes,
 circuli, axes, exentrii, epiicyli, & ap Logi,
 os varia noes etc, qd: in re nihil respondet.
 hae eusmodi figmenta non sunt mendacia fia
 sicut in doctrina naturali demonstrat.

Definit esse Ens rationis, cum intellectus de simit
 itelligere, unde laevulenta differentia e inter Ens
 ale & Ens rationis: hoc ut diximus cessante
 gitatione, cessat ipsam quoq: illud v. hac cessante
 imine. Simile qd sic v'p' remi, quod in colorib:
 uorum quam sunt perpetui, qui tempore in
 sis et tenebris sunt in colorato, quidam sunt
 ransitorij, q cum sole accedunt, & cum Sole
 deunt.

Pro clarifula advertendum e adte negati a
 Mendosa disp: i. Log: i. q. d. rz. i. Entia illa
 astronomica supra ex p'ly gra allata.

Notiones redy a. Entia rationis, q ab
 Astronomia tenore & scientia realij. ha
 mele sunt entia realia ac illa, auditz esse
 v' sum ee. qd in n. negando, utrumq: qui de
 v' d' r' m' g' repnyat ee, illud Inlio Brade
 docidissime demonstravit: hoc nos ita p' b' r' a' u' s' .

O. potens existere est singularare.
 Universale q' p' te e potens existere.
 Universale q' p' te e singularare. ad q' n' m
 singularare p' t' r' e, ut non p' t' u' n' i' v' e' r' s' a' l' e' .

Et Ens rationis, cum intellectu de simit in
 itelligere, inter h'cauta differentia
 inter eas. *

et hoc in casu de a
 ab illi obliq' Astronomia univ'rsali r' d' l' y' n' p' l'
 r' d' l' y' n' p' l'

Bonum est formalis & in nullo certo predicatur, quia
est solus transcendens, repletur per se, dicitur per se
unde non necessarium est quod malum cum
alio existat: tunc quod dicitur, dicitur de se, quod vult
sunt bona, & necessarius cum bono malum
conspicitur.

liguo oia transcendit. Et q. top. c. va: scri
to in xai to or for nobis exprobror
va.

Expressiores conceptus. Se. objectivi: quod
recte percipiatur notandum est intellectui
metaphysico obiectis contemplandum uno con
ceptu sicut cap. quod dicitur totum ac ens
universum, quod non in, quia in est pilagus
sibilium. non in nita distinde cognosci
b intellectu creato neq, idio sicut totum cog
si in complecti non possunt distinde, sed in
sore fonte in se habiles & clariores q. conceptus
sicut dispensamus, ita ens et ab intellectu in
vrios conceptus inadquatos & partiales distin
uendum est, si distinde cognoscere velis.

tunc iam liquet controversia de additione, cum
uaretur, quod affectiones addat enti?

1. quod non addat reale quod, proinde ut
mobilitas corpori reali addit aliquid reale:
quod a corpore separari potest: nam si ab ente
omnes reas, separet, semper in manebit
us esse unum verum, bonum: facit
per impossibile veritatem ab ente separari:
de illo tam gram verum in se, an sich.
si hoc erit non ens; si illud absq, veritate
erum erit, adeoq, verum non verum,
album. s. sine albedine, & insomnium sine
omno.

interim 2. addunt aliquid, negationem et vni
tas, vel relationem, et veritas & boni
tas, quia contingit: conceptus formalis per

abstractionem mentalem disposuit ens in
 multos conceptus, qui re ipsa non sunt multi,
 quia in utroque conceptu, tunc dicitur aliquid ad
 se habere, quia legitur in com: ad i. y. nel: c. 2. p. 3
 43. Ens consideratur vel confitetur, si nihil ad
 duces inferiores rationes Entis, sed in eius
 ratione et definitione continetur: vel est finis
 sic adducit quidem rationes Entium phica
 larium aliquid Entis in cor, sed non aliquo
 rae gradum. S. singularem essentiam
 sed in distinctionem / expressionem.

Reciprocantur cum Ente non in q. ore io
 sm, sed in abstracto. Et ita differunt ab
 affectionibus praedicationibus plerique, qui
 a subjecto differunt in his non non habet
 dicere corpus est mobile, et corpus est nobilitas
 sicut illud: ens est unum, et ens est unitas.

Vnitatis duo in claudis: i. Invisibilem, q. d. si
 in min et in multa s. r. in unum s. in claudis
 negationem. 2. Explicitam, q. d. si in
 n. si in contradictione in abstracto.

ac vice versa. Vnitatis est negatio
 ens est unitas.
 et ens est negatio.
 Et actum est unitatem in forma, quia major non habet addere
 omnia ad quod nihil: sed non unitas in se aliquid est
 indivisa unitas, seu unitas non multa: major
 corrigenda sunt.

Ens est in se vel formalis: Materialis est in se
 vel formalis s. q. q. d. unitas est in se vel formalis
 vel negatio. Materialis est q. d. f.
 formalis est q. d. f.

Et actum est unitatem in forma, quia major non habet addere
 omnia ad quod nihil: sed non unitas in se aliquid est
 indivisa unitas, seu unitas non multa: major
 corrigenda sunt.
 O. unitas indivisa est negatio
 Vnitatis est unitas indivisa.
 et Vnitatis est negatio. Jam unum est unum.
 Ita in utroque sit et per se. Vnitatis est q. d. esse
 autem sit ipsum ens realiter ab eo non distinctum
 quia idem est quod est in se et in se. l. y.
 nel: c. 20. p. 3. Synonymum a. Synonymi
 affectio esse negatio q. d. n. unum audibile

Omni negatio est unum
 de unum, unum unum, unum, in corpore unum
 in unum in unum, sic quod q. d. unum et in unum, et unum. Had

Realiter differe. Inve. q aut acti sunt separata quod deo secundum
 aut separari pot: sic aia totali real acti n, sil separata pot in
 separari, id est, ratione differeunt: differeunt qg realiter
 ut in qd si
 vultu possunt.

adivum et affectionem

Entis, omne in se qg

Entitas & veritas.

Bonitas & veritas.

Bonitas & veritas.

conclusio admittit in sensu diviso e entitatem
 bonam esse entitatem veram: negatur a: in
 sensu composito, quod bonitas quateras bonitas
 et veritas: ibi n: relinquitur realiter identitas, si
 non est eadem de se.

conclusio admittit in sensu diviso e entitatem
 bonam esse entitatem veram: negatur a: in
 sensu composito, quod bonitas quateras bonitas
 et veritas: ibi n: relinquitur realiter identitas, si
 non est eadem de se.

affectiones reales sunt, qz ipsa sunt in aliq uno
 a nobis, in se. Dicitur n: bonitas, qz n
 bonum fingitur, sed qz talis
 est entitas.

Rationalitas n e essentia hominis tota, alio
 modo, licet modo sint accidentia, hoc a
 substantia.

Modi sunt realiter idem cum eo, cuius sunt
 modo, licet modo sint accidentia, hoc a
 substantia.

quomobrem qz affectiones ista recipiuntur et ob:
 posteriores esse, sunt qdem ipsa entis essentia
 et ad aquata, non in de essentia entis, alq ita
 et similitudine accidentibus.

Omnis ens e principium (ea principium e
 affertio entis, lastimo a. tunc e ipsum ens)
 e principium.

Affectiones Entis vel sunt simplices, qua can
 te recipiuntur simplici: ut omne ens est
 erum e omne verum, est e as. et
 conjuncta, qua cum alia affectione non seorsim
 recipiuntur, ut omne ens, sicut dicitur licet
 is numerus, vel par est vel impar e vere ipsa:
 non a: ois numerus est par.

Ly arg: unigenitum. qz principium e affertio entis
 conjuncta, qz n recipiuntur, nisi altere et addat
 se: principium. ne ipi arguuntur et debet.
 e principium vel principium
 e et sic gesso.
 + vel e actu vel potentia et omne qz
 + p actu vel potentia e ens. sicut e.

Uers. Affirmatio & prior uigat, ut oppositio affirmatiua
 prior & negatiua. **CA. VI. V.**

De diff. int. affirmatiuae & negatiuae
 complexiuae. Illa posterior, sic v.
 De unis & di. rati. similis, huius rati. distinctae
 al. unis & di. sed plures sunt in di.
 Quisq. d. incorruptibilis illud & di. v.
 Materiam primam & incorruptibilem.
 Quod uigat: quod & incorruptibile absolute
 & simpliciter illud & di. v. sed una prima
 & incorruptibile ualitate.

DE VNO.
 De Unitate ideo i. agitur, quia est absoluta i. est
 affectio; absolute a. prius est respectivo re
 ali; quia 2. est attributum negativum, sicut
 a. non ens prius est ente, sicut finis finis,
 certius deinde, ita unam vero, vero.
 Hoc obstat unitatem notari affirmationem, quod scilicet
 605. f. 5. si conat probatur.

negal negationem id affirmat, quia rplex
 negatio affirmat.
 Indiviso negal negationem, quia divisio est negatio
 sicut oppositio Logica est affirmatio,
 & Indiviso affirmat.

divisio uerbalis se. p. h. i. n. & negatiua
 sed positioem aliqd. Formali se. logica & p.
 & negatiua o. Nam ut in logica in re
 ueritate opat positio & affirmatio, ita divisio
 & negatio. Opus: ut: nisi: uam in logica
 si dico. Huius n. & lapis, illius diuisio ab illo.

divisio sumit rplexiter ul uerbaliter probat
 ipis dixit, & se nihil est aliud quam positio.
 entium multorum, cuius positioem uerbaliter est nega
 tio: ul sumit logica & consecutiue, qualiter
 ex diuisione demum conseq. negatio, nam quia
 Entia multa sunt, huius non est aliud prius huius.
 indiviso uigat, posteriori affirmat: prior
 intelligit in definitio ut unitati n. posteriori.

de sumitur ualio unum, q. sit indivisum in
 se, diuisum a quolibet alio.
 Simpla se est diff. ex l. 10. ut: c. i. 7. 2. ul 4. ubi
 6. 7. u.

Opus de indivisum & unum.
 Non sur & unum.
 I. & unum.
 Nam p. r. d.
 q. unum & quod
 Non sur & unum.
 I. n. sur & unum.

De ad maiorem prior
 syllogismi, uigat: quia subiectum
 et p. r. d. n. stant & uigat.
 s. n. oppositio & logica r. r. d. illa
 propositio huius uigat.

Indivisum. Non multum, non distinctum ad
 diversum a seipso. hinc fit, ut omne ens sit
 unum, quia si multum est, non ens sit, sed uigat
 ex hac diuisione cuius dicitur unig. scilicet
 ut scilicet: ex: 62. 1. 2.

Eius indivisum & sui unitati
 Non sur & sui unitati p. r. d.
 id quod p. r. d. n. s.
 Quisq. huius ex diff. n. ubi, illud
 non & huius.
 Equis p. r. d. ex diuisio n. ubi
 s. n. ubi
 Quisq. huius ex diff. n. ubi, illud
 non & huius, sic ubi: unum.

Indivisibilitas: Excludit se. communitatem non
 & effectua: auuq. n. unig. unig. unum
 aeri colorem. Non 2.
 formalis, quia suam et extitatem ac uer
 ateri largite auuq. n. extra suq. huius
 unig. unig. albedo huius unig. unig.
 ubi, huius positio
 illud a & huius, sic ubi: unum.

Quomodo indivisum & unig. unig. formaliter & p. r. d.
 sed n. unum indivisum & unig. unig. unig. unig.

Aut una & corpus separata n̄ sunt in unum
ga sunt diversa: diversa p̄t in p̄m̄da q̄t̄
subest unum p̄t, q̄t̄ aia p̄ corpus n̄
sunt sola contra s̄ p̄plata.

Comunicatio formalis q̄ n̄ solam
sp̄t̄ corac̄o, sed n̄m̄m̄ m̄m̄m̄ o albano
n̄ corac̄o scrip̄m̄ m̄m̄m̄o p̄m̄m̄m̄
parisi.

sed ipsi uadi comunicabilitat̄ excludit̄ q̄ ipsa
es̄ unitatem̄ ex t̄tel̄ s̄ ē q̄ fact̄ ut, quod
in diū sum erat, fact̄ diū sum, ut quod hoc
negativat̄ fact̄ illud per essentiam: aqua s̄ b̄: 2 n̄
sunt firi vinum, nisi quodam̄ unitatem̄ p̄t
st, aqua d̄ vinum m̄m̄m̄ q̄d̄ p̄t, n̄m̄m̄
n̄ n̄m̄m̄m̄.

Divisum a quovis alio. Divisum in q̄ n̄ ex
ix, q̄ semper deberet esse dividens, a quo
videret̄, sed formaliter, q̄ dicas divisum
a quovis alio.

Hanc conditionem q̄dem obulo notant̄ dicentes
on esse mō essentialem, q̄ d̄r̄s ab altero
s̄t unas, non n̄ fuit divisus q̄ alio q̄
s̄t a quo diversus est, n̄ fuit.

per aliud non necessario intelligit̄ ens
positivum, sed quicquid in oīa oppositi
nis Logica aliud est: ita fact̄ aliud
est ē unitas a v̄m̄. Non est ab ēt̄.

Dr̄s ip̄ ab altero fuit divisus ab alio
ē: non ēt̄e, supra n̄. monuimus
aliquid n̄ non esse quod dici posse.

Unum vel ē predicamentale vel trans
endentale.
nam transcendente d̄r̄, quod s̄t
nam essentialis.

nam predicamentale, quod n̄ ē n̄m̄m̄
ntis, cui ḡtinu q̄ seu discretu. ē s̄.

Milluaris ē n̄m̄m̄, transcendente, q̄ om̄m̄
essentia, d̄r̄s v̄m̄m̄ s̄ n̄m̄m̄ m̄m̄m̄, forma discretio
illuaris: sicut n̄. ex aia s̄ corpus s̄t n̄m̄m̄ s̄m̄m̄
ē ex m̄m̄, unitatib̄ s̄ discretioib̄ s̄t s̄t n̄m̄m̄
m̄m̄m̄, m̄m̄m̄. Unde apparet solu
tio ad sup̄s modi sosp̄sima.

quid a se separata & divisum, illud n̄ ē m̄m̄
Aliq̄ corpus in diversis locis positu, & a se divis
& separatum. Aliq̄ corpus n̄ ē m̄m̄

quid a se separata & divisum tantialiter
& transcendente, illud n̄ ē m̄m̄ o s̄d
corpus aliq̄, ēt̄e m̄m̄: s̄ localiter s̄ s̄t
causabilitat̄ in quantitat̄, a se divisum &
separatum n̄ ē essentialiter. En̄ v̄l̄t̄

sicut si n̄ v̄l̄t̄. q̄ ego tempore separata & illud
n̄ ē m̄m̄. Corpora nostra tempore sunt separata
& diversa q̄ hoc corpus q̄ jam s̄ in expresso
s̄t, h̄m̄m̄ d̄r̄m̄ s̄t.

nam licet tempore & predicamentale d̄r̄
fuitat̄ s̄t divisum & separata, s̄t m̄m̄m̄
& transcendente tantialiter diversa n̄ sunt.

abstractam universam quae dicitur natura?
 cuius Politici sequeuntur? Et cum ex variis
 historiis singularibus unam universam
 rebus: coctas concinnat? Cuius Medicus
 cum ex multis observationibus: et experimentis
 naturam morbi abstractam in qua
 esset & exemplat? Cuius nisi ut verbo
 utitur, uti fas est 685 & 244.
 Ex omnibus definitionibus, quae ad naturam
 in unum sunt se concepta: natura + g.
 sicut & Pauli essentialis subiecti (essentia) natura huius
 illius sicuti - natura generalis definitione exponi potest.
 ad ipsa experientia generalis summatim scilicet
 nature somnibus, quantumvis partibus
 semper esse eandem, etsi hic vel ille causam
 motu & corruptionem sit obnoxius.
 sicut Zabarella dicit universale esse per se
 in omni tempore & nunquam
 non in certo aliquo tempore:
 sem ubique & in omni loco & nusquam
 non in certo loco; ut sicut videtur
 hoc non possumus audire & hoc
 quodammodo democriti populares, &
 cum diogene amico, & Cyatho
 dixerunt non esse vitalium naturam
 nec silitatem, ut huiusmodi doctrina
 non dicitur: quod absurdum, quod delectum
 dicitur ab eodem: minime enim a se.
 Philosophi autem iudicari ab aliis.
 hoc cum vidisset Plato, ideo universales
 naturas seae conuenit, & quae sunt

ibi huiusmodi stultitia
 est huiusmodi vel stultitia morbi.

Plato.

πρὸ τοῦτο (autē mūlea) cum casus Arices
poneret in τοῦτο. Tota sententia Platonis
sic fuit, - plerumque ille statuebat mundum
hunc sensibilem et alium intelligibilem per
quem intelligitur ex se deum, quod ab alieno
res gemos et animas creaverit, ipsas res
sine labore et exercitio nati, omnium
rerum creatorum ideas ac universas
natas contemplandas exhibuerit, quia in
dam animam peccassent, et quod illi peccata
ideo locuit a deo in mundum sensibilem
ad hoc corpus seu carcerem, ut non
partem animas quidem detinere, sed
densissimis ignorantia tenebris circum
datis, quod inter mortales agunt,
omnem priorem scientiam obliuiscunt
eas, quod et novo sunt et ex diuina
plena accipere, sed ex remissis
insecutis in memoriam sibi reuocare
pristinam notitiam, nec animas
mundam ac tabulam, sed rationem
quam sensit Arices. I. S. et anima. c. g.
addidit et adissimilem animam intera
carcerem babilum et deorum
remissentiam in quas ita Plato aliquando
de deo fuisse legit, et acubus et com
punctis nihil in se ferit. Velut demum
ne anima et dolores ipsas merito deo in
carcere hoc discedat, sed expectat de
supplicio defunctam reuocet in profusa
felicitatem ac idearum contemplationem.

Hujus

Et de hoc hinc hinc idem Platonem n. Pl. totum
in universum.

Itaque igitur erit hinc propositio: bono & bono
quam de eodem descendemus ad acurrationem
universalem considerationem.

Universale est de late id esse, quod plura
plectitur, ut centenario & universaliori (aut plura)
denario, quia in hoc ejusmodi universale non est
coicabile sui predicabile & suo contextu idem
sui non pertinet: Vel demum in casu secundo
iterum coicabile quidem est effective, sed non
logice. Inquit igitur universale in eodem, quod
coicabile est coicatio logica, sicut supra
exposuimus.

De hoc universali quod sit, sitne res reale?
advertenda sunt aliquot venient conclusiones
1 Extra intellectum oes res existentes sunt
quia per suas spes sensiles ac motivas gerunt
intellectum. Sed sui coitionem. Et per
tot, aut oculos videtur, quod equorum, inter
nisi equos singulares, quorum in quibus ad intellectum
dum se excitabit: 2. In illis, quibus se comparant
convenienter illico observet huius. Terg in indistinctis
opertiones & proprias tely et similes opertionibus
huius & illius & istius, et aliorum + quorum in
oes illos equos hinc, vivit, sunt, in aptis
Hac similitudo & convenientia appellatur similitudo
mentem nam universalem, ad quod duo dicitur: 1.
diversitatem aliquam inter se quos, quia similitudo
non est idem. 2. imibilitatem. quodammodo, quod
sc. oes illi

Platon: omnes illa particulares convenientia sunt in
 aliq, ut una aliqua convenientia dicitur cog,
 ut omnes illi eq sub una spe & imagine respex
 in oculis in oculis in pilla. Diversitate equo
 in inter se relinquunt intellectus & abstracti
 ut illam convenientiam denudat singulares
 aas suis additionibus individuatis. **HEC**
NUNC & considerat equi nam in univ
 in eodem dicitur eqs in individuo. Hec
 abstracta nam in rebus inventa ab illis
 et denudata a sua singularitate postmodu
 Logicis notis ornata qre, spe he
 ens universalis, quod sine intellectu in rebus
 si confusi non distincte cognitam. q. e. lati
 ilo extractam. Idem sic continet quod in
 numero, numerus scilicet in rebus, sed adu
 in numerat, nisi intellectus sit, qui numeret.
 hoc universale sadens explicatum esse ens
 reale probatur i qa circa illud occupata s
 reales fuerint. & quia convenientia illa
 in rebus utiq invenit, licet cum magno gnti
 nam individualium satellitio.
 At magis i ratione dicitur ggnite universalis. & et totum
 ut pt, quod supra de Platone supra productum sit ex
 in pto dicitur; est productum in dicitur dicitur non
 in rebus in rebus utiq. sed singulari.
 ad i a n ggnite ens universalis. sed ut universalis
 in rebus, quod dicitur, a auctore dicitur, sicut in
 in dicitur infantum sub obstetricis gratia, q ab obst
 in rebus & sordibus ac lintulis.
 ad 2. Universalis illi e. eqs productum, in rebus non legit
 in rebus, quod, qa universalis e, sit singulari. Nam in
 in rebus dicitur dicitur dicitur duo dicitur. i. - ens reals.

Infantibus, & velut obstetricis, & infantum lintulis,
 involuta in pilla. ita intellectus rationis, dicitur
 quibus in divinis actibus involuta dicitur.

Obj: Circa q occupata sunt reals, id e. reals
 reals. Atq circa i reals occupata i reals sunt
 reals. In non reals reals i reals reals.
 Obj ad augior: circa q occupata sunt
 Sicut reals objectiva, id e. reals
 reals: jam falsa e univ, qa n
 reals reals i metaphisica n eut obfus
 sunt in q consularia n
 ut se: ggnite in rebus si posita magis
 sicut fecit.

fieri n. pl. n. dno inter se conveniant patria
differant, in ul. figura d. delineatione ex
terra et tempore seu aetate.

Conclusio .2. Principium individuationis
natum secundum substantiarum creaturarum &
corporearum est forma & sua signata
de forma accidentali seu disposita
seu organifata: de forma nulla est que-
sita. Circa naturam in diversam abiri
solet. Hanc n. nonnulli negant esse indivi-
duationis principium. Probans nos
affirmativam.

1. a ratione.

Principium entitatis e. principium in-
talitatis, quia de eas est unum.

Atque natura et ea principium entitatis com-
posita d. corporea. Et

2. ex Aristotelis testimonio. l. 3. met. c. 8. et 8.
Eadem cum inq. numero sunt, quod eadem
sunt natura.

3. ex abstracto.

2. negat naturam et principium individua-
tionis, is negat articulum fidei de respo-
sitione carnis quidem numero.

sed adversarius quippe is e. negat.

Major probat, quia eadem invidiam l. 4.
dist. c. 4. q. 1. n. 6. idem homo resurgeret
si auiperat eadem numero animam, et si
bristantem carnem d. numero unum corpus
non recipet. Nam.

ch

Et nam numero carnis, et si nam carnem
sortiat diverfissimam, is per te unus quoy
numero est.

Petrus respiciens Et eandem numero essentiam
carnem v. diverfissimam.

Petrus respiciens eam defectu pristina carnis
si nec signata est unus numero. Ad quod e diametro
in gal cum arte restrictionis ejusdem carnis.
Nec obstat. i. unam te principium qd hinc di,
peritatis ac multitudine.

eadem materiam depressam in quilo & corrupto
bonitas & cadaveris, qd in nra infernal bonitate
cadaveris in nra numero essentiam.

si que carnis una differunt, numero differunt
egredere eandem numero bonitatem e nullo differ,
carnem, quia sunt in eam amplius carnis et
nam habebat partem, deperditam fuit illa, quia
quotidianam calorem voracitatem ad se ferla
poris cibi. Et ad i. Maam mada in nos d'it
ogte zabazalla, in prima voce qd dicitur, multitu
tini polius, quam nritali e principium. Aliter n
deducendum e t una signata. Disposita ad hanc
obis quam eliam formam. In se p'udam
Materiam unda a una signata se differit et caro a
corpore: ois caro (verba sunt Hieronymi in epi ad
Thamasu) est corpus, n g' caro e proprius, qua
sanguinis, unis, ossibus, nervis, cuticulis,
corpore intrinsecu abstractum e vl ac eum.

Et ad 2. Sicut ad corpus compositum n
sufficiat una sua forma, ita ad nritale com
positi non sufficiat idritale una, nisi intrinsecu
absit forma, qd eum in corrupto qu cadaver
amplius sint dispositiones bonitatis ^{qua} 500 e,
propria, sed coes homini cum corpore una.

Et ad 3. Cudo in nritatione eadem sunt una
in sunt a privo differat numero nisi explicit

in coll. vox: di sp: 2. go: 3. quau & t. gfi
lat uqfer aucto auditor.

Conclusio. 3. Principium individualitatis
extremum seu efficiens nunc prima
ca. e. uenipe dicitur. Nam 2. Conmibri
ceses. caa 2da determinat primam
quo ad spem, ca 2da determinat da
quo ad individuum. ut ex ovo galle
naeco producat pullus gallinaceus.
ex natura & dispositione ca 2da, quod
vero sic potius pullus quam aley ebello
oaty causa referri nunc debet ad di
voluntatem liberam.

Hae sententia opposita e. rplci errori.

1. eorum, qui diversitatem individua
ad temperamentum nunc referunt.

2. Agitij Romani, q. d. ca. & essentia
ca. & scribit: deum dare ee absolute
creaturam & eam 2dam dare ee
limitatum.

Priori opinioni his argtj q. d. i. amus.

1. quantum in se e, suus prociat
optimum & iniformiter agit, id
non pot esse ca. diversitatis indivi
dualis. Nam di. Sp. C. & nau
temperanti. 2.

2. q. d. ipsa temperanti varietate qu. pt
car hoc peni quam alio temperaculo corpus
aliquid naturale gfiat.
Quero unde fitat, quod si a caso ad hoc
reat, alter et vermes deglutit. car
unus laborare calor fit, alter mimid.

quany n. semper agit optimu
In factu discretiory moliorij &
priorij.

Maan pondel a foruna, n. foruna
a utaa.

tunc a tempore. Quod assuetudine dicitur
 subiectum finit, aliquid sufficiens quantitati non
 dicitur in se, sed a se. *ad 2m*
 ad 2m: dat loci mutatio alterando dispositi-
 ones poni a ybi: in se suo forma materiali
 dicitur, ipsa per se forma ponit expellit
 aut in se in colu uerum. Si prius arctus in se
 ad se facit, quia non relinquit ratiorem
 Si posterioris tunc geritur ex accidenti dicitur
 in modo dicitur in ordine officii posse ab extrin-
 seco, sicut in se suo officium qd per se
 in se celo ueris in se: in se non
 sermo de dignitate accidentali ac virtuali
 virtuali in se sua aliquid geruntur per se.
 ad 3: ista yndem suo alteratio et accidenti
 dicitur et ab extrinseco: ut a const. qd pro
 tales sua actiones in individuo tale
 quod accidentales huius observare potest
 cuius posse. Et dispositiones in individuo
 tales, quod assuetudinem ad arte ueris
 non possunt. Ita dicitur quod ex
 licet huius nam expugnabit. Ita non
 medicinali ueris sibi parare potest
 in se dispositione et gratia, at ueris
 se, yndem finit accidentalis, qd qd
 dicitur et ueris ad ueris, is finit
 essentialis.

Homo est in se absolute
 a sua rati cooperant, prima
 sui deo, est u. ueris
 specificum a sua
 in se in se in se.

2. Huius error si facti resille p. qd q non
 esse talis in individuo, is hoc yso a dat a, nam
 et e rem officere, at effectus nisi talis ac
 dicitur esse negl, qd si deus non daret esse
 sus non esset ca. 2. Si creatura dicitur esse
 non deus, seque operationum creatura nobilitate
 esse operationum dei, quia in individuo
 est ad perfectum, hoc qd in ueris e, rati
 dat in talis, et limitatum, specificum, sed

at esse tali individuum.

Non obstat 3. hae rati. vult librum arbitrium, si n. hoc actio procedit a dei voluntate. ego non pro librum actus, quia potens ut n. statel hae actionum dicitur 2. d. cum confitendi hae rati causa materiali. si n. dico cur hae realium y individuo

ad 3. Homo liber e. tunc quo ad spiritum tunc quo ad exteriorum sui actus, sed non quo ad individuum. purus hominum stat amari vel odisti, itum amari non amari, sed tunc potius amoris actum, q. in se elicitur id est a deo.

ad 3. Malum in seipso dicitur a. actus illi est huius, cuiuslibet ad seipsum, ut quis alius actus libere in individuo a deo, sed malum in seipso compositio, q. malum huius est causa efficiens. q. frustra dicitur huius rationem ad seipsum dicitur.

ad 3. Logy in actus non de universalis in casu in predicando, hae forma: hae statua facta est hae statuaris, q. statua simpliciter dicitur ad aliarum simpliciter.

conclusio 4. Principium individuationis accidentium n. e. subiectum, in q. illa sunt, et alia posito uno numero subiecto ponere cet. in numero accidentis. Atq. v. in uno numero solo pot. esse plura numero accidentium, nam in uno numero accidit occurrere pot. spes sensiles inter se contrariae: n. n. h. sicut sunt relationes paternitatis, ad extendendum tunc hae e. solum quingitudo accidentibus: quia in uno numero solum officio quod discrepant, ut spes visibiles, alba e. alia accidentibus, q. officio, q. v. in numero, in eod. solo numero discrepant.

In rodum uno pot. esse duo albidum, q. y solo cum capax sit, sed quia una nihil facit huiusmodi.

libertas q. ad spiritum e. quod hae potestatem eligere, sicut illud, v. g. fortalio non fatua, hae liberalitatem. Libertas q. ad exteriorum e. ipsa actus, v. g. potestatem furari e. in furari, amari e. odisti.

Aliud aliqd sit explicite: Et sic fluit de casu illustrat q' veritas: In hunc
 i' quod h' ut sol' in aliq' u' abiq' caudeli' in uno diaphano producta
 radij. z. quod h' ut ali
 casu' numero diversis, sit n' num' numero, nam secus - q' q'lt. cum in
 coll: vox disp: 3. q'v: 2. requirit i' sit explicite
 non e' opus ocliosa repetitione - licet a
 naam in uno solo multa numero dista

In uno numero s'nt plura
 possunt et accidentia officia
 diversa; non a. officia
 r'adem, quia unum diversis
 non resp'gnat.

esse p'nt accidentia, in unum numero acci
 dens in pluribus numero diversis, subiecto
 esse negl. neg
 i' simil, q' ad pl'ns dependet, accidens a solo
 q' locat' in a loco cum locu' non sit caa
 tali, sicut sol' est caa accidentij: et m'lti
 corpora non p'nt esse in loco uno p'naa
 q' m'ltis minus plura sola p'nt ab uno
 accidenti informari.

2. Successive, quia accidens tang' q'lt
 determinat' q'lt, non migrat a subiecto
 in subiectum.

Nelli accidens migrat a uno solo in aliud
 licet albed. possit radi' a pariete in
 sola, sed tunc q'bdam p'nt'ali.

Ex hoc concludit Bellarum: fidem latere, ca
 uary in uno fruce, q' obumbram
 cum dica uq' fidem q'nto, ex t'nc subitib
 tang' partib' n'm: notitia d'p'nt'ali
 q' simul in intell'ct' d' fiducia, q' m'
 vol'ntatis q' sic accidens n' num' m'
 diversis subiectis.

Non diffit q' fidem q' notitia sit in intell'ct' qua
 in vol'ntate, ad op' d'icib' subiectij.
 2. q' calor a solo d' migrat.
 3 odor a 2 odorifera
 4 calor ab igne in aquam d' manent.

ad i' fidem et h' p'ri aggr' gatio usum compositi
 et totali assumpti, totali (q'lt' p'ri' imp'nta) f'ina
 ad vra q'ntio g'pta q'lt' d' q'lt' p'ri' q'lt' u'ca
 h' q' accidens in unum in pl'rib' sub' p'ri' migrat
 non e' ad 2. Calor u' e' accidens in solo (quia
 f'uit q'nt' Sol nobis prop' quior e' q' quo' noy solo
 q'nt' vicinior. Sic mag' d'ca t'nc q'nt' g'nt' ali
 sed ut' d'us m'p'nt' ex p'ntia, h'm a solari q'
 t'm ob' al'q'nt' p'ri' d' q'nt' q'nt' q'
 solo, qui a solo migrat n' m' accidens a suo solo
 sed et g'nt' a sua causa
 q' 3. odor mag' diffinit sui suo solo, q' a cal
 m'p'nt' m' d' p'nt' odori, q'nt' q'nt'

Calor n' migrat a solo in aq' rem
 q' mag' f'uit in solo. Sol n' e'
 calid' q'nt' in q'nt' q'nt' q'
 formalit' virtualit'.

Ratio, quae principium actionum divinorum
in sola est potentia, sed et voluntas, et qua
citra revelationem nullam nobis miracul
constare potest, ut plane hoc absque
Baronius sit, quando sine infallibili et volu
tate dei estimari statuit, vas illud un
guentarium a leba. stri (quo iudex, et
vator, et Mary in ipsi regni fructu) con
stantino M. venditum esse totum ac
integrum, ad eum esse id numero, et pro d

Ita ca boni iure. c. 4. ad unum 32. n.
Affert quidem Thomas Aquinas l. 79. q. 1. q. 1.
tes rationes aliquot, quibus demonstrare
zum resurrectionis animi conat, sed
illa sunt, atque fore sibi facili solubiles.

Prima: quod si contra naturam anima in natural
eius possiderium a corpore semper esse
divisum. Secunda: quod anima sine corpore
non habitura esset perfectam felicitatem,
beatitudo est, quae possidet omnia optanda

Tertia: In quo homo bene agit vel peccat in eo
debet premio affici vel puniri, sed in corpore
homo bene agit vel peccat. Et ad hanc argu

Stoicus respondet. Ad 1. negando animi desir
rium ad corpus: quia corpus hoc vel hoc
Seneca epla l. 5. animi pondus ac parva
quod non aliter homo aspiciat nec in unum su
libertati circumdatum, iam nemo desit
suum carcerem.

Ad 2. esse petitionem principii. s. quod anima non
sudeat omnia optanda, quia corpus sum
cum carcerem non optaret; quod anima sit in
statu imperfecto: nam sicut angelus perfectus

ne corpore pl subsistere, ita et dicere stoniam
tam per se aliquod suppositum ppletum posse
subsistere.

7. Non ratio iustitia instrumentum et
remio ul poena afficit, cum sufficiat cauce
principalem pmiu aut ornary. Si ed res
servenerit, ut m rerum nra mveni mstruon
non nequeat, ita x. accusantj mjusticia ju
cia humana, qud cum imediate m arau
m pmi, corpus cruciant.

Conclusio 2. Ex raoc m exociter demonstrari
t non ee absolute mpossible eodem numero
reproduci. Qd i. ad pporam dispartaudo ex pto
dali. i. C. i. v. toto d Patram, q resurrecti
is possibilitatem probantur. i. ex tabuly
Bnicorum, Herculj vj flama constupli d
sculapj sulmine tacti, redire vocam d
teoran. qd d'oz Nicephoraj, Plimaj ad,
ucl. l. 7. natia sistoria.

Ex Boemias, q reparat, seq ipsa referunt als.
Hydrargyri ex pto, q dispersum m minutjsi
os p'osculos pa i faubitate m nnum r'isaj
corpus coire solet. 4. Ex Cymica, qd us
fificio. Achilles ex are factus mltari pl m
ndem Achilles aureum. Hac mter ex pla
emmel experientia, quam allegat Josephus
uercatany Defens. Hruutu iudicis. c. 5. q
ribit, sibi dolonum quendam Medicum Ca
viesem fuisse cognitum, q e plantj
x nullj d serbis peculiari arte subli sos
are paraverat, d singuloy vitrey vasculj
nguly accurate m d'icat. um rose cineros

Inferius alia sunt g'mda, alia differda
sue seruo d' d' g'ndij.

Boemias, mng m rorum uia fuisst h' h' h'
primj t'ij Praetor Herodot. d' i'ij, d' d' d'
tal, ay g'ndij talj, avo mng r'isa. s' ucl
Necroph. m' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d'
s' m' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d'
primj r'ijit r'ijis d' d' d' d' d' d' d' d' d'
id. f. d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d'

alteri papaverij etc: mox igne modici caloris
 ad motu e cineribus q. revocaverit sper plantula
 q. isti erant cineres, sub: suis die: abolu't
 qua in remoto calore in cineres sunt redacta

II. ad rem:

1. non involvat g' dictionem, id est pl' divinitus
 quom numero reproducit n' involvat g' dictionem

licet una, una, q' nunc sub aca una
 p' corruptioem sub aliam formam
 cadat, t. g. arborum: hoc n.
 fieri videtur: si corruptionis
 sed aliquem in arborum nihil
 aliud q' substantiam nra
 cadat.

Minor probat: qd' ut entitatem reproducit
 possibile est, ut identitatem: Non illud qd' per
 nam entitas amissa reproducit pl. Esti nra
 eadem numero. Non hoc, quia i' locutione
 nis probavimus, unice pendet a ea prava
 cuius potestate e reddere nra alicui suum
 individuale, quod antea perdidit: quod non
 idem numero a nra reproducit requirit, ca
 e, quia illa n' tantu e principium individuationis
 2. sicut unum numero corpus divinitus e
 in diversis locis: ita nihil impedit unum numero
 corpus sub diversis et temporib. ut in ne
 secundum nec aliud corpus sit.

2. C. Et ocs cas reproductionis sua
 id reproducit pl.

Atq' sic soo st ocs sua reproductionis

+ Minor probatur. Habet. i. Efficientem divi
 or potentem - 2. formam aca sui q' p' nra
 3. Finem gloriam dei. 4. Materiam q' quocunq'
 locorum a morte displa e, d'ro maxil in locis
 Hinc Tertullianus l. 1. ad respicere: caru: c. vlt.
 Habet mat, s' caro suos finis an aqua, in rari
 in balneis: in bestijs, cum in sac dissolvi videntur
 valit in vasa transfundit.

Nre oblat

Lapides, qd; domus & g. fructus n̄ sunt
ptos domus, quia a uia n̄ sunt
ordinati ad domum, & fructus aut
sed saltem ab arte. Fructus a.
brutorum n̄ ps bruti, qd; sim
toto n̄ pt saluari.

Completum ē itaq; idem ē, quod TOTUM.

Incompletum idem, quod pars.

Pars ē quod si naturam ordinatiōem
ad aliqd; completum, ita ut sine eo
non nō non, ut non diu, ut certe cum
perpetua imperfectione ac desiderio qd;
fit.

Totum, quod per se non ordinat ad aliqd;
completum, sed p se subsistere pt.
p. g. rami arboris p se sunt, fructus n̄ sunt;
arbor, combusta, & feruere pot, ille ab arbor
n̄ facti arboris.

arsumit se: sibi iulisti d
aliori arbori n̄ implantati.

Tria nobis in hac m̄a sunt consistenda:
1. Totius synonymia, 2. divisiones, 3. axioma
1. Homonymia ē, q̄ totum distinguitur in
Perfectiōem et Relatiuū.

Perfectiōem quod barbari perfectiōem approp
idem ē, quod ens perfectum d̄ q̄ infra.
Iusq; negabat Plato, Drum ē ens totum
non habeat partes, ut refert Scalig; p. 65.

Relatiuū ē, quod si xōm respectu
ad p̄m d̄ q̄ solo nobis esse seruo.

2. totum ut ē p se ut p accidens. Com
sac distinctio cum distinctioe eūq; per
p̄ accidens: Totum per accidens n̄
totum.

3. totum ut ē lati acceptius q̄ or dicitur
ut dicitur q̄ dicitur in plus, q̄ dicitur
sed respectu partij ad totum: tunc
planeta, cum dicitur in calceatētra
finge p̄

frigiditatem, n̄ propriis & sui totum, q̄a cum
suis sordibus, plaustra & calfaciis, plaustra
frigiditatem n̄ referunt ad locum totum &
frigiditatem, sed ad locum sibi & adjacenti.

Aliud e totum res aliud tota res. Glada
non totam Christi: sicut h̄ totū s̄o uerū
n̄ totū bonū, q̄a singula s̄o n̄ uerū.

Propria totū divisio e in totum
essentiale & integrale. 3 integrale. 4 vniuers

Ad quid alij totum Numerale, sed gratū
frustra, quia conuolūt referri ad totum
Cassal n̄ d̄s uerū ex uerū imitabilib.
L. m. Met. c. 5. Forma discretione. Frustra
qui totum numerale referunt ad totum
legale, quia uerū e toto integrale ps aliqua
effert, uerū nihil uerū totum: uerū a se
aut totū uerū, m̄ n̄ uerū q̄ uerū.

Totum Essentiale eplex est. Physicum, quod
impositum e ex maā & forma: Metaphysica
eō e confalūm ex gr̄e & diffra q̄ s̄m̄l

ad h̄oia maā & forma ut tradit. Corp.
e sp̄s. Totum Essentiale physicū appel
li solet corpus naale. Totum Metaphysicū
im, si compositū e ex gr̄e & diffra specifica
e sp̄s: si gpositū e ex sp̄s & s̄actibile
e differētia numerica. Individuum
uocā, sui totum Individual: e. g.

Secundū h̄e controversia inter Platonos
Platonicos uolūtae, q̄ h̄ illi uerū n̄ p̄o.
uicini s̄m̄l eū d̄s r̄al: si carcerem
plūm & uicinalū aīd appellarunt, q̄

Totū n̄ uerū n̄ includit quos p̄o.
Totū n̄ uerū uo s̄o r̄spondit n̄ll̄ alij p̄o.

eō divisio analogi in suā
analogata.

Aliud e substantiale, aliud accidentale
albius licet n̄ sit substantiale, t̄n̄ s̄m̄l
eō n̄ uerū e forma, p̄ albius
& s̄m̄l forma.

omn̄s totū physicū e ad uerū physicū
v. g. aīa uerū eō n̄ gr̄e & diffra n̄ d̄.
p̄ uerū e forma. h̄oia contra.

Hec doctrina Platonica s̄m̄l solatiū oīh
Ethicū n̄ uerū. Sp̄s ad d̄o p̄o p̄o s̄m̄l
uicinali s̄m̄l p̄o s̄m̄l, s̄m̄l n̄ s̄m̄l
s̄m̄l s̄m̄l lib̄rari a carceri, h̄oia
s̄m̄l s̄m̄l lib̄rari a carceri.

si corpus s̄m̄l carceri aīd d̄o n̄ p̄o
s̄m̄l s̄m̄l s̄m̄l n̄ diluio Noāh
n̄ s̄m̄l s̄m̄l s̄m̄l ega uerū eō n̄
lib̄rari a carceri, p̄o a s̄m̄l
s̄m̄l s̄m̄l s̄m̄l

uno hominis n̄ sit essentialis & r̄p̄t̄a p̄p̄t̄a
 sed accidentalis & r̄p̄t̄a p̄p̄t̄a - Cuiusmodi
 uno ē in angelum & corpus assumptum.
 Verum hunc errorem detulimus in anal.
 paradox: p. 30.

totum integrum & integrale differunt, quod
 illud opponatur mutilis, hoc partibus. 1. q.
 Homo cui brachium ē amputatum, totum est
 integrale p̄ p̄ter residuum aliq̄. q̄. simul, scilicet
 ē totum integrum, quia ē mutilum.

Totum r̄p̄t̄a integrum ē, cuius nulla pars
 deest. 1. 3. q. 1. c. 7. l. 63. Quod si aliquis p̄s
 deficit, mutilum appellatur. Mutilum ē
 diminutivum à muto, quia cuius lingua
 ē, is mūtus evadit & mūtū, ita & q̄
 nani dicuntur & mūm, à mūm.

Inm̄ aliquid dicatur, sed ab arte originem
 conditiones. 1. Ut sit q̄d divisibile. 2. Ut
 maneat eius essentia. Hinc si auferatur
 Senariū, unitatem n̄ ē mūtū, quia
 manet. 3. ut quā partes habeat ordinatas
 in toto: hinc totum similare mutilari
 quia in quāmodo toto n̄ p̄m̄m̄.

Mutili r̄p̄t̄a, si quā aliq̄ p̄m̄m̄ ē. 4. ut sit q̄d p̄m̄m̄.
 Mutilum r̄p̄t̄a, si ip̄s p̄m̄m̄. 1. h̄noma & vocem, si aliq̄
 deficit, non ē proprie mutilata.
 Ex parte mutilaminis recipit. 1. ut
 pars principalis. 2. ut sit in extremitate
 hinc calix p̄p̄t̄a n̄ ē mūtū, t̄m̄
 ē mūtū.

Et nullus, si ausa cautoori relecty. 3. M.
ars sublata n̄ sil apla renasci: ideoq; cor
ous n̄ dr nullus, cum corua de po fuit.

Ex possib; apparet Pontificat; accu
zali loquēdo n̄ militare s. caru
sed potius evētere, q̄ s. partem
malem principalem tollend
nim: calicem. 2. partem forma
lem auferent, nim: habitationem.

Totum 3. integrale ē, quod gstat ex plib
raū s. membris. 4. g. Homo s. tot; integral;
id corpus hominū s. tot; integral; gstat
capitū, videri, brachijs, crurib; q̄.

Membris dico. ut aliquid membrum proprie
caty, ha rursus a Metaph: smt aīa diver
conditiones. 1 Ne sil forma. 2 ne sil mā
da. 3 id sil pars māa 4 ut sil ps dissimila
is, s. ut informel; a forma.

Membra igit n̄ sunt i anima ex defectu
conditionis priuā. 2. Ex defectu rda,
corpus hominis totū ex defectu. 3. Acciden
tia. Ex defectu 4 gutta in aqua. Ex
defectu. 5 partes sors arida, vlpūrefactio
sa itidem, excrementa, 6 partes corporis
b angelo assumpta.

Quid si v. corpus integrale placet lati us
tendere, distinguamus illud in simile
homogeneum. 6 dissimilare / heterogeneu.
Totum simile non recte desimil; illud ē
uod gstat ex partib; ejsdem nois q̄ a
ialeno. 1. 2. de Etat; c. 1. St. de diffra
corborum. c. 3. Venā referit in classē

Omnis impulsus est p̄, sed non
est p̄ impulsivus.

Forma simplex: asiformis s. informans,
illa q̄ solū del motum: si forma
asiformis uari; s. caūter. Angly s. forma
asiformis corporis assumpti.

Omnia animalia sunt dissimilata,
Et omnia inanimata sunt similata.

totum similitudinem nec in quolibet parte
 de vena, si mare, coelum de tota sunt si-
 milaria: quis autem queratlibet partem
 maris mare nominare: aut partem coeli
 coelum. Sed totum similitudine id est, quod est ad
 partes ipsas. Rega. l. 3. t. coelo 5. 1.
 si siue cuius partes in se spe non differunt
 cuius modi solum est coelum et elementa mare
 linea. etc. Non oportet aequa dividere in infinita
 infini. I. suum mare, in salum I. dulci: eorum
 partes rariors et densiores. q. partes spe differunt
 omnes. H. hoc non est de vena totum proprium
 dicti in sua parte, sub divisi. l. a. scripti
 subjecti in sua auctoritate.

Inna 2. et similitudine, et in parte rariors et
 densiores, quod h. parte maris.

Totum dissimilitudine quod est, quod g. est ex partibus
 spe diversis: spe non differunt extrinsecus
 teor, rari, I. trunuy. etc.

Inna 2. et similitudine, et in parte rariors et
 densiores, quod h. parte maris.

Totum dissimilitudine semper est organicum, et ab
 parte quidem neque partem in se in se
 posse. Cuius non aliud sunt partes aiaty
 nisi mera totum suppositi instrumenta. For-
 malis in differe est inter totum dissimilitudine
 organicum, quia extra usum totum aliquid dissimilitudine
 dare et est. si item organicum: Nam in
 altera vita in se in se, vult, vult, usubra g. g.
 talia de. partes sunt totum, non in se in se
 quia nulli sunt usum.

Et illud quod corpus in se habent in se in se
 talia de. partes sunt totum, non in se in se
 quia nulli sunt usum.

Totum dissimilitudine subdividit in principale
 minus principale. Principale cuius partes
 sunt formae absoluti neque, ut sine illarum
 instrumentali opa formae esse nequeat: corde
 namque laeso aia differt, non item laeso pede, q.
 est pars minus principalis. Hinc fabuli accu-
 sum est, quod nonnulli in se decollato aia
 manere

separatio mutua est, quod non, quod separantur
ambo existunt seorsim; et quanto sunt
nobiles, ad hoc acta a corpore, motus
superius, tunc fit separatio mutua, quia
acta a corpore in se ipsa non existunt.

separatio a mutua est, quod non, quod separantur
non amplius ambo existunt, et quanto sunt
nobiles, tunc fit separatio acta a corpore
sed hec separatio non a mutua, quia
acta a corpore in se ipsa non existunt
seorsim existunt.

Realiter I. distinguuntur vel in genere vel in specie intellectus
non facit, sed in se nihil discrimen, quo pacto opponit
distinctioni latius et completius modalem: et in
specie realiter differunt, quatenus habent essentiam vel
actu separatas, vel certe separabiles mutuo. Quo quod
dem pacto discrepat distinctio realis a distinctione
modali: nam separabilis quidem est modalis. Et quod unio
ab acta a corpore, sed non separatio, mutua, quia unio
facta acta a corpore separationis nunquam existit seorsim
dices etiam potest a corpore beata: item accidentia a
suis subiectis differre realiter, nec tantum in posse
separari separatione mutua.

Bo per naturam non sunt separari mutuo: possunt tamen
divina potentia. Possunt enim deus faciam beata aliquid
servare sine suo corpore et existunt sine subiecto
cum nihil sit implicet conditionem: sed modus a
re modificata ne divinitus quidem est separabilis quia
essentia sine re potest, unio sine re unita materia
tra sine re, cui materia est in se non in se
his positis apparet non esse realiter diversa, et quod
loco differunt, quia unum ens divinitus in multis
locis esse potest: non enim tempore differunt, quia deo a
suo natus est, et item a deo productus tempore a
se ipso differit, non tamen realiter: non enim. Quod potest
camentis distinguuntur, quia sicut una via est ad deum
et deum et deum: ita actio et passio in re ipsa
unus sunt modus, et si illa respectum habeat
ad agens, sic ad passum. Non enim quod definitio
one differunt, videtur sicut syllogismus. c. 20. Non enim quod
signis

Figura distinctio realis
idem sunt.

signis exterius discrepant: nam uno numero febri
et plurimis signis manifestari: sicut ex Iudaea
Matth. 7. sub diversis 309 signis instituta, et pl. pro
pomi 3plex dras.

Distinctioni reali addit quasi realis: quod tunc dicitur
ferre motu inter se, nam si angelus Argentinus unido
sui corpore a summo gestularetur Roma, dum inbere
et corpori dicitur non inbareret, tunc igitur uno dicitur
entia differrent realiter.

2. Ens a non ente seu negativo seu privativo.
3. Entia rationis inter se, ut Baro a Cerbero differt
realiter, quia si Baro et Cerberus in mundo
existerent, realiter forent diversi.

Distinctio rationis est, quae quod in re esse unum à mente
apprehendit, tunc est distinctio. Exemplum suppedi
tel Arles: l. i. Arles. q. 13. in circulo, in quo uno
eodemq; manente distinctio in convectum, et cavum:
haec distinctio est in re non repial, in qui sic distinguit
non mentit, quia in re est. Propter l. 2. q. 2. t.
us abstractivum scilicet abstractione praesiva non
negativa. Simi Menzota disp: Log: 3. 5. i.

Intellectus autem, et implendi objecta realiter impar
tibilis.

Distinctio rationis vel est ratiocinantis vel ratiocinatae.

1. Ratiocinantis distinctio est cum intellectus sua disti
ctionis in re nullam, et occasionem aut fundamentum
ut quod idem ac seipsum comparat. Et dicitur Socrus
esse Socrus, ubi per se et ad seipsum Socrus
distinguit à se ipso.

2. Ratiocinata est, quae sumit occasionem distinguendi

Philosophi autem quod dicitur de Transylvanis ar
gumntum. Si vos Liborant potestis
collegere tres personas, nisi licet tres
collegere tres ex apparitione Matris
Matth. 3. q. 2. si signis differunt, illa res
differunt.
Et argatur, quod si signis differunt
realiter et differant.

transcendentalis non
separabilis à re
quod dicitur in
gim

Distinctio itaq Modalis E modi a re modificata
plus e ab ad sensum pro vocem) distinctio inter sum
culum nolo implicatam e
diffra naa a subsistentia, accidentalis ab inhaerentia et
sed rei intricata lucem affundemus ab exemplo verso,
gremus; Quomodo differat quantitas a materia

prima. Q 1 quantitas non differat a ma prima
realiter, quia i eodem item l. i. d. gen. d. corr. c. 5
l. 22. non e separabilis ma l. i. d. fac n. d. v. m. l. y. se
parari posse quantitatem a substantia, tum gram
aa corpus tale sit manuum extensum d. d. i. v. i. b. i. l. e.
num in punctum aut in spiritum sit abiturum
posterior difficile factu e, ut credamus: Et relinqt
prius, ex quo seqt, quod quantum sit futurum
sine quantitate. Frustranea e extensio qualitativa
et quantitativa Suarezij, quia ab hac v. l. l. i. a n. e
opus e. entia n. s. m. l. multiplicanda p. l. e. r. n. e. c. e. s. s. i. t. a. t. e.
quia b. i. n. n. l. l. a. a. l. l. e. g. a. r. i. p. t.

Nec obstat. Quorum uno mutato, aut ut dimi
nuto, alterum a mutal, auget
aut dimouit, ea realiter
differunt.
Sed quantitate mutata, per
concordationem d. r. a. c. t. a. c. t. i.
onem substantia n. m. t. a. t. e.

Ad hoc argm in syl. 2 can. tog. c. vi. deinde quanti
tas n. differat a ma sola r. a. o. i. q. u. i. a. r. e. v. e. r. a. n. e. r. e.
cogitante differat. sed 2. Modaliter, quantitas n. e. u. o. d. e.
a substantia separabilis separatoe non mutua.
Fieri qdem negl, ut substantia careat oi quantitate
sed saepe est sine qte determinata ac designata hac v. l. l. a.

Substantia est ad sui quantitate, ut
in s. Coena i substantia corporis Christi, sed
non est in sui substantia; quia e in sacra
coena e quantitas panis, substantia q
panis adit, quod immo dicitur q dicit
ficus: prius e. d. i. v. i. m. i. l. i. t. e. r. e.
super naturaliter; posteriori v. s. i. t. u. l. t. u. r. a.
lecto, panis n. n. a. t. u. r. a. l. e. q. d. e.

Causa cui corpus e possit p
suare per alterum (causalit) i quia
n. q. u. l. t. a. t. e. u. e. u. s. i. f. a. m. i. n. u. m. b. i. t. y. r. e. u. m. d.
f. i. r. r. e. u. m. i. n. t. a. d. e. m. q. u. a. n. t. i. t. a. t. e. m. i. n. t. o.
u. i. n. i. q. b. i. t. y. r. e. u. m. f. a. u. l. t. i. y. p. o. n. s. t. r. a. n. t. i. y.
i. p. r. f. o. r. r. e. u. m. . 2. s. i. q. u. l. t. i. b. y. t. a. t. a.
s. m. e. p. o. s. i. t. a. p. a. r. t. e. t. a. u. s. i. n. q. u. i. p. r. o. p. t. e.
i. d. e. m. o. f. f. e. n. d. i. t. s. e. d. a. d. u. e. n. i. a. i. n. t. e.
f. o. r. m. a. t. a. q. u. l. c. r. a. s. s. a. v. l. z. e. r. a.

quantitas i separabilis
est a substantia
distinguitur

Distinctio realis, & aliis oppositio de se separata
in qua unum multis oppositum repugnancia opponitur.
ut Soccus, equus, album de se aliis in Soccus, o magis ab equo,
nisi album magis a docto discrepat, qm a cauro aut calido.

Et opposita stricte, in qua aut unum unum aut unum
mores, sed eam repugnancia inaequali opponitur, ita
ut ab uno magis, ab altero minus, ab alio mixte differat.
Ita differunt album & nigrum, quia nigrum ab albo magis differat
sic et differunt viride & flavum, quia flavum magis differat
ab albo qm viride.

Opposita stricte subdividitur in eam, qd discrepat per
terminos positivos, et eam, qd discrepat per terminum
ex semisse positivum, et ex semisse negativum.

Quorundam discrepat in gratiam & adversam, quo pacto
differat album a nigro, calor a frigore: et relative
id est oppositio Patris & Filii.

Haec distribuitur in privativam, quae est inter viderem
et caecum: et in affirmativam, quae est inter forem
et non solum in.

Axiomata sunt.

1. Contradictio proposita est mediata, sive medium
participations intelligas, sive negationis, quia ex poni
solet per hanc formulam: datur tertium.

2. Privativa & relativa sunt mediata, quae ad medium
participations: Medialia quae ad medium negationis: quae
patrem & filium - datur tertium non pater, si noster frater &
inferum datur fratrem, non fratrem.

3. Contraria oppositio est participations et negationis est mediata.
Contraria est coloribus, videlicet nigrum & album
in collatione: Vox 5. q. 2. Reliqua axiomata
videbis in cau. log. Syll. 6. p. 131. & seqq.

Caput

propositionum *veritas*: constat u. falsa a quibus dicitur
 & copula sicut u. vera. Negando in sensu composito, quia
 propositio falsa q. falsa u. u. vera, sicut actus u. u.
 bonus i. n. in ueritate q. bona.

Differentia n. sunt triplex: eorum et finis
 i. differentia eorum alij quos animalibus, in
 diuinitatem n. est: propria & propria
 officina.

Ad 2. Considerando has propositiones falsas, id est: dicitur
 dicitur. hoc i. uerum. Videtur u. intellectus sic arguuntur,
 quod si extrinsecum auri spiritum, colorum, pondus, et auri
 sus hoc obiectum, quod sit in ore. In hoc syllogismo, maior
 i. falsa, quia ex indicij ueritatis, quod est obiectum arguitur
 affirmativa, q. omnia bonum logicum, ex cuius p. scripto
 a q. ad spiritum n. et arguuntur affirmativa interiorum
 et extrinsecum ipse simpliciter extra intellectus, propositionum
 aut diuinitatem n. sunt falsi, quia quod falsum auri
 de, id uerum i. eorum orbaleum, solum respectu uol
 eorum diuinitatem.

Ad 3. Verum i. falsum in prima ueritate
 operationis opponunt sibi contradictoria in da
 etia privati et, ubi u. idem i. uerum et falsum,
 quod eum q. non sup, q. ad a. contradictoria uerum
 uerum atq. simul possit, utq. simul i.

Sequuntur definitiones Veri.

Veritas u. e. Metaphysica u. Logica u. Ethica.
 Metaphys: e. conformitas rei cum conceptu: e. q. si qd
 auriu sit, ut ad oibz tale habeat, tam de uerum
 aurum in sensu Metaphysico.

Logica e. conformitas conceptus cum re, ut si qd ita
 d. auro disputet q. loquat, sicut naa i. uerum
 auri in se ipsa e.

Ethica est conformitas cum uoce ut si
 quis ita loq. ut cogitat: e. q. dicitur affirmat
 Bredam esse expugnatum a Belgis, sed sic loq.

Ad 3. Veritas ueritatis cum ueritate
 diuinitatis ad quam ueritatis i. simpliciter
 ueritatis ueritatis, sed sufficit q. ueritatis
 ueritatis o. i. cordis.
 Hinc ueritatis i. z. e. u. ueritatis
 ueritatis ueritatis, sed aliter:
 Confusio ueritatis ueritatis.

gter

praeter mentem suam in qua videtur est, Bre
dam non esse expugnata. Quod si casu fieret
ut interea ioh. in Breda capere tum verum
quidem dixisset Logice, dixisset n. ut res se sit
sed non esset. Rursum si quis ab alio deceptus
iudicasset Bredam esse expugnata. I. Carlo
fateretur rem ita se habere eadem de magna fama
propagaret, verum is diceret et sic, sed non
Logice.

II Veritas vel est rei vel cognitionis: Illa eadem
cum veritate Metaphysica: haec eadem cum Lo
gica; Illa est mutabilis et positivis dibus ad intelli
gendum requisitis, necessaria: sine illa a
tamen. Haec mutabilis, cum ut et re eodem
modo se habente diversa sunt opinioniones.
vel eam sub una opinione res mutatur.

III. Veritas vel est Apodictica vel probabilis.
Illa nascitur ex veris, primis, immediatis, priori
bus, notioribus et tunc conclusio: haec ex me
diatis, remotis, vulgo iudicatis, proverbis
testimoniis.

Veritas Apodictica vel est a se ipsis vel a
se ipsis: Illa comparatur Luna: haec soli:
Illa conclusio est, haec principiorum.

Axiomata.

Verum non datur verius: describamus hic rationem
Hurtadi disp: Log: II. S. 2.
An divisibili nil majus est. e.g. unum punctum
non est magis alio. Conformatio cognitionis cum
Objecto seu necessario seu contingenti est indivisibi
lis. quia aquae adus rei contingentes adaequale cum

Assumptio est inhiabilis. Nam si
dividit, non est amplius alia, aliquid est
altero certius, sed non verius.

suo obiecto, atq; adus rei necessariq;: Et conformatio
una non est major alia: hinc hominem esse aial
non est verius, ac hominem currere, et sic
illud sit.

Demum similitudinem: sicut modus aureus non
est magis modus q; argenteus, et si nobiliori q;
materia: ita necessaria veritas est nobilior
sil non in est verior veritate probabili licet
evidentior aut certior esse possit.

Ne obstat auctoritas, et sic, quae ex caluosa
vulgari: propter quod unum quodlibet esse. et post
au: c. 2. vi probat, praemissas et prioris geberoni
qua dicit affirmat propositionum unam falsam
et post, non in ingl. l. 2. mel: c. q. ratione modo usq;
fity, qui quatuor et quinque dicit, q; qui in
vita et fonsu gres afficit, datur et vico verius.

Et ad solutio illis arguti praeibit, et iusto fonsu citat
Lancouy, quoniam tunc et talis videt, J. c. p. l. 2. art: 4
d. ii. Et ad 2. Negat q; quia falsitas latior
est veritate. Nam q; sunt argumenta, quoniam dicit
ibi sunt, at q; distat non aequum magis non abest, qui
transgreditur ingit, q; qui spirat.

2 Veritas coomitionis mentalis a re obiecta non
ab aio est iudicio cognoscentis. l. d. n. c. v. d. slo
dem itaq; est conba sibi Corusly Martini c. d
erro p. 338. Et veritate et profana ut aio di
centis aliquid scis, sive is spiritus sit, iudicant
vult, non a. Et alio videtur est et praesens, quid
verum sit. Cornelius Martini cum multis alijs
sic excipit practicam veritatem, q; non dicitur

rebus potest errorum

rebus oribus dedit essentiam. Et d' impossibile
 : & bonitas veritatem, ut adeo reum creaturam veri
 tatem esse a deo pendet a deo, n. v. versa. Sed quo minus
 erere, effectibus: comely accedere potius, caa est, quod
 essentia ipse fundit eam existentia. Essentia
 e non repugnancia ad deo, q. n. e alijs
 spectus divinis sicut existentia. Tunc igr
 sequenter veritas, existens a deo, ut q.
 pro artifice: non item veritas, p. scindens
 ad alijs d. potentiab. Sicut n. domus, quo
 la parata sua essentia e mensura
 dea artificis. Qui domum, stituit n. ex propria
 unyualiony, sed ex n. a d. molo domum
 deum d. bita, nihilominus artifex e ex
 domus n. adu. producta: ita deus creavit
 e. q. hominem, sed q. s. modo creari de
 oerit, d. cum his paratib. essentialib. id eius
 tad est q. o. r. e. a. m. n. irrationalem fecit
 et. ut alio modo se habentem, n. hominem
 sed. ut nihil, ut quidvis aliud creasset.

DE FALSITATE

Veritatis natura perspecta facile e desimite
 falsitatem. Cua s. Logice auipit; difformitas
 e. q. e. p. l. u. a. re.
 Si et sic: dissonantia e. voces a q. e. p. l. u.
 In gre: Falsitas e. dissenso rei cuiusvis a
 re signata. Nam si q. p. m. n. t. h. r. i. p. o. s. s. u. m. u. s. d.
 u. p. i. t. u. s. d. p. o. r. s. o. c. e. t. d. i. f. f. e. r. e. f. a. l. s. i. t. a. t. e. m. a. u. g. u. l. i. o. n. u. s.
 q. a. u. g. u. l. i. o. d. i. s. t. r. a. l. i. u. m. u. o. l. u. e. n. o. n. s. i. g. n. i. f. i. c. a. t. u. r.
 s. u. b. p. a. r. t. i. c. i. l. i. a. s. u. b. j. e. c. t. o.
 De errorib. tad d. artij, cuius modi monstra

Falsitas Metaphysica u. d. h. t. q. a. o. r.
 t. u. y. u. e. r. i. t. a. t. e. m. n. f. i. n. f. e. l. i. c. i. t. a. t. e. m. n. e. r. r. o. r. e. m.

quodlibet vel in defectu vel in excessu.

sunt, hinc iniqui sunt, falsi dicitur, an mali
seu imperfecti.

¶ Falsi nullo modo dicitur debent falsitate Logica
quia aut abstrahunt ab ipsa arte, quam
glibet artifex sapere et, vel ad idea super
artifices, qui vero sponte peccat vel casu
obliquo, si primum tum non est falsitas,
quia non discordat ab intellectu eo, a quo
provenit, sed ab alio: si idem tum ite
rum non est falsitas Logica, sed men
daciū ethicū, praesertim si ad
fallendum comparata est eiusmodi discor
dia, alia n. praesertim Grammatici solutio
si scimus faceret: vid. Epist. gn.
si tertium, rursum non est falsitas Logica
q. sola discordia est conceptus a re, non
effectus a sua causa. Hinc xpoib
quatinus de, definitionem tunc effectus
artij monstruosum si a regule iustae
definitionis alluderet, non debere
falsum, sed ualiam aut imperfectam dicitur.

Falsitas ethica alias mendaciū rectissime
definitur a Malitiosa, & signi extermi &
conceptus intem: Y. contradictio a
Malitiosa: sicut n. omnis falsitas Sophistica
est, ut demonstramus in Idea p. 172. sed
ea demum, q. ad fallendum est comparata
ita illa in dissonantia uocis est conceptus me
daciū est, quod ex malo est deceptio
p. 172.

proficietis animo . 3. signi exler
 mi: sive vox sil, sive gestus, sive exterior
 vestigi s' habily . 1. Contradictio, n n. men
 tily, qui ul celat oio, ul dicit disparatam
 ul similem veritatem, sed q' g'dictori am.
 e. q. Obstetrics Agypti ex i. v. ig. in aco rphor
 Saburracl. vritate g'ceptz propositioni b'p'ia
 tari g'p'rausa . Quaedam mulieres Hebrae
 regunt obstetrici opa:
 Quaedam mulieres Hebrae non regunt obstetrici opa:
 mmi 4.

Cum itaq' Rex auisset obstetrics ing'idi mandati
 illa vritate respondit, sed p'positiois indefinita:
 mulieres Hebrae non regunt obstetrici opa:
 si v. usule cogitasset, ut mulieres Hebrae
 reger obstetrics, et responderet Rexi d'f'i
 m'is, quaedam mulieres Hebrae n regunt
 obstetrics tunc d'nuum f'm'p'ul usuleta,
 q'dix'isset n. g'ceptu' in t'ruo.

Lucus Matt. 9. p. Nominu, mgl, d'x'itij,
 sicut est q's. Ego faciam tunc uic'cauili
 curatores d'ubiq'. Hae fuit g'pleta
 Eri cogitao, cuq' p'tam suam exprimit
 alt'ram, q' d'nu' p'rohibitionis g'f'uit, si
 tritio involuit, et sic mundanum, sed
 vritatis x'p'ti occultat. Proinde p'ssivi
 p'f'icilliam h'ic locum. Luc. 24. 20.
 advocat'it'el i' patrociniua i'pudicij,
 fringit: l. 3. m'udae. c. 17. nam cum g'p'te
 fuit, et longius ito, una parte sui,
 g'ceptu' signo expressit, alt'ram ocul
 tavit: fuit n. t'p' g'ceptu' g'f'itiovalij.

2. Perfectio ul e prima ul media ul iug.
 Prima e; q in sola perfectissima di natura
 veniri pot ut opolentia, immensitas, aternitas de
 hecia, q in creata & increata naa recipit
 et bonitas, veritas, sanctitas.

Secunda, q in sola creatura recipit et in deo
 non me, ut mobilitas, cognitio, discursiva
 libertas tam ad bonum, q ad malum, iustitia
 immutativa. Et

Quis. Quis est perfectio in deo, et proxima est
 in seipso. Nihilominus, cum perfectio
 in seipso in deo, primam gradum formaliter. Et una
 propria substantia: unam suam naturam, quia
 eam creatura bonitatem. Et participat non
 tam abstracte excellenter: hinc solum de boni
 se: unum unum: hinc solum in abstracto, quia
 deus et ea plurima sunt illa quia similitudine
 perfectionum.

3. Perfectio ul e essentialis, quae in intellectu
 et actualitate videtur. Illa e idem qua
 pertinet ad essentiam suam debitam nihil
 esse, quo pacto deus perfectum e, et
 non imperfectum non eus.

Hac cum nec aliquid, quod ad essentiam non
 pertinet, debet tamen adesse, imperfectio autem
 essentialis appellatur. Hoc posteriori modo
 dicitur imperfectum.

4. Ratione quantitatis, ut nostrae. e.g.
 Pignori, quorum tota coloris n e parte
 altior uno.

qm: aliquid est, q ad se debet esse perfectum et non
 accidentale.

Quantitas est in se est certa et finita
 Invenitur, sicut v. unum est in se:
 sic arbor licet altissima in se est
 sui non finem.

quibus dei non humana natura essentia, sed
humana quantitas & statura. q. pedum
alias sex esse sunt. ut annotat Taubmann
ad 2. qm: sc: i.

sic bybra sunt pferiores soni uel: bybra n. erudi
sunt ut fructus, homo o. ut gumply & agal:
bybra a. ouers pperuul ad suum frum
m m: Spatioque: Sonu uel a uagore qd si
ritum & uirtutem non asport.

2. ratione partium ut multum sup:

3. ratione finis, q. finem suam, cui nati
non asport, ut talpa, mulus. ex dicitur
vitiosus.

4. ratione admixta gretati, ut aqua
imperfecte est calida, quae ad mixtum
frigiditatis si admixtum, imperfecte dicitur
est, cui multum caliditati aderet: & in
zoologia nostra opera sunt imperfecta
quae multum sunt vitiositatis.
Axiomata q. perfecta sunt.

1. Omne ens est perfectum, & vice versa.

Intelligi de pfecto, utpote: nam amplexu huius
multiplex est amplexu qd imperfectio. Nec obstat
Eas in potentia in nos, ut in n. qd pfectum.
By Eas in potentia & pfectum normale, qd long
corum nihil est, qd ad mixtum regnum, non
participaliter, qualiter si dicit actualiter ex p
tia, qd soli prius est & finaliter, alio uel
uicem, cum dicit pfectio & gda uel n. dicit
sunt finaliter.

2. Perfectio addita perfectioni augere per
fectionem: hinc jugulatur error Stoicorum
& bonorum fortunae additione negabant
augeri uirtutem. V. anal: parado: p: 16
E uigro. dicitur in uel si uel dicitur hinc
pfectio qd, dicitur hinc si uel dicitur
ad hoc

ad hoc. Etenim perfectio non dabitur aliquid perfectius.
Rō negando autem dicitur, quia mundus deo non addit per-
fectionem, cum deus perfectio sit à deo, & nulla perfectio
mundi sit, quia in deo respicitur, ideo deo nihil addit, sed
omnia, ab eodem accipit: addere enim est dare alteri, quod
non habebat.

Griffy = effectus datus, licet in deo sit explet perfectio

Hactenus Bonum negativum: scilicet bonum
relativè accessum: quod formaliter est quæ-
rentia ad aliquem appetitum. Et quærentia non
scilicet appetibilia, sicut ex colore visibilia,
quæ in actum deducit à luce, præinde id
appetibilia ab appetitu. Thesaurus non abscondit
appetibilis est sed actu non petitur.

Aristoteles BONUM definit, quod dicitur appetitur.
Vbi si loquar de sensu distributivo accipias
soli deo appetit definitio: si disjunctivo, omni
bono attribuetur: nullum enim est bonum, quod non vel ab
hoc vel illo vel appetitu ametur.

Bonum dicitur vel est perficiens vel sufficiens.
Illud tangit: hoc explet appetitum. V. aual:
paruo: p: 33.

2. Bonum vel est simpliciter tale, vel quodammodo
quid. p: 35. ibid. quodammodo appetibile
refertur ad unum in bonum.

3. Bonum vel est transcendentale, vel Naturale
vel Morale.

Transcendentale in quantum dicitur id est, quod est appeti-
bile, saltem aliquo appetitu.

Naturale id, quod quærit res naturæ, quod pacto Et bonum naturale est transcendentale, quod appetitur
aqua pisci bona, soli mala.

Morale, quod consentaneum est legi æternæ.

quod ad perfectionem appetitum, ut videtur.

Coacta, sen-
ra, q. p. p. p.
tel. Tullianu
atque reb:
d. d. d. d.
is. ex deo
citat, ut an
ad sui
imperfectio
beret: d. n.
tur in p. p.
italy.
p. d. d. d.
ce verse
ad. No. n. d.
in q. d. d.
non. p. p.
in. n. d. d.
taly. d. d.
p. d. d. d.
ion. a. d. d.
re. r. d. d.
re. r. d. d.
re. r. d. d.
re. r. d. d.

Transcendentaliter pessimo, diaboli bonum est.
Naturaliter scilicet bonum est, si sit prole
Moraliter neq. diaboli bonum est, neq. meriti
Item malum poena, est malum reale, mal
culpa morale. Tale est bono morali ligatur
doctrina uoluntati horum, uobis hic non licet ubi cau
reuerentia

¶ Bonum ul. utile est ul. fruibile.

Utile per se s. proprie non est bonum, quia
bonum est id, quod appetit, at utile non est
id quod, sed quod ali. alia appetitum
s. sequitur, at non in se: non est finis,
cum quo bonum queritur, sed medium,
ad finem tendens: imo bonum utile in
re s. per se saepe malum est, ut respectu
crucium.

¶ Fruibile bonum ul. honestum est, ul.
incontinentum.

Honestum est, quod appetit ab appetitu rati
ratione directo.

Incontinentum est, quod a sensitiva facultate, qua
bestis et in, auerit. e.g. bibitis aqua in
medicamento parax. s. febrili bonum est s.
incontinentum, non item honestum.

Axiomata

I. Omne Ens est bonum: aliquo (s. s. s.) appetitu
amabile, q. d. hoc ul. illo.

Bonus est s. diabola, saltem appetitu divi
no, non quod deus s. servat, id vult, quod
valde bonum

bonum est, diabolicam certiam dicit
servat. & eam vult. & bona est.

Bonum est venenum, etsi non sit, in se
se bestia.

Bonum est ignis, etsi non resp. lignorum,
sed consumit, in resp. carnis, qm cogit.

1. Omne Bonum est Ens: quia omne non
Ens est non bonum. Nam a non esse & a n-
tate abhorret omni naturali appetitu, cum
omni appetit esse, id est in volu-
tionem sua si comparata, ut in ea
felicitate suam essentiam conservare possit.

- Dices 1. Quod melius est bonum?
Non uti in melius & scandalizant puros.
Et Non uti in bonum est.
- 2. Omnis appetibilis est bonum.
Non uti in appetibilis, exple, utolox & es
Et Non in bonum est.
- 3. Omnis visum est Ens.
Quosdam melius est visum.
Et quosdam melius est visum.
- 4. Omnis visum est bonum.
Frustrum est visum. Et negat unum qd sit visum unpi frugum dicit

ad 1. Majorum in seipsum, quia in comparatione ab ipse
in hinc argueri ad positivum, nisi per oppositum unum
adverbio in unum.

ad 2. Aliud est id, qd appetit, aliud id, quo il dolo
legit vel libertas a fortitudo, vel quidvis aliud. Al q
mortem tunc qd unum, sicut qd amorem potest unum
ad sanitatem egre pervenire laborat. Dicitur qd
appetibilis appetitu naturale est bonum, in appetitu
non frugo: qd n. non appetit, melius pice laborat.

ad 3. Malum sicut vel neutraliter vel abstractivum
id est qd, quod melius: vel in masculino & gestivo,

ad id unum in unum, unum in unum & unum
et frugum dicit
= frugum dicit

spiritum ligando & spiraculo cuius vias obstruendo, uox
quodlibet inordinabile, spiritum & spiritum redolendo
2. Mirabilia uia, q. docuere uelgo in chymia & Mag
uuali.

2. super naturam debet fieri ratio subjecti ut sit
super capacitate subjecti, mortuum uia:
refertur, aut uia calente uel per uisum

3. Ratione ordinis ut fiat pter ordinem naturae
p. d. Hinc Pauli conuulso fuit miraculose nostrae
Pauli n. n. fuit uel per sacramenta & uerbum ut

4. Ratione modi ut fiat modo super naturale: tunc
Abieci fuit uicatio a tunc facta, ratio uia fuit super
naturalis, q. n. uocumulo solo uerbo gignit.

11. Ita essentiam miraculi requirit, ut super naturalem
cognoscendi facultatem, adeoq. ut nos mirum

Si n. admiratio desit, non est miraculum. Mag
mag. August. tract. 29. in Jobau: mirum est
obseruatio murchi, q. saturatio q. q. millium
sominum q. q. panibus, saue in uero mira
quia frequentia & ferendi elevat miraculi speciem

Potentia activa uel est Naturalis in dictione signifi
caoe uel Rationale seu intellectiva. Illa est qua
positi orb: ad agendum requirit, n. pt n. agere n
aliter nisi uno uia agere. E. g. lapis n. pt non
cadit si in il impediat, aut pt n. horum uocari
biffa fuit in suum pabulum tanto appetiti, ut si oia ad
nondum requita adit, n. possit contrarium suscipere

Sunt a. ad agendum requita haec sequentia. 1. Ut
agens sit acti. 2. Ut adit sufficiens uia agendi.
3. ut passivum sit capax & saly ad proximitatem
per contactum seu corporalem seu uirtualem
4. Ut medium sit expeditum, ne qd in pediat.

S. N. 111.

Ne subjectum sit in termino ad quem. 6.
passivum agenti sit dissimile. Vide sis enucle
ationem requisitorum ap se debilem. c. 3. top.
m. 36. Et nota cordis r. p. u. vid. suaz. 76
l. sp. ib. f. 7. n. 24.

Potentia passiva est vel naturalis vel violenta vel
neutralis.
Naturalis est ad actum debitum sibi in natura
suum, ut ligni potentia ad calefacendum.

Violenta ad excipiendum actum ab extrin
seco cum aliqua repugnantia seu resistencia.
Neutralis est inchoata ad actum neq ab eo
abhorret. Talis est in elemento ignis
si moveretur motu locali, talis et est in corpore
resurgendo sua aq.

talis est lapis unctio sua p. s. u.

Repugnantia? ut sup. aq. vel sup. aq.

Quis, repugnantia non eripit ei, cui repugnat.
In dat potentia violente.
L. Axioma illud verum est in suo p. p. o. m. di
viso p. l. l. l.

Potentia passiva est ad unum actum vel
potentia g. d. i. o. n. i. s.

Posterior est pars magis in mundo sublimari
na qua perinde ut in Platonis familia g. c. o. r.
dia discors plurimum prodeit ad mundi sa
lutem. Prior in mundo coelesti, g. t. e. n. e. t.
Formam, lege suam.

AXIOMATA et potentia sunt.

Omnis potentia deducta in actum. l. d. Met.
c. q. 1. 8. Verum hoc sunt et potentia reali, in un. p. d. i. t. a.
salva et reali. Quibus unum est potentia, g. c. e. l. l. e. d.
actum primum, si alijs finis sit in un. a. a. cur po.
tencia in actum dicitur ab abel. l. 2. Gys. c. 9. c. 9.

si ad intellectum mundi fuerit aqua saquateret terram
2. A posse ad esse V. C. negativè non affirmativè
Alud qd disp: i t celo f. i. d. 7. talis qd potentia n
sui actus eaa, sed gditio sui qua non: hie n. ealy
falsa e: Pl. fixi. 3.?

3. Posse d' esse in elemis non differant. l. 3. d. 3.
c. 4. l. 32. Adeoq' qiam nos in dno vocamus
potentiam activam, ea e ipse ulting d' pura s
nus actus. Indices ab eterno d' potuit un
quid creati, ab eterno. 3. fuit actus. Lo posse d' n
differunt, ut eterno dno differunt in in aduipis subje
tam posse mundum creati in dno i: actn creati in
creatura. DE ACTV.

Formatio notandum e aliud esse acti aliud e yada
nam materia prima acti est, sed n acti: nihil
v. e aliud actus, q' qui dat esse rei. qd e vl
entitativus, vl formalis.

Illa oppo mty potentia Logica, si Physica.
Illa nihil aliud e, q' existentia rei, q' res pur
possibilis ducit in actum. Hinc actum dicitur
entia dicitur, q' eum in munda existunt ne
qdem ma excepta, q' qdem pura potentia
appellat non Logica, sed Physica, mo ultra

formam divinit' esse poel ma prima.
Nec obstat Zabarulle insistantia: d' id quod e, qd
formam d', q' quia sic arylor. Oum euy i: p
suam formam. Ipse forma i. 3. forma i: p formam
3. sic dabit progressus in infinitum.

Actus formalis ipsa forma e t q' seqq. c.
2. Actus vl esse purus vl impurus.
Purus, qui nihil oio st potentia passiva vl dno
Impury

Impurus, qui si potentiam passivam, vel cor
ruptivam, vel perfectivam.

Actus vel est primus vel secundus.

Primus est deus forma tam substantialis, quam
accidentalis prout fundens ab operatione.

in folio 49
et in 50 in actu
passivum

Non enim solum actus est virtus, sed etiam
primus, sed etiam in se et scientia sibi
addebat. h. 2. d. Aug. c. 1.

Actus secundus est ipsa operatio. dicitur
priori forma substantiali. et actus, prior
primus. et operatio est generis prior forme, et
sunt termini per seam potentiam, in se prior forma
substantia, a qua sequitur.

Actio et actu unum est per seipsum.

Actus est prior potentia. Non enim tempore actus
sua sui. et metaphysici idem statuunt, sed deinde
et doctrina. de deinde logy. h. 2. d. 1. c. 10
et limitat solum ad res bonas. Nam alii sunt actus
et actus boni et malorum, et potest fieri, ita actus prior
et quidem, et potest fieri. et doctrina d. cogniti
aut intelligitur et Canon Logico, et potest
tamen deinde am et per seipsum adven.

Nam obstat, et tempore ac una priorum a. d. m. q. a
priorum actus et in se et actus, et tempore sunt
prioris: quia in actu prior fuerit ovo: quia 3. a. q. 3.
fuerit in moralibus prior et virtutis habitus. h. 2.

Et: c. 1.
Lo 1. Considerando absolute actum et priorum poten
tia et sua potentia, nullus actus est prior, d. y. cum
nullam habet potentiam ad actum in se ab actu
no fuit sui et per seipsum potentia: in ipso se actus, et

acti alig: non futurum potentia fuit prior.
 Ad 2. Gallina & prior ovo sed ovum n. & potentia ad
 gallinam materiam, sed ad pulchrum unum deo deo
 Ad 3. actus & prior potentia, sed n. sua: nam actus
 virtutis antecedens simil actus n. respectu virtutis
 producta, sed resp: voluntatis actum skientis.

CAPITULUM X.
DE PRINCIPIO & PRINCIPATO. Item
CAUSA & CAUSATO.

Definitio, quod sit id, quod altero. qm modo prius e.
 i. alius e. essendi, unde res est.
 Dicitur
 Cognoscitur, unde alius solus
 cognoscitur.
 z aliud e. causas, unde alius e. p. utram
 causale tenet.
 Non equali, unde alius e. extra
 mixtum caelum.

Latius qdem ee principium ea inde patet qd
 aurota e principium spec n. in causa.
 Privatio principium transmittatio est, non
 item causa.
 Principium e, qd quid altero qm modo
 prius est. Atqui.

Principium de y ovum, ad quod aliud quicquid
 p. ovum est. Et ceteris prius ipi eas
 ut dicitur ad causam, ut sic alig prius
 ipiue caa sit. in iste p. h. ut cum
 dependetia.

Tempore naa prius ordine, sic d. honore,
 Causa causato, ut esse prior.

In quo distinctio quo potissimum notanda est.
 i. differentia in prioritate temporis. Ita
 Nam multa pnt esse tempora simul, qm
 in unum alteram naa prius. Ita
 sol. lumine aia ussibilitate, ignis caliditate
 genus spec prius est tempore. In hac omnia
 sunt simul, quia quo tempore grate unam
 eodem & alteram. Hinc philosophi in
 quovis momento temporis plura momenta
 naa collocare.

Nam q. unum tempore alig sit locus
 redit sit vixit sit corpus, fit sub fin
 fit ay.

2. plerumq. prioritate, dum statem n
 e. d. priori. i. ubi overlet, conseq. cum pm
 dicere. Sol e. & dies e. Ita dies & sol est.

clausuram pertinet: q' ibi tractant, in ipso
an sunt supplenda, quoniam cum error
erigenda, quoddam notauda.

Supplenda e' necessaria aliqua in omni q' d'o
obvia u' itatissima distindio a' efficientis
naalem & moralem.

causa Naturalis q' propria vi in se habet in
effectum.

Morales, qua' quidem propria vi non faciunt
in effectus impetant perinde ac si fierent
includit hoc disticho.

Gustatio consilium, gustus, palpo, & carnis
Participans multo non obstat, non
uacueturra.

erigenda ee videntur: i' distindio ca' in truen
tabis posita c. 6. p. 58. nam ministerio eq
u' tra' h'it, & in equas e' traditio u'
ca' principalis.

In can: 2. p. 59. a' x'p'odofia aliq'
an: ca' adas omnes vocat instrumta
du, cum id genus dicitur in stek
mentum, quod elevat a' ca' principali
producit effectum se suisq' viribus uajo
lem, ut cum calor in u'bu'ntu' galli uel in tra
u'ntu' gaurati galli, inu' q' uallu' uallu' g'f'iat id
supra u'ru' uallu' g'f'iatu' q' u'ny g'f'iatu' q'
u'ntu' nisi s'p'uaru' a' fabro.

distindio locubuta & in utro u'ntu', q' q' de temp' te
principali d'icuntur in e'ortau, q' u'ntu' u'ntu'
d'icuntur, nisi s'p'uaru' d'icuntur ab aliq' fereba.
u'ntu' u'ntu' q' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu'
u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu'
u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu'

Morali' q' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu'
cal. Si homicida & ca' naturalis homo
u'ntu' q' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu'

Nb. Et sine h'it' g'f'iat q' u'ntu' u'ntu'
sit ad g'f'iatu' illu'ntu' An f'it g'f'iatu'
p'ntu' in paradiso f'it a' s'p'uaru'
sit d'io, in m' g'f'iat.

Int' g'f'iatu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu'
u'ntu' eadem' actio, u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu'
q' u'ntu' u'ntu' q' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu'
u'ntu' u'ntu' q' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu'
illa g'f'iatu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu'
u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu'
u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu'
u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu'
u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu'
u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu'
u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu'

Alia obiectio

Si d'ic' d' h'it' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu'
u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu'
u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu'
u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu'
u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu' u'ntu'

ad unam eandem actionem pot. dua
causae principales concurrunt, sed subordi-
nata non coordinata: sic dicitur in 1° 2° 6°
genuerunt tunc causae principales subordi-
natae.

Definitio causae efficientis naturalis e. g.
Nam causa est voluntaria agit iudicia-
naa & facultate: est liberam arbitri-
um aliud quam potentia naturalis
Causa itaque naturalis e. g. positus ordo ad
agendum requiritur, nisi pot. & agere nec
pot. nisi divinitus agere.

III Notandum est quod aliter causam per au-
dens Ramo aliter Aristotelici definiunt, quae
dissimilitudo definitionum multas saepe glori-
as in Academia movit.

Ramo l. i. dial. c. 8. causa per au-
dens externa facultate aliquid efficit, dicitur e. g. p. b.
quod aliena facultate aliquid efficit. Secundum

Aristotelem v. causa per au-
dens aliter definiuntur, aliter ex parte effectus.

I ex parte causa de causa per au-
dens cui effectus
abscribitur ideo solam, quod cum vera causa
sit conjuncta. e. g. polydely de causa statu-

per au-
dens quia, & polydely non fecit
statuam, sed quia statuaria, de causa
qua Polydely istam artem possidet.

Musicius de scripsisse carmen in sensu de
verso, non composito.

II ex parte effectus de causa per au-
dens hinc
fariam. I. g. influunt in effectum, sed
propter intentionem facit: e. g. fisor liquor

sublata curi statum a ferso tunc is
causae certae & aliorum effectus, de causa per au-
dens, quae inspicuato fruit.

2. l. u.

cuius vel intendit vel providet effectum, sed
 non influit ei in effectus ascribitur, quia quicquid
 cum illius causa vero effecto. e.g. q. appud
 philosophum, ut in unum intrat, illa videtur in parte illius
 ad rationem laicam, in ab ipso sed solo se habet.
 hac conjunctio effectus fortuiti cum vero effecto
 est vel necessaria vel contingens vel eadem
 affirmationem. *Somnium: Dicitur: Heculod*
bel. vis. tract. 2. c. 2. p. 6.

cuius nec intendit nec producit effectum. e.g.
 cuius habitum vel colorem, in quo lapis est positus,
 suo lapide ibi in loco movetur, illi v. lapis
 videtur. Sed hinc affertur, lapis autem
 videtur, causa per accidens, quam uti fuerit
 in futurum providit.

ergo inquit, hac ratio ergo dicitur causa per accidens
 illi, quod unum quidem fortassis in Ethiopia
 idem ad eam per accidens semper videtur,
 conjunctio est effectus vel providentur vel effectus.
 causa per accidens subordinata, vulgo in
 fortunam et casum: illa est in eventibus
 rationalibus. Sic in eventibus non
 irrationalibus. De hac in divisione latius
 agat Philosophus ad l. 2. c. 1. p. 6.

His demum positis intelligimus. An
 utriusque possit dicitur causa
 peccati.

De 1. secundum Ramonem definitionem in se
 hac est hypothesis falsa, sed et blasphemica
 expliciter: quia dicitur sic deus in alia parte
 singulari. et quia aliqua virtus ad hoc dicitur
 tantum ab alio id facit.
 Secundum autem affirmari utriusque dicitur

aliud quod materia est in potentia, hinc dicitur quod
inter potentiam adiectam, quod est ad potentiam actus, et inter
potentiam passivam, quod est ad potentiam ad passivum, et sic
primordium: et dicitur inter potentiam obiectivam, quod
est ad potentiam existendi, quod dicitur per. Materia est in
in potentia sic passiva, quod est ad suscipiendam
quasvis formam.

Ad 2. Materia non simpliciter est, quod est quod hinc dicitur
quod est adiectum, et sic dicitur quod est adiectum, et sic dicitur
quod est adiectum, et sic dicitur quod est adiectum.

Ad 3. Materiam non simpliciter non est, alia non
est in materia, et sic dicitur quod est adiectum, et sic dicitur
quod est adiectum, et sic dicitur quod est adiectum.

ita est quod est in materia, et sic dicitur quod est adiectum, et sic dicitur
quod est adiectum, et sic dicitur quod est adiectum.

et sic dicitur quod est adiectum, et sic dicitur quod est adiectum.

et sic dicitur quod est adiectum, et sic dicitur quod est adiectum.

et sic dicitur quod est adiectum, et sic dicitur quod est adiectum.

et sic dicitur quod est adiectum, et sic dicitur quod est adiectum.

essentiales e necessaria. Et q Meta physica
m eendo, ration quam qe eas necessitate
id, quod n pt non ee, quale quidem solus
e deus.

I Necessitas physica, nihil aliud e, q fatum
non illud calidum e storicum, quia
liberas et actiones necessitate implicat
modo, sed a q Christiana religio non
absorbet. Est illud ut eod dicitur
tia.

Fatum cau sale definitio eorum necesse
agentium e a se magis dependentis
quodam continua species, cuius qua
dam similitudinem de presentia hinc
in sorology tropus ulij. Cognoscit
v. caa necessario agens, si s. agat
maximum suam virum. Et si
intendat, s semper faciat optimum in
sua spee, qua utrag proprietat
in duor non cadat, seqq verum
id ee, quod Melaeuslon q storicos
scribit: Non deus e Numen fati
carere clausum.

Fatum pscientia e, a q effecty seu res
futuras denominat, necessaria ac infal
libiles, ideo qa ab infallibili de p
entia fuit praesisa, et fiansi in se
cau sui proximo generata ptingit
sit, et fortuita, qua quidem
omnia, q fuerit in nullo fato
pscientia dicitur dicitur.

Sed huius

Deus p[ro]fuit, sed q[uo]d lapsus erat, utro d[omi]n[u]s p[ro]fuit
 si. g. magis, d[omi]n[u]s p[ro]fuit saltem lapsus, utro
 non imp[er]avit. R[ati]o in p[ro]p[ri]etate, ut p[ro]p[ri]etate
 coactio[n]is d[omi]n[u]s p[ro]fuit p[ro]p[ri]etate: p[ro]p[ri]etate
 d[omi]n[u]s cogit volu[n]tate n[on] d[omi]n[u]s, m[er]ito d[omi]n[u]s. Sed
 in b[er]n[ar]d[ini]o, ut N[on] d[omi]n[u]s, ut d[omi]n[u]s, ad d[omi]n[u]s
 ip[s]um in p[ro]p[ri]etate d[omi]n[u]s, om[n]i d[omi]n[u]s, in
 nam d[omi]n[u]s, om[n]i d[omi]n[u]s, ad d[omi]n[u]s, sed g[od]
 d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s, om[n]i d[omi]n[u]s, ad d[omi]n[u]s, sed g[od]
 d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s, om[n]i d[omi]n[u]s, ad d[omi]n[u]s, sed g[od]

in d[omi]n[u]s p[ro]fuit, ut d[omi]n[u]s p[ro]fuit, sed g[od]

II Necessitas violentia duo requirit. i. ut
 agens sit extrinsecum. 2. ut status in
 est effectiv[er] resistat, quia magis, lapsus violentia
 in d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s, magis d[omi]n[u]s, p[ro]p[ri]etate
 agens extra p[ro]p[ri]etate d[omi]n[u]s, quod n[on] d[omi]n[u]s
 in d[omi]n[u]s: om[n]i d[omi]n[u]s, ad d[omi]n[u]s, sed g[od]
 non om[n]i in d[omi]n[u]s, quia d[omi]n[u]s, sed g[od]

violentia p[ro]fuit, ut d[omi]n[u]s p[ro]fuit, sed g[od]

III Necessitas Logica alia, p[ro]p[ri]etate d[omi]n[u]s
 i. in p[ro]p[ri]etate d[omi]n[u]s, ut d[omi]n[u]s, ad d[omi]n[u]s
 ut a d[omi]n[u]s, p[ro]p[ri]etate. 2. in p[ro]p[ri]etate
 ex oppositione contradictoria allata
 ut homo n[on] e[st] lapis. 3. In p[ro]p[ri]etate
 p[ro]p[ri]etate d[omi]n[u]s, magis d[omi]n[u]s, ad d[omi]n[u]s, sed g[od]

Haec eius modi p[ro]p[ri]etates om[n]i d[omi]n[u]s
 veritatis e[st] in causata, cum nihil sint
 aliud, nisi negationes d[omi]n[u]s, ad d[omi]n[u]s, sed g[od]
 Negatio a non e[st] causa
 d[omi]n[u]s, ad d[omi]n[u]s, sed g[od]

p[ro]p[ri]etate d[omi]n[u]s, magis d[omi]n[u]s, ad d[omi]n[u]s, sed g[od]

Abstrahendum est a coelo sui coelo viros deorsum
in eodem fieri mutabilitate, unum; dicitur n. signato consistat Metaphysicus. Et de
mutatio, alteratio, corruptio fit a qualitate, et vel Metaphysica, qua involvit imperi
in eodem, talis a. in coelo n. dicitur, hinc onem potentialitatem ac mutabilitate

Bertholius ait in coelo si quatuor, p. q. a. eae. physicas agens impeditur p.
divo n. corruptio, q. & abstrahendum, quod ut contingens Magnum et serenum,
gratiae p. opponit corruptionem. ut contingens Magnum et serenum,
hinc se debili substantia falsa formae, octobrem pluvium. Vel moralis, q. m.
se mutatio expellere, cum hoc fit a. q. dicitur aliud, q. agendi libertas et a morali
by n. q. for. ut. dicitur n. agit obliquitate, philosopho consistat.

autem quantitas vel opposita univocitate dividit Artes contingentiae in tres se
vel inmutabilitate, priori modo contingunt gradus seu species: Nam contingentia vel sua
idem, q. liberum: d. sui modo dicitur et continguntur agit; sed n. posteriori modo.

- 1 ea, quae plerumq. fit in diebus, aut
tribus existit. hinc q. dicitur.
- 2 ea, q. ratio, ut hominum n. bipedum, et
n. barbatum.
- 3 a quoslibet exorta, q. nec ratio
nec plerumq., sed aequaliter evenit
ut homo ambulare pot. d. q. dicitur
liber.

DE PERMANENTE & SUCCESSIVO

Dicitur vel late permanere, quicquid dicitur durare
vel fructu quod si partes amittit sui est in
quavis momento succedere hinc q. quod
quod in ee. s. e. quod partem abicit partem
e. partium erit, nec certam certam quavis
modo momento et totum. Nam erit
ungues, et si semper crescat, n. h. sunt etia
successiva, quia quovis momento succ.
Teniam

quod n. se g. in m.
dicitur n. permanens.
Ally dicitur n. se g. in m.
dicitur n. permanens.
quod n. permanens dicitur
dicitur n. permanens dicitur
dicitur n. permanens dicitur
dicitur n. permanens dicitur
dicitur n. permanens dicitur
dicitur n. permanens dicitur

certiam sed totam, et non totam quantita-
tem; exempla entis successivi sunt dia-
mbora et motus accidentales.
est v. successio et i. Intrinsicca in ipsa entia
et extrinsecca et imaginaria in relatione
et tempore extra se. e.g. quod tempore laboris
suo tenuerit quod labor et quod tempore
suo tenuerit. Successio et est privativa inter et et
non et, sicut generalis succedit corrupti-
oni: vel positiva, eam vel discreta inter-
alia totalia, ut successio hominum in officio
Angelorum in suis ministeriis: orationum
et sacramentorum quantitati; et continua
ualis est in hora, die et anno. Postrema
ola est, quod entia hoc in capite opposunt.

AD V. XIII.

DE SIGNO ET SIGNATO.

Signum dicitur ab Augustino, id est, quod pro
rebus cognoscendis (sive suis in se, sive in intellectu
suo) aliud representat, signat et aliud dicitur.
Signum i. vel est proprium, adeo cum
signato convertibile: gratia est, quod
sicut, ut peperit. et concubuit eum viro
et nisi verba, si: nisi obstat et videtur
Cui: l. 2. et si verba: et commune
adeo verisimile solum, quia a quibus
ad speciem non licet argumentari
affirmative, gratia est, quod modi signa sunt
verba, tale est: et hoc est. et virgo
et. et hoc coeli fortunatus non est.
et est vera ecclesia.

Signum et signatum inter se
sicut et signatum inter se
et differunt realiter, ut
signa in comedia in fine
et in bono avla pro
suo proprio.

ubi similia signa.
signum et signatum, sicut et similia
propter mentaliter, sed trans-
mutabiliter.
signum simpliciter et proprie
i ad signatum, et ad posteritatem
eius, sicut et signatum.
aliquid et aliter.

causa signi propositio est tali.
concupit eum ipso. et parit. sed iam
propositio falsa est, nisi intelligatur de
concupitu officio.

Signum est supra signum naturale, sed in signum naturale
arbitrio divino. ^{et formulae} ^{et verba} ^{et ab}
et in tam prout ab arbitrio ^{liberum} ^{obligata}

Quia utroque, sic signum
naturalis & arbitraria, ex
arbitrio divino.
Pauca sunt, et duo in rebus
officiat eadem, et prout in
Maria, Josue.

Signum vel est Naturale vel Arbitrarium

Naturale est, e.g. filius patris, fons ignis.
Arbitrarium, ut verba viva, leuiter porta, animal
flavus, iudaei fusi.
Frustra sunt, qui adhibent signum consuetudine
naticam, ut uappau appositam, et prout
et hoc dicitur, quam signum voluntarium

Voces an naturaliter significant nomen
et in titulo videlicet expedit in resp:
topologica 1.

Signum vel est rememorativum, et prout
et prout prout prout; vel demonstrativum
prout; vel prognosticon futuri, ut

Pallida luna pluit, rubicunda stat alba, et prout
renat

Caruleus solus color, et prout
et prout

Signum vel est ormale vel instrumentale, illud
est forma sive species aliqua sensibilis
sive intelligibilis, qua apprehensa inco
signatam rem agnoscimus. hoc est
res aliqua, quae cognita prout dicitur in
conventionem alterius, e.g. conceptus
et signum formale, et prout, quia hoc conceptus
facto illico cognoscitur, et prout, sicut specialiter
reflexa cognitionis ipsius conceptus, et prout
et signum instrumentale, quae prout
cognoscimus, nisi prout, et prout
cognoscimus, et prout.

Signum vel est Theoricum vel practicum
illud prout significationem, et prout
efficitur, et prout.

Scientia (non metaphorica sed) propria:
am erud. Sicuti visa mutat formam ad
vulnera Sicuti melius cogitandum. In
signum mere theoreticum: hoc pter sig-
nificationem aliquid revera significat, ut
spaxus signaculum obsignat.

Axiomata.

Omne signum est aliqua similitu-
dinem signati, vel expressam, et imago,
p[er] hoc differt a similitudine, quia
non ovum ovo simile non tamen est
imago: vel qualemcumque aliam, ut laurus
signum Poeta; conseruit a lauro
nam Poeta in fructuum immortalitate
ita ap[ud] deum. etc.

1. Nota propria proprium est, ut I.
simul sit connotatum. 2. ut sit notior.
vel compellat omni, soli, & semper
eod[em] inseparabiliter.

CAPI. XIV.

DE MENSURA & MENSU-
RATO.

Cooper: Jobii. daubad.
c. 15. p. 318.

Mensura sumit[ur] vel passive pro ipso,
mensurato, q[ui] sensu vocat[ur] Arles tempus
mensuram motu, quia a motu mensu-
ratur, q[ui] quiescit, qui motum non
obstat, ut dormiens, is et tempus non
advertit: vel active pro eo, quod men-
surat. Posteriori modo a Metaphy.

sico scilicet considerat, cum definit ab
Arte. l. io. Met. c. i. id est. quod res quantitas
cognoscitur: quantitas n. vel nobis, ut
perfectioris. i. e. qua cognoscitur, quanta
res sit, et quomodo sit perfecta.

Mensura est adaequata, vel inimitabilis
senarij: vel inadaequata, et vel repetiti
onis, vel gradus unus totius aequato
ris, si ad unum milliarios, una panni.
360. et proportionis, quoniam: intellectus maiore
et minore perfectionem entis iudicium
ex maiori vel appropriatione, vel
recessu ad perfectissimum in illo
est ens.

¶ Axiomata sunt.

I. Primum in unoquoque est
mensura reliquorum. i. e. q. in gradibus
colorum albedo est primus color, qui suis
plurimum, et est ab alijs componitur.

Et qui color visus, accedit, et per se
albedini, is potentior iudicatur. Quod
est artium et scientiarum, et a Philo
sophia primum gradum, non in
subiunctis ac Medicina, ubi
est illa nobilior est.

In quibus legum, et lex melior est,
et propius accedit ad primam
namque primam legem.

In universum, quae entia aliqua nobili
tate propius accedunt ad Deum
primum ens illa et vera sunt.

albedo unius huius est artificiosa,
cum non sit coloris spontanea.
Fluore est potentior rubredine,
quia ad albedinem propius
accedit.

Albani sita ante lapsum
fuisse et esse philosophum et
suum Mare creatura dei.

castauiora, nisi castauiora a vulgo non
tant, et qn: mg. e' castauior pane d
ouled nimis d argento aurum *
vide sic sis illiorem locum Plinij l: 33.

quia aur, e' abruj, s. r.
in corruptibiliy argente
et omni ad aua, s. puzij,
sup'ibiliior auro, atqz
castauior.

Conuincit illi falsitate, q' xpi' maat d'ib' ab
p'rium s' impouidum ab homi' auru
opiniout.

Mensura e' quid unum e' indiuisibile,
et ei nihil addi, nihil demi possit. Hinc
conficit q' Bellarm: non dari normam
partialem.

Mensura e' norma s' Synoni
ua, atqz aorum q' d' qd
indiuisib' e' totali.

An obstat uluam possi m' p'ri' snari.
S' potest, e' liquum n' e' ulua s' r. d.
uiuicium partiu' ab ulua abscisat
nou' auipij' cuauetib' ulua, diuasi
uauet' liquam.

Sacra scriptura e' norma tuoz artificioz
Siloj, id e' auipij' N. T. n' fuit aucta norma
ua, q' n' p' h' fidi' art' into accep'it
u' N. T. Coen' a. facta itam baptisim' n'
sunt fidi' articuli, sed aliq' circa fidi'.
N' auipij' q' p' h' libroru' p'iuu'
ta fuit norma, q' n' p' p' h'ri, quod
aliq' fidi' articuli sunt auipij'.

Mensura e' quid homogeneum
Continet hoc axioma proprietatem, q' n'
inest omni mensura, sed soli ad aqua.

sic d' q' mensura creaturaz
sed n' homogenea illi.

Hactenus pars Metaphys: conuincit.
sequitur. spiritualis.

Pars Metaphysica propria.

CAPIT. 1.
DE DIVISIONE ENTE IN
X SUMMA GENERA.

Hactenus Ens vniuersum, q' leu' tray
rendit X summa gra' perspeximus:
seq' ad ipsa summa gra' d' m' q's
eo usq' ut descendamus, quib' abstractio
Metaphysica permittit.

aut in suis tractatibus species Metaph.
aut 075. 2

In limine n. statim occurrit controversia
de numero sumorum quorum q. res cum
sint mixtae, tribus concludi solumbus
nostram sententiam complectamur.

I Numerus generis predicamento cum
autoritate mitis, non ratione.

Primum patet, quia ad Archita Sarentino
Pythagorico Plato adeoq. numerus
generis admittit is es perfectus.

Hoc liquet ex argutis, quibus velut
tempus impingit. sicut Mendo

dispositio. Met. 9. 8. 2. solum summa
numerum sine et. 3. Copulatum

quia q. realiter sunt eadem toto que
separat & multiplicat. e. g. abstrusum
& passivum, figuratum & quantitatem.

Cuius monstruositas & Laby. in the. simili
res diversissimas collocari in uno

predicamento, rem v. eadem in
duo divelli? 2. Superfluum nam

q. ratio materiam & formam in unam catego
riam substantiam reponere jubet, ea v. d. d. d.

qualitatem & quantitatem vis jungere, q. a
illa materiam, hanc formam seq. d. d. d.

q. ratio statim d. d. d. q. d. d. d. ea
et admittit aliquod predicamentum societatis

amicitiae vasis q. d. d. d. q. d. d. d. ea
aliarum denominationum extrinsecarum
Nam (verba sunt Mendo) sicut filii p. d. d. d.

mentum habitus, ex vestibulo, ita fieri potest
 dicamentum, socius & societate amicum.
 Nimis angustum, quia non omnia entia com-
 plectitur, sed sola entia per se similia realia
 nota etc. quodsi igitur habes omnia entia
 duo dividit, ut si vulgatum distinctionem,
 alia entia a sua similitudine exulare
 debent. 2. Modos entium, quos tam comode
 peras non liquet: alius enim modos admittit
 categoria, ut figuram quantitatis, alij nullam
 remittunt locum.
 ad auxilium et coll. modor: disp: ap-
 p. i. cog. 7 disp: meta: 32. si enim 13,
 nec sibi, nec alijs satisfacit. Premitte
 hic numerus adhuc alia difficultate,
 propter predicamentum ultimum
 am per habitum quid intelligitur?
 corpus adiacens, an corporis adiacentia?
 Non hoc, quia sicut color ipse non coloris
 adiacentia in quantitate collocatur, ita per
 habitum non adiacentia, sed corpus ad-
 iacens intelligi debet. Non illud, si enim
 habitus est in predicamento substantia
 utroque quae differunt, sub se mutuo
 apprehenduntur, nullus est peculiaris sit
 habitus locus.

II In rei veritate tria solum sunt summa

substantia per se subsistere, n̄ q. ab alio
 conservante (Dro vid.) subsistat, sed quia n̄ ē
 alio, tanq. in s̄bto, non q. non ex alio maā
 Constat non quod ultima subsistat,
 in corpore s̄t in loco, substantia r̄da in prima
 mentum in carta, vinum in calice,
 et talis in corpore, in n̄ his n̄ ē tanq.
 subjectis, quia ut partes s̄nt et seorsim
 s̄nt sine eo, in quo s̄nt.

Substantia ut ē i. Completa ut incompleta.
 Completa ē omne totum substantiale.

Incompleta omnis pars substantiales.
 1. Prima et secunda.
 Prima ē omnis substantia singularis atq.
 individua.
 Secunda omnis substantia universalis.

S̄nt tamen q. s̄nt divisioni obiect.
 i. Genus et species individua.
 sicut e.g. et genus.
 sicut et species, sicut et genus, ut sicut, ut sicut,
 et substantia prima.

Omnes substantia universalis et substantia r̄da;
 Atq. substantia r̄da in primam et r̄dam,
 et substantia universalis et substantia r̄da
 in i. et r̄da substantia r̄da.

Quia et q. s̄nt divisioni obiect.
 omnes substantia et substantia r̄da.
 Prima substantia et substantia.
 et prima substantia et r̄da substantia.
 ad i. et r̄da substantia in omni momento temporis s̄nt.

in aliis s̄nt s̄nt aliis
 q. q. n̄ m̄ q. ut p̄, ut q. s̄nt s̄nt
 ut s̄nt, ut s̄nt, ut s̄nt, ut s̄nt
 q. q. s̄nt, ut s̄nt, ut s̄nt, ut s̄nt
 s̄nt, quia s̄nt s̄nt s̄nt s̄nt
 ut s̄nt, ut s̄nt, ut s̄nt, ut s̄nt
 s̄nt, qui s̄nt, ut s̄nt, ut s̄nt
 s̄nt s̄nt s̄nt.

Obi: Illud genus q. admittit supra se
 genus aliud, n̄ p̄t dici s̄nt genus.
 Atq. substantia.

Miior patet unde i. q. d̄finit, q.
 s̄nt s̄nt. et quia s̄nt dividit
 in substantia. et accidentis tanq.
 genus in s̄nt s̄nt, et dividit
 et s̄nt s̄nt p̄nt s̄nt s̄nt
 specialiter.

Cogitation et s̄nt ut s̄nt
 substantia prima priore.

Non ē proprietas in s̄nt
 ego s̄nt s̄nt s̄nt.
 ego s̄nt s̄nt s̄nt s̄nt.
 si s̄nt s̄nt. et s̄nt s̄nt s̄nt.

dependet ab altero & suis eo qd n potest unq in
suis in fieri. tunc unum acceptibile tr ara
doyos unum.

completa. q incommunicabilis. o. non dependens
aliquo sustentante. Exdempte q. omnia
identia. z subtra. z. Entia impleta.
Deas vobis acceptis quia alia daret
tria personarum quatermo: Per
communicabilitatem a. sicut supra cap: q vno
nunc, non excludit communicatio ois
ea scdm qe xata utlely. s. anima
parata q quidem existunt seorsim
non subsistunt; quia semp admi snt
pendentiam ad sum totam. (non
taalem q ue obdualitatem; sicut n. dy
realura, sed naturalen). Pergitay
positum fuit, non ita sumamlay
tri, quia illa pendet a dojo, sicut
amias ab arbore remoti arficil,
si a dojo sustentate dierely,
nihilum est lapsura.

67
Dicitur n e suppositum licet sit sub stia: q
suppositum e quid incommunicabile. q
n e in do. Dicitur. Atq: qd qd
incommunicabilis. q uos in tolligi unq conu
ni eady qm per ubitay. q n e in
comuicabili. qd tri ad sub unu tubu.

ani ma p uam e uisora
zabily ad corpus; p uam
a qd qd ipse de si us cor
pore. e. g. uia sup
sed non suppo sit in
3e tr. n. in albu cyclo
ualis uen ad su d m
corpus.

Obj: Tunc unq competit actio d passio id e suppositum (uxta tritum illud, actiois
et passiois snt suppositum.) Atq: uia separata patet actio d passio. (tr n.
suppositum intelligi, sicut in las for uatorum d rudiari. Tr: id.)
Tria separata e suppositum.

R: distig: inter actiois d passiois, q replens snt; alie q regut in p uamento
corpore: alie q n e t m spiritualy, q snt auimay, huc uaterrum auor
confusiois, terror, felicitay etc. sicut auimay separata conuicant: p rioris n.

Distinctionem illam inter substantiam d subsistentiam habent in corpore ab huculo
assumpti; d ata sicut abstractiois corpus: illa e d r o s a b i, quia sicut in auo corpore, qd pt
sua a b i n e i d n o s a b i, snt subtra subtra, n n. extra unu uen sub d r o s a b i.
videt q uia sit suppositum, qe snt p sicut corpore. Magna e q u o r f i a i n t e r u o s t r o s t r o q
lozot d p o u f i c i o s, d p o u f i c i o s, qui d r e t u m u l s o u i u e n t i a l i t e r u o r t e l e m i d
q u o s p e r g a m, d m i u m s o c i o t u p u t o, a u i d i t, u l a i a u c o r p o r e, s e p a r t e, i d e m t u m
i n s t e t i u o l u t o t a m s i a p p a r e t. Obj: u l n u n q e s i n e c o r p o r e. R: n e s t f i c i l,
u l i q 2

Deus, servos vobis factus supposito intellectualia
in in ipis agellari impobd-ros. De hiebaue
agoboror n g n fard parfont, et ga n hater
no parfont, qm diuuy unlipu non hater. non
non profnt, sed quia rias hofimouium non
z. z.

Substantia vel increata e, vel creata, t qua
vis: seq: cap:

Axiomata substantia vide explicata in
syll: z. cau: log: a cau: q usq ad g mcljive

PKT. III.

SUBSTANTIA INCREATA

Dei cognitionem homini dicitur subie
are testat Aglar Rom: i v. 8. Quousq
ayo ratio pervenire pt, eo usq nos
procedimus, non in ultra repidas.

Quantum i. attinet quast. an sit
esse Deum condicte argti i. Meta
physicis ex subordinaoe causarum.

Omnia Julia aut sunt producta, aut dety
aliquid sui improductura.
Sed prius falsum e. q. v. postrius.

Minor qdly ex principio hie hie
omni sui pndum ab aliquo vult e producta.
Illud sui q. oia sunt producta pte et tot
ono productum.

Illud sui a q. omnia sunt pndia a se
omnia pndicet, productum i: d
P. C. 2, d. n. 5. Est, que vni p duxit.
Non e, quia quid dmmu productum e.

Di. p. n. p. cogitamus qd. hie hie
q. q. d. hie. non qo ad q. d. hie.

ex hincis unat p hie p. n. Deum.
cunq. nobi quodidit hie hie hie hie
at. hie e q. q. a. solvenda d. d. e. q.
sed q. d. hie e unat q. q. p. hie hie hie hie
ita p. hie hie hie hie hie hie hie hie hie hie
hie hie hie hie hie hie hie hie hie hie hie
Nam ita hie hie hie hie hie hie hie hie hie hie
Socreat, suum d. d. hie hie hie hie hie hie
non ad ipi. hie hie hie hie hie hie hie hie hie hie
d. d. hie hie hie hie hie hie hie hie hie hie hie

de diffia

Parallaxi & aberratio visus, q̄ in celo n̄ ab alijs precipue vero Cometa.
Aberratio visus, sub d̄o, totū in loco si m̄t cogita
I. vero in aere ab ip̄s aberrat nam q̄ q̄uorū arbor
I. in aere ab alijs precipue vero Cometa.
I. in aere ab alijs precipue vero Cometa.

2. Ex terminatione ad singularitatem
quā supra in principio introductionis.

3. Argūto Physico ex miraculosis effectibus

Huius autē q̄uorū q̄ n̄a aut unū aut
ab aliquo d̄o realy.
Non illud quia generatur et ip̄s in celo
et ip̄s in mundo subitanti.
Non hoc, obflet n̄ parallaxi. Non illud, quia
coelum inq̄uiescibile et in corruptibile
Reluigēte ergo, quod a d̄o unū aut unū
oportet. et in d̄o.

4. Ex Argūto Politia, opodrobā si: cupis
mentio fil. Act. 17. quā n̄ causa e, et q̄m
ultra mare Bellicum semper fuerint m̄t
I. restat I. uariū 1. z. nisi q̄ gl̄bel Res.
certay et ab aliquo minime de similita
limites.

Quod si d̄i enumeranda sunt I. d̄i
monstranda attribūto de d̄o, si prius
ostenderimus, quod non differant a d̄o
realiter, sed eade solūm ratiocina
id quod hoc argūto Physico:

Quicquid ab alio realiter differt, id n̄ p̄t
illo nisi q̄ tropo n̄ p̄dicari.

Lux, vita, virtus, caritas et d̄o d̄i
in abstracto suis tropo: et n̄. q̄d
aliquid p̄t. v. g.

et a d̄o non differunt realiter.

Si d̄e q̄ vastum probaverimus eade

adhib

attributa in deo non ee accidentia, nam secg
in deo simul ed summa perfectio & imper
ratio, et n. in deo potentia receptiva ad op
passiva.

Dices. divina simpia e tus necessarium.
Deum dicitur si e tus necessarium, quia
liberum. In i ipsa divina sentia.

De Deum eas sua virtut e necessarium
e per hoc differt a operibus, sicut dicitur q. dnm
solum suum actum simil libera: et a liberu
per dnuum illorum qd dicitur suum objecti
ga unudq potuit creari & non creari

Attributa divina vel sunt similia pdicaty
in quid, vel pdicaty in quate.

In quid, al ens substantia, spiritalis;
Deum ee ens in superiori probatum
est: quod sit substantia in se liquet
quia si ee dicitur haberet se aliqd
foras mm: / subjectum.

Deum ee spiritalem ex ead sic
firmari pl.

Quare impetrabile e spg.
Deus e impetrabilis. In Spiritu.

Alior proba, quia alij impetrabilis omnes
cuol localy: ponitur n. deum in reb;
uate corpori al adit, sicut aer aeri, et
impetrari se per uillat: si pici q. di uiam
e. q. a se ipso dividit, & potitur aliqd
mudi partem suis deo: postuq q.
aam corpori.

Attributa pdicaty in quale similia sunt.
L. Vmlas qua e deo demonstrat sue

In deo n. delib. librtay act.
In creaturis a utruq t. ad, & obpate

corpora qd ee se unio et
impetrabil, sed cum exteior
quo loca in s. sacra sunt q. historia
n. intelligit, & tropis ut dicit
ille loci de q. spiritus, et q. in s. sacra
brachia, pedis. et posterior
tropiam suam ee.

argumento, quod acule excogitavit Hurdus
Mendoza. chisp. Met. 20. si. d. 15.

Deum, inq. duo, deos, quodam utiq. ad voluntatem
liberam, qui aut ppriam gubernant, aut aliq. despotice
sunt: Illud impossibile est in tanta voluntatis
libertate: hoc profus plurali tantum vocat.
Nam ponamus governum, velle esse, Comitat.
Satur unum velle, aut velle sui, utiq. aut
alterutro, aut utroq. Si primum, tum lo-
cupletia simul vult sua pte: si 2dum
tum velle, deus vult superior et potestior
vult inferior et impotestior, deus huius
vult deus, si tertium et utroq. vult
omnipotens, utroq. deus.

II. Perfectio. si deus non est ens perfectissimum
imò perfectissimum, tum est aliq. defectus
et potest aliqd accipere vel à se vel ab
alio. Pius est contra naturam et esse
quia nemo potest sibi tantum sibi proprium
esse: posterius est quod naturam dei
quia dare est nobilitas accipienti;
et deo erit aliq. nobilitas, quod
nisi deus est non potest, al sine
sequitur quod deus modo exuatur.

III. Immutabilitas in sententia in scientia
in sententia, in scientia, quia nihil
est, vel in peius vel in melius;
peius vel à se vel ab alio: non à se, quia
omnis appetit vult sibi bene esse. et
maius vult appetit perfectissimum
non ab alio; quia sine potest deus
sequatur

Et in unum esse et inibi unum esse scimus.

Et in unum esse et inibi unum esse scimus.

In unum esse et inibi unum esse scimus.

De deo ita esse, scimus per positionem:

De creaturis, unum esse unum de deo
creaturis, scimus, vel unum esse.

VI. Aternitas: demonstrat hęc is arguē

quibus infirmitas: per aternitatem a intel.

licitur juxta Doctorem tota simul et perfecta

vita interminabilis possessio, duo q. com.

plectitur. 7. brevitas hanc, et creaturarum

et successivam seu procliva successione,

et positiva. De a. perpetuitas consistit in

perpetuo esse, et perpetuo hodie, quod si quis

momento totum: sicut spiritus est totus in

quolibet parte, ita de aternitas tota est in

omnibus temporibus et tota in singulis.

2. Longitudo indelectibilitatem, non ab

aterno et mundum esse potest, quia ab

aterno finisset omnipotens, non huiusmodi

aternus.

VII. Omnipotentia ac finisita.

Quod dicitur si sit ubiq. intra mundum totum

probat, quia alia supremam solam

spatiam ambiret suo complexu,

a se ipso divisus est ex parte mundi

concorda, quod est impossibile sit

non doceret in maiori et concursu.

Quod 2. sit ubiq. extra mundum in

infinitis spatibus, ita confirmat: nam

Deus potest ad hunc mundum mandare

magnis

regis spatij ad soe distantem creare,
non n. soe implicat generationem, ei magno
accendo oportet ee presentem spificam, ad
qz illi spatio jam ante fuit p'sens, aut
emune ad illud loco noverbit: soe fieri rept
quia e mutabilis. & illud.

III. Omnipotentia: nam omne pos
sibile sibi respondentem aliquam di
potentiam activam, secus non est possi
le: Ista potentia qua est in quo sit
est. An in creato, nam in increato.
in illo tam aliq' creatura est finita,
tam omnipotentia sibi in finita potentia:
in soe. & obtinimus causam.

V. Vita: id n. vivit, quod seipsum
vel ad finem a se intentum, soe n.
tray facit, nec aliunde ad finem suum
ut ducit aut trahit.

VI. Omniscientia: nam omne scibile
sibi respondentem aliquam omni
sciam, qua omniscientia aut in creatura
aut in deo, prap experientia revelat.
in deo e quomodi omniscientia.
Non a. intelligit deus per species, qa
deus nihil ad se, nihil in se intetermi
atum, quod equal spe determinatur potit.

VII. Voluntas liberissima, ut su p'ra de non
radimus, & necessitate eam ageremq.

Quis intellectus est finitus
vel infinitus: finitus est
spatij, sine finitio in videtur
lappit, ut pros, quo modo no
id, quod longissimi ubi, et
impro, unde spatium: vix, n. et
mutiplicata non in dot.

Tota suera scripti
voluntate signi - Volun
tas signi sunt infino
imo lat' so us p'ra
Bona plati h a. q. n. volun
dray acti ip'ram aucti

Voluntas illa vel signi est vel beneplaciti.

Signi quia.

Præcipit ac prohibet, promittit, & sublemplet.

Beneplaciti, & externo signo non est manifestata.

His positus sequitur definitio Dei, non quem perfecta, & impossibilis, eam Deus nec speres esse, nec genus, nec habet differentiam, sed quodlibet cuius.

DEVS EST SPIRITVS INFINITVS

Effectus dei ad extra tria sunt et ratione nota: creatio, conservatio, & cooperatio.

creatio salis dei est, nam quia nihil est distinctum a deo, illa a nullo agente actuari potest, nisi quod ipsum, quod est in similitudinem, nam in magis constituitur non potest creari, nulla fuit: conditio materiae potest, hinc prodit absurditas simpliciter, qui celo materiam denegavit, quod ex nihilo sit procedente: forma explicata definitione, quod creatio sit constitutio entis ex nihilo sine dependentia ad materiam naturalem. Vide. Coll. P. 1. cap. 6. Firmus & gloria dei.

Conservatio nihil est aliud quam in se habere ad se, ut dicitur, conservatio est. solum regere totum hunc

creatio est pro nihilo
conservatio est pro nihilo
cooperatio est pro nihilo

creatio est pro nihilo
conservatio est pro nihilo
cooperatio est pro nihilo

accepit. q. veri hominis. q. ab abn. dorem
 suspente. Inexplicabilim g. fauoris. i. tollit
 So cuius libertas, non n. agere. sed agere.
 2. Dux g. h. h. causa peccati. 3. Cum
 tauri. leu. lingua comitit. non si st
 m. h. a. d. r. s. u. t. sed dux sacre ipso
 phary.

II. Causa prima ad omnes actiones cau-
 sarum secundarum concurrat, nec ulmas
 extendere q. homo sine deo cooperante

Confirma. hoc substantia i. a dei unitate:
 Omnis sui independens i. deo.
 Hinc ea r. p. r. t. r. sui independens
 q. d. deus.

Deum u. q. causam cooperantem
 in agere. i. i. u. r. a. u. t. o. r. l. i. b. r. i. t. m. a. l. o.
 d. t. a. u. r. e. l. l. e. s. c. r. i. b. i. t. a. u. t. o. r. l. i. b. r. i. t. m. a. l. o.
 d. i. u. i. n. a. t. i. o. n. e. i. n. c. o. e. l. l. o. u. t. l. e. u. i. u. s. p. r. i. u. s. u. l. t. a. t. e.
 t. r. i. n. i. t. a. t. e. i. n. c. o. e. l. l. o. q. u. i. c. a. r. i. o. r. u. m. i. n. d. e. u. s. t. a. b. i. l. i. t. a. t. e.
 t. r. i. n. i. t. a. t. e. i. n. c. o. e. l. l. o. q. u. i. c. a. r. i. o. r. u. m. i. n. d. e. u. s. t. a. b. i. l. i. t. a. t. e.
 u. i. c. a. r. i. o. r. u. m. i. n. d. e. u. s. t. a. b. i. l. i. t. a. t. e. i. n. d. e. u. s. t. a. b. i. l. i. t. a. t. e.

Cuius credit, animi uerum in casu
 nisi, possum n. in sui aro. d.
 q. ea inuentione cau. da. hinc d. A mira culg. i. u. s. d. a. u. m. e. f. f. e. c. t. u. s. + g. J. o. s. e. p. h.

Dux s. i. t. u. s. q. dependet u. d. i. a. t. i. q. M. o. d. i. a. t. e.
 ac r. u. o. l. e. t. a. t. e. n. o. n. e. a. t. e. q. d. y. i. n. p. r. i. u. s. e. a. t. e.
 d. a. n. t. i. l. s. u. a. a. d. i. o. n. i. s. p. r. i. u. s. e. a. t. e. a. b. s. o. l. u. t. a. t. e.
 2. a. c. r. e. a. t. u. r. u. m. i. m. p. e. c. t. i. o. n. e. s. i. n. o. n. e. t. a. m. e. n. t. i. s. t. i. p. u. l. t. a. t. e.
 d. e. p. e. n. d. e. n. t. i. a. d. d. e. o. n. o. n. i. l. l. u. m. e. f. f. e. c. t. u. s. d. e. q. u. i. d. e. p. e. n. d. e. n. t. i. a.
 e. f. f. e. c. t. u. s. i. n. u. t. i. l. i. o. r. u. m. s. u. a. e. a. t. e.

Dux prius alioquin influens. p. suppo. u. i. t.
 i. p. s. u. m. i. n. f. l. u. x. u. m.
 Susceptio ad solari. q. prius influens.
 Cuius solari. q. si ea u. a. l. e. i. n. f. l. u. x. u. m. e. f. f. e. c. t. u. s.
 Dux e. f. f. e. c. t. u. s. q. d. a. u. t. i. t. u. s. s. u. a. t. e. p. r. i. u. s. e. a. t. e.
 o. p. t. i. m. u. m. e. d. u. m. u. t. i. n. f. l. u. x. u. m. e. f. f. e. c. t. u. s. u. m.
 s. a. n. c. t. u. m. u. t. c. a. u. t. u. t. e. l. i. b. r. i. t. a. t. e. l. i. b. r. i. t. a. t. e.
 c. o. l. l. i. c. i. o. n. e. t. e. g. e. n. e. r. a. t. i. o. n. e. d. i. u. i. n. i.

Dux: Cuius ea u. a. l. e. i. n. f. l. u. x. u. m. e. f. f. e. c. t. u. s. u. m.

etiam procedendum, ut n. siml: s. h. q. n. ager
urfa. si n. habet. Et caa da qd in
momentum d. n. nlla labile caa da p. m.
nalis. Et stabit p. f. i. s. u. t. v. i. r. y. s. s. e. t. n.
f. i. s. u. t. u. r. y. t. n. m. e. t. s. y. q. u. o. d. s. i. l. i. n. f. i. s. t. o.
m. t. n. m. q. u. i. a. t. a. m. y. t. r. a. s. y. t. a. t. c. u. r. r. u. m.
s. t. s. i. f. f. i. c. i. a. t. u. r. v. i. r. s. s. i. u. s. s. o. c. i. o. t. n. s. u. t.
a. d. a. l. i. o. v. i. c. a. p. r. i. n. c. i. p. a. l. i. s.

II. Concurfus ea prima d. zed e una eademo
numero actio: qz a. concurfus n. actionum
sed agentium.

Probatur hoc gelatio hoc modo: si quis d. i. q. z
stare differt ab actiois ea zed, tunc hanc d.
p. t. e. u. l. a. u. t. r. e. p. o. s. i. t. d. c. o. m. i. t. a. t. e. N. o. n. p. r. i. m. u. s.
ca. d. i. d. i. n. a. m. p. l. i. u. s. t. e. l. p. r. i. m. a. s. s. e. d. a. l. t. i. e. r. a.
ca. i. m. p. n. e. t. e. l. c. a. u. s. q. u. e. a. g. g. r. e. s. s. i. t. j. a. m.
e. q. u. e. d. e. p. h. i. a. t. o. p. h. i. o. N. o. n. s. e. c. u. n. d. u. m. q. u. e. i. a.
d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. l. i. b. e. r. i. m. a. r. b. i. t. r. i. u. m. e. t. s. i.
p. o. t. e. s. t. C. i. u. i. u. s. p. o. s. i. t. o. i. b. y. a. d. a. g. g. r. e. s. s. i. u. m. r. e. q. u. i. t.
q. u. o. r. u. m. + u. n. i. u. s. q. u. o. d. e. t. i. q. u. e. r. i. t. d. i. v. i. n. e.
n. o. n. p. l. n. a. g. r. e. s. i. s. a. g. i. t. u. n. e. c. e. s. s. a. r. i. o.
O. m. n. i. s. s. o. u. s. i. s. s. u. i. s. a. d. i. o. i. b. y. p. r. e. h. p. o. s. i.
t. i. s. o. i. b. y. a. d. a. g. g. r. e. s. s. i. u. m. r. e. q. u. i. t. e. t. c.

Et
Minor probat, quia posito quod si divino aut suo
agil necessario, aut non agit. Si agit jam
est labor: si n. agit. Et quod si ille divini
generalis potest impediri, ac frustra habet,
sed sit impium appetit.
Non fortissime, quia actio caa zed aut caalit
penderet ab actiois comitatus, aut n. p. d. i. t. e. l.
p. r. i. u. s. Et ca. zed. actio t. e. l. e. f. f. e. t. u. i. n. d. i. a. t. y. n.
s. i. d. e. f. f. e. t. u. i. d. i. v. i. n. i. p. h. y. n. e. d. y. n. e. t. e. l. c. a. a.

autem Mardouij extrinsecus copias et graecis extrinsecus
videtur: hoc quod uadi uox ab sonu u = potest
affertur, quia intra 800. mille uia talis sonu
uadit supra uox et sonaua oportuit q
aliam eleg. fuisse eam intrinsecam.

2 ab appropinquata in quibus quia alio sunt co
biffi, ut uel uis qstru gaul, uis possunt a plurib
societate capi. Et Majorum, qui eius uadi
quid sunt supra uox sonu uadit.

3 ab experientia arreptitiorum, quia cum
sunt idola, per quibus loquuntur, quia
locutio a deo et uox lo cum sapi uolunt
et blaspheuiant et ab ipis, quia quod uadi
uadit dicitur, et huiusmodi. uadit alia
causa

Hec arguta non omnia sunt eius sonu uolunt
Nam primam nihil gelucl, quia falsum et oia
corpora in suis locis qstru uolunt u. id falsum
et in uox corpori rade, ut ex aduersitate lo
citate hoc patet.

Secundum est imbecille, quia existit in
non potest ex uadi uel sua profectio, sed
sua dicitur liberissima uoluntate.

Quartum ab experientia petendum solum
firmum est. Dices: ipis effectus dicitur potest
ab anima separata. Et uox: simpliciter, quia
nulli uadit uel uadit et experit dicitur anima
in mortalitate, quia nulla est cum potest
in uox, sed hoc potest uadit dicitur sonu
dicitur: quia sonu sonu et forma in uoluntate
et per se subsistit uox, sicut cum uox
uadit: quia uoluntate quoniam anima quoniam
corpori et uadit, uox quod scribitur Plato
de elipsis causis, si arsola sua, sicut
quod non irrigat, quia 2. quod uadi
dicitur cum uox dicitur nulla est separata
sarpus u. galloca et uox u potest quod
ita

act. ex. non quod intelligentia sit de
essentia eorum, sed quia s. in intellectu re
sentunt: hominis a. cognitio est sensus
quod 2. a sui intellectione actuali nunq. cessat
omni n. vivencia s. in aliquam actio
a qua nunq. desistunt, ut placet intui
tione.

Ratione v. objecti intelligit Angelus 2. seipso
2. Deum. 3. Angelos alios, quia sunt co
muniu. Resp. 4. creaturas corporeas ex
se. 5. Futura eventus, ubi ammad perit
quod solus deus cognoscit. 6. oia futura 2
notitia infallibilis. 7. ex propria perspicie
4. tum quo ad actus proprios tum alien
Contra Angelus 2. ex revelatione quod oia
illustrius intelligit, q. nos, quo n. Sibylla
si (suis de motu) iustitiam) plerisque vac
cina edere q. de futuro. Suspiciat
quod causabimus exere. 3. ad 2. apparatus
Baronij nom. 10. a Christianis demu
in N. T. fuisse ejusmodi oracula Sibyllice
edita, palmarium judicantibus facinus
veritates figmentum vze adjectum. Sed
offat historia: nam Sibyllarum s. in auct
Christianorum vaticinantium insipientium
sunt Artoz probl. sud. 20. f. s. i. Cui ordi
in V. Virg. Ed. 4. S. Fusiles 6. S. Inp
ali. 2. ex proprio lumine infallibiliter
habentem eventum scire s. in, quia omnes
Di. 1

actus creatos deas impedire pl. nihilominus
supposito, quod deus ordinariē cooperat
non impediat infallibiliter futuris event
naales seu possibilibus omnibus ad agendum
requiritur, seu ut plurimum contingenti
providere potest, praesertim cum longiore
sabeant experientiam q. Mathematica
aut Medici. 3. Actus liberos providere
sed mere gecturaliter argumentando ex
signis externis et affectibus ac dispositionib
alys, q. s. rejecta ratione homines raro
pedunt. 4. Actus mere causales ac fortun
olos ne qdem gecturaliter sciunt, q. omnia
scientia creata est ~~causa~~ sed fortis
ita n. sunt causam definitam: hie
dity diaboli, ut ajo le A. Jacida Roman
vincere posse etc.

Demum ratio Modi cognitio Angelica
celerrima 2. per species, praesertim si res
absens, q. nisi per speciem n. e. intelligi
lis. 3. discursiva, colligit n. et signis
Sicut nota experimentalis unde
nihil impediret angelos rationales vocari
si permitteret casus loquendi.

III. Voluntate libertas. Cui n. spectat
in homine requiritur, illa multo magis
sublimior ista natura.

IV. Simplicitas, non quod nullam
compositionem habeat Angelus: sicut
compositio

compositi ex esse & entia, ex actu & po-
entia, ex naa & supposito, ex gre &
differentia, sed quia, non sunt compositi
ex naa & forma, ul corpora.

V. A viternitas, videtur n. in avo, miteron
labuerunt sua reptia, sed per naam
sunt incorruptibiles.

VI. Vbi desinitive: non q. loca aliq. desim,
sed q. sibi ipsis locum describunt,
quod autem cuius voluit non in infinitum
et n. singulas totum se finit super dm
et sam civitatem & h. m. p. n. ch. & o. y.
ita uox iterum se totum g. t. e. r. e.
este scal: exere: 309.

VII. Numerica diversitas, quam abstrahi
Thomas Anglij denegavit ex negaoe
naa, q. s. quod male n. e. m. d. i. v. i. s. i. b. i. l. i. t. a. t. e.
e. n. o. n. p. o. s. s. i. t. : q. u. a. q. u. e. m. r. a. t. i. o. n. e. n. e.
t. r. u. y. q. u. e. m. e. r. i. t. s. i. n. g. u. l. a. r. i. s. s. i. m. e. m. q.

VIII. Molus e. n. d. m. aliud q. s. Nam
angelus mobilis est, ul q. a. ubiq. e. ul q. a.
certo affixas e. loco, ul res inanimata.
prius foret summa perfectionis, posteriq.
summa imperfectionis: utruinq. v. alienam
e. media ista natura. Est. ille motus n.
physicus & patibilis, sed in stantia e. y. d.
celeritatis, tarditas n. in motu corporum
e. ex resistantia moy, ul ex impenetra-
bilitate partium mobilis (m. q. s. m. x. e.)

Sono moventes in vacuo, in moventes sue
cessivi, quia pes simul esse non potest, ubi est
caput, et sic. tarditate sua cessant in
spiritu Angelico.

Affectus Angelici potiores sunt. Locutio
non beneficiis aëris ac pulmonum foras
vocem, sed quod suos conceptus alijs non
festent: quo modo id fiat, scholasticis
accerrime inter se disputant, sed quia
post multum ad id ad huc harent in
ambiguitate vado, deserenda nobis
est, hanc incertitudo.

2. Proprietas substantiarum non physica
sed moralis influxu applicando naturaliter
activa passiva: et non tam celeriter
et fortissime spiritus ventos et tempestates
tes excitare, imo et hominem generare
quod in Homero ac Merlino Necromantico
gligera et facto est vel magis
in medio. Quod non impedit et
permissum suffragari semen masculinum
modum incubum sagam pyroce, quod
in filio non est diabolus filius, sed
somnia filio, unde semen creptum
est.

3. Locomo corporum in aëre gressu
salorum vel alia raris, sicut non sicut
uay sum super pinnaculum templi
+ Affirmationem

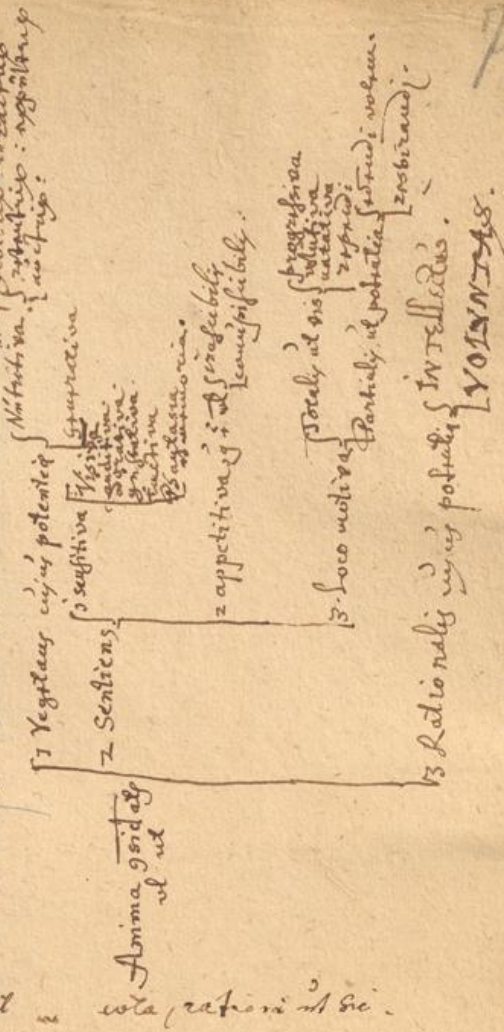
h. Sumptis corporum ul ex aere gden
atorim ul alia raot compactoram
i ghuo corporeibus n vitales actus ex
ced Angelos, sed eos solm, qd loco
notiva in nobis elicit. e.g. cubum
ri ad movere pl, inq corporei indistat
repta, su non conoqerz, d sanguis
ipm indz generare pl.

ANIMA SEPARATA

Ad hanc quoz nobis in Methodi defendere li
ce, qntum qas existentiam ac statum alti
d; certum est raot. i. potentia obediential
amanam animam separatim existere
esse, nullam cum id implicet qdictionem.
Incertum tu est an q factis ita existat
t voluntate. Dri rationi nihil constat,
im maale statum separatam aia n qpetat,
iod sic proba.

Quidq ex accidenti d violentex ab
altero separatq, ita ul perpetuam sebet
ac naalem inspinationem ad illum
statum, in q fmit, id separatum e in
statu violento.

Sed aia rationalis ex accidenti. A
the obse i. su raot finitimo ul respndio sit
naly, nihil sebet ultra caly, sicut n lapis
volupter distat in aiept impediensulo spuro

ita, rationi n sic.
sta apph. corpus, su n aale d violento

er alicia, quoad solitudo manebunt in quo ad
im. R ad 2. Non facit aia inftar gloris,
sed intelligit purpura melleatione: ror
dety v. roru, & in sui terra piovit parti
caleria, et roridit, et ror singulari r
rortuor, et ror Angolorum annuui
etior.

R ad 3. Loco movet aia, qstors,
ga cum soro, morit, rorria amittit,
rualy pstantia ad coroni: Angli qd dety
portare aia, n q se rorpes movet
non pofund, o ror quia comito pstat
Sibogthia. ror ror ror

Cap. V. VI.

DE

ACCIDENTE IN GENERE.

Accidens e extra essentiali: sive ror, quod
est subiecto, non ut pars, nec p esse sine
in quo in e.

Dividit in reale d modale, q glus speci
us in cap. seq: Axiomata siml.

Accidentis ee e mee. v. marentia et cen
a auiditly, quod tu mtelligi solim debet
potentialy marentia, nihil n. impedit
per absolutam d r potentiam accidens
alignod citra marentiam ror ror ror ror

Nec obstat. 1. Nulla ror d in ror causa
d ror ror ror ror ror ror ror ror ror
ror ror ror ror ror ror ror ror ror ror
ror ror ror ror ror ror ror ror ror ror
ror ror ror ror ror ror ror ror ror ror

am dicitur substantia vid: dicitur prior e
videntibus omnibus.

Præ: Calorem ubi dicitur galleus prior in
collo. Et substantia prior e accidentibus in omni
ad sicut, prior itaq calor e galleo, sed e galleo,
et non galleus accidentis.

Non omne accidentis e actus suum. Non
activa e. Quantitas, quia eadem illa e
in materia, q materia e passiva. l. s. gen: d

et t. si. Ex eip hie intentionales actiones
in n. quantitas sit sex pila cor, n. hie sup
eadem imprimil organo. Et hie re
lly corum error, qui orationibus aliquar
rebatit efficaciam vid: coll. p. v. disp: z.

trou: z. 2. Relatio ut e minima causalis
a nullam hie efficaciam: Relationis n. n. e
l. s. p. v. quod in q sola ratio z. l. cor

si causalit; intelligi debet, qz sicut tenet
e relatio justificat. 3. Actionis semper n
tio e, sed n. non actio, sed agens, prom
notus non e per se caa coloris, sed

lum conditio sine q non: sicut figura
ala in cuneo iuxta sectionem non puit:
ala motu calefacit, quia per motum spa
tur sanguis in exteriores corporis partes

v. sanguis per se calefacit: In e hie
actiones antecedentes habitum per se
producent sed actionum illarum par
tiales termini.

4. Accidens & productivum substantia sed
 instrumentale solum, quia productio
 substantia e supra vires accidentis, ita quod
 in aere mediante hypocrisis producit
 sol principaliter, radius instrumentali V.
 5. Nullum accidens vitale e operosum
 sine sua substantia. Non vitales autem
 accidentia productiva et sunt remota a sua
 causa, non in effectus a quo sed univoce
 Rationem vide ap. Suarez: disp. uel. 12. p.
 mm: 2. exempla v. d. sum vide dis m.
 Colli Phys. disp. 6. h. 10. 4.

CAPIT. VII.

Accidente Reali Qualitate vs Actione et
 Passione.

Sola qualitas et motus (sed quo actio et passio
 comprehenduntur) realiter a substantia dif-
 ferunt. Est n. omnis qualitas realiter a
 subto separabilis saltem per potentiam
 absolutam et quia motus non differit realiter
 a termino ad quem, ut Physicis his potant
 e. g. caliditas non differit realiter a calore
 et sequitur motus et a subto realiter
 differit. est v. qualitas accidens in tem
 sine perficiens substantiam tem in ex
 istendo tum in agendo.

motus differit aut a subto aut a termino ad quem
 terminus est caliditas

quod si motus
 terminus est
 caliditas non differit a gradu re-
 aliter a termino ad quem in termino

At or

ne aberat inquam - qz impedita
e nistamentj corrigetur non ab sabiti
quo mtrifeco, sed a Medico, inde seqnt
bestias non cadere sabitme.

obstat amsuactioni gparari in caus, quo, pntaco
de qulitate su q uam n subraut. l. j.
usu sabitum amsuactioni gparari, n nris
sa. z. Conqulitidion illam in diuactione bifi
ad agndm n n sabitum, sed pstantia
olory a dimulca d pncipium rubra z lict
moria, hoc bntiam qz. cogit ad agndm.

Subjectum sabiles non e intellectus adeo
rigore loquendo non daut sabity intellecty
quod q suaret: dno p. Mt. 14. 5. z. r. z. d
os mfmilos, hoc pncipone probat argto
rdaly Mprudta dno. 16. d. aia s. z. d. 4.

Nulla patria q positj dty ad agndm rrgntj
optimo ac pfectissimo modo agit d capax
Sabity.

Intellecty i potntia q positj de.

Major probat, qz i. sabity sly addit n sabity
absq hoc filit n bntia quogcadit sabity
qz 3. si sabity nllit n stelauday, qz rrgntj
sabity pntj, n n ca, cur n n sabity
pntj, aut offactioy n stelauday.

Minor probat, qz intellecty i potia ualy
obstantia opposita, hoc a. n p amsuactioni. l. z.
l. c. i.

Subjectum Sabitum e sola uoluntas.
ne n sola positj oumb, ad agndm rrgntj
coete ad agndm, nd a. in n dffertay snt
brat ol ualy agndm, bnti potij agit, qz

causa mali q' bini id habitus efficiet.

Nihilominus reductivè dicitur ac improprie
simplo vocabulo habitus mentalis et illa perfectio
ones habitus dicitur: ideo in divisione eorum
non preteribimus.

Causa habitus efficiens s. Natura est dicitur
Natura si sit habitus acquisitus: dicitur si
natura sit. Dicitur habitum acquisitum sibi
causam dicitur q' virtutem uti habitus hinc est habitus
in habitu. Dicitur causa illi sunt habitus q' ad
ad virtutem uti ad spiritum, sed in a causa
habitu, sibi virtutem uti natura humana, et quod
virtutem uti, prout ad virtutem.

2. Doctrina. 3. Assuetudo & exercitatio
sicut ex multis gressibus delapsionibus cavat
lapis: ita ex multis actionibus exercitatio sibi

Dicitur actio in ad hoc uti ab actibus
sibi habitus. Dicitur effectus sibi virtutem uti natura

ad i. Per actum in intelligitur q' actio
sibi virtutem uti virtutem uti, q' formaliter
in virtutem uti. ad 2. virtutem sibi in
virtutem uti causa principalis: non virtutem
in virtutem uti nobilitatem sua causa in virtutem uti
Virtutem uti virtutem ad habitum virtutem uti
demonstrat ad virtutem: ad virtutem uti
virtutem uti virtutem uti virtutem uti
virtutem uti virtutem uti virtutem uti
virtutem uti virtutem uti virtutem uti
virtutem uti virtutem uti virtutem uti

Causa habituum corruptiva est vel i. Virtus
aliquid in sublo spectant habitus vel virtutem
vel 2. exercitium actuum virtutem uti
3. oblivio ex omissione actuum nata

lo sorde odorum. Sbz intellectus perit.
ta n. illorem perniciorom e' evicta ut
no frum sentire poit, nno eundem
ttere quia exercitio gulantimoris ces
tate, ita amitti pot per sophisticas et d
stutes per gratiam assuefactionem.

visiones & signa, acqsi sabilz snt d.
ayendo facultat. z. n. facto pntenditaz
m existendo constantia, non quod prorsus
amitti pot sabilz, sed quod non facile
qucat.

Habituum divisio.

Perfectus, Imperfectus, Potest ac nna
sua, ut fides, spes.
et ab

posito extrinsecu, ut spes intrinsecus
intellectus.

A Dio q' dat habitum n' ad p'videndum
solum potestatem, sed p'p'm d' p'videtur
posse largitur.

Per accidens, ut ars architectonica in Botabato. Sbz vero
linguam in Ap'ly.

Acqsi ul est Intellectus
Voluntas s' q' b'z & s'ica.

Imperfectus adhu' n' g'at, ut opinio: vocat' aliq' dispositio.
q' spec n' differet ab sabilz, sed solum s'ctm magis s'ring.

Qualitas afficiens rectius d' q' patibilis: affi
et n. (e.g.) s' movet color visu' n' patit a
visu'. N' h'c g'ore sic e' n' q' quidam d' asp'itaz
et raritate dispositu' solunt, ad hanc g'ltat
r'hibent, unu' ad s'it'm. Q' raritaz s' e'
p'ity pro distantia aliq' p'tim' inter s'z, g'lt
in spongia, ad s'it'm p' s'it'at. s' q' t'at' o.
rarit'at' p'tim' int' s'z univ'it' s'ic' m'ar' u' sig'
ly e' n' a' r'z. N' d' Zab: l' d' a' r'z. s' n' t'at'.

Actio omnis potentia activa actus se
passio actus ad passiva passiva.

Divisiones actionis sunt.

Actio est vel manens vel transiens. Illa manens
est causa et intellectio: sicut foras prodit
calor factio.

Actio vel est per emanationem vel per trans-
lationem. Prior solummodo est causa
et a objecta nihil movet vel intellectio:
inferiorem objectam movet vel intellectio.

Actio vel est independens a natura vel creatura
dependens, vel movet a quo per se.

Actio vel est instantanea, quod quod momento
est totum et intellectio: vel
cessiva, ut calor factio.

Actio vel est realis, quod rem aliquam pro-
ducit vel frigiditas factio, frigus: vel intentionalis
quod rei solum imaginem generat, ut
intellectio, quia objecta sensus moveri solent.

Actio vel est motiva et est reactio, ut non
solum priorum exempla sunt. Nuda
sunt vinum et hoc unumque glaci refrigerari
mendum et hoc liquorem: sursum et
nunc salinus substat.

Axiomata sunt.

Divisiones et passiones sunt suppositorum. I
i et aia. l: 66. scal: exru: ias. Si.

exempla quae in tibi Theologicum, in diu
diuinitas e passio, sed deus e passio
et philosophicum: nec anima nec corpus
natura, sed homo.

Non a. hoc vult axioma, q. adiones ne
proveniat ex partibus aut facultatibus
taug. primi p. Quibus, sed q. no
debent predicari ac per se ascribi, nisi
supposito. Cuius sententia q. firmat. q.
quoad actiones: id per se agit, quod
se e, qua n. vel omnino non sunt. v.
non sunt per se in statu sua q. pler
ea et per se non sunt in ea. e. g.
Facultas statuta in Polycho. q. n.
id e agit in tr. polycho. a. illa facultas q.
tr. statuta in tr. p.

2. Quo ad passiones, generari, corrupti
ascribuntur homini. vel q. homo e, et q.
mutationis subit e, et q. in homo e.
sc. suppositum persona. Non primum
q. homo universaliter generari, alioquin
generet singulariter et existeret in
nullo. Non dicitur, q. anima omni
subto ascriberet: alioquin generat deus
duplex pro subto in maiorem partem
qua nec generari nec corrupti possunt
l. i. ps. c. 9.

2. Actio non recipit per modum imp
mentis, sed per modum receptivitatis
v. syl. 2. Can. 21.

De passione

De Passione nihil peculiariter dicendum e
ga realiter eadem e cum actione, sicut Physic
t. mole cum proportione demonstrant.

A. P. V. J. . 118.

Accidentale Modali . .

Accidens Modale zplex e ABSOLVTVM
I RELATVM

Nostro qdam consilio t Relato prius agitur
fute omnia a tenendum e Relatorem ee
ens reale, quia nemine cogitante respectu
q' n' n' d' i' g' a' u' t' , P' a' t' r' u' i' t' a' t' i' , s' i' m' i' l' i' t' u' d' i' n' i' s' t' i' .

Nec obstat Relatorem ad rem in subjecto ab
subjecti m' t' a' o' e' , non igit e ens reale .

Ex neg: q' seq: Nunc videri auic' q' d' lapidi
extra q' d' m' t' a' o' e' m' . Ergo p' p' e' a' v' i' d' e' r' i
non eet ens reale . 2. Aduertendum e Relati
onem a suo p' n' d' a' m' e' n' t' o' d' i' f' f' e' r' r' e' s' o' l' u' m' m' o' d' a' l' i' t' e' r
ga e. g. pateritas ab s' o' i' s' s' e' p' a' r' a' b' i' l' i' t' e' r' s' e' p' a' r' a' t' i' o
non m' t' u' a' . 3. P' r' a' s' e' i' u' d' u' m' e' R' e' l' a' t' a' v' l' i' n' o' s' t' r' a
d' i' m' i' n' u' t' i' o' n' e' : i' l' l' a' v' o' c' a' r' i' t' r' a' n' s' c' e' n' d' u' n' t' u' r
t' a' l' i' a' s' u' e' p' r' i' d' i' c' a' m' e' n' t' a' l' i' a' . E' t' d' i' f' f' e' r' r' u' n' t' i' n' d' i' s' t' i' n' c' t' i' o' n' e' .
I. q' u' o' d' p' r' i' d' i' c' a' m' e' n' t' a' l' i' s' r' e' l' a' t' i' o' s' e' m' p' e' r' r' e' g' r' a' t' u' r
t' e' r' m' i' n' i' c' o' e' l' l' i' g' i' t' u' r' n' o' n' i' t' e' r' t' r' a' n' s' c' e' n' d' u' n' t' u' r
r' a' l' i' : n' a' m' a' i' a' s' e' p' a' r' a' t' a' s' u' n' t' s' e' p' a' r' a' b' i' l' i' t' e' r
ad corp' s' . s' e' i' a' ad s' e' i' b' i' l' i' t' e' m' q' u' o' d' n' o' n' t' a' u' e' r' t' i' t' u' r
u' t' i' n' n' o' n' e' x' i' s' t' i' t' , s' e' i' a' n' e' e' x' i' s' t' i' t' u' r' q' u' o' d' n' o' n' p' o' t' e' s' t
q' u' o' d' e' n' s' i' n' u' n' i' u' e' r' s' a' l' i' t' e' r' . 2. q' u' o' d' i' l' l' a' p' r' i' d' i' s' o' f' f' i' c' i' u' n' t' u' r

referendi non sunt ad aliud: hoc sicut loquendo
cere aliud quod miras exercet. E.g. anima
in anima & corpus respicit terminum ad
vultum d' corpus, sed praeterea aliud offi-
exercet, corrigendi scilicet: nunc cum alio
3. Quas res absolutas et est relatum tra-
cedentem, non item ipsi causalit.
Primum patet, quia nihil est, quod non sit
bonum est: alii verum bonum est. dicitur
respectum ad intellectum et voluntatem.
Ad hunc respectum transcendentem per-
nent et sunt ultima felicitate. Vultus
n. d' quanto sunt quantitates habent
respectum ad locum et tempus. SIT
est seu modus scilicet species aliqua figura
habens respectum ad situationem. Habens
per se est corpus habens respectum ad
q. eo recte seu includit.

Item denuo hoc adita aucto ingredi
relationis doctrinam

Est v. Relatio nihil aliud quam entitas in re
existens cum necesse existentia al-
cujus alterius.

Requisita est q. eadem relationis sunt s. subje-
ta quod in nam in nam subiectum patet
ty non est Abraham et Isaac, sed ille subje-
cti terminis. 2. Fundamentum. eadem proxi-
ep qua

hab. hoc est ratio qua demonstrative ratio recte, ob qm res
exercet. E.g. nuptia dicitur pater, sponsa, emptor etc.

hab. hoc est ratio qua demonstrative ratio recte, ob qm res
exercet. E.g. nuptia dicitur pater, sponsa, emptor etc.

hab. hoc est ratio qua demonstrative ratio recte, ob qm res
exercet. E.g. nuptia dicitur pater, sponsa, emptor etc.

hab. hoc est ratio qua demonstrative ratio recte, ob qm res
exercet. E.g. nuptia dicitur pater, sponsa, emptor etc.

hab. hoc est ratio qua demonstrative ratio recte, ob qm res
exercet. E.g. nuptia dicitur pater, sponsa, emptor etc.

hab. hoc est ratio qua demonstrative ratio recte, ob qm res
exercet. E.g. nuptia dicitur pater, sponsa, emptor etc.

hab. hoc est ratio qua demonstrative ratio recte, ob qm res
exercet. E.g. nuptia dicitur pater, sponsa, emptor etc.

hab. hoc est ratio qua demonstrative ratio recte, ob qm res
exercet. E.g. nuptia dicitur pater, sponsa, emptor etc.

hab. hoc est ratio qua demonstrative ratio recte, ob qm res
exercet. E.g. nuptia dicitur pater, sponsa, emptor etc.

hab. hoc est ratio qua demonstrative ratio recte, ob qm res
exercet. E.g. nuptia dicitur pater, sponsa, emptor etc.

Quaeritur sic an 1. filius videtur Nam
resurrectus proprie quidem fuerit
filius.
2. An terminus relationis sit qd absolutum?

Et ad 1. Affirmatio, quia expressit luc. 7. v. 10. v.
dua appellat mater.

Non obstat, hae ratio for. Ad ad relas non una
utrum & modum nostram speravit.

Et disting. in relas q. r. fundamta s. r. q.
eae malib, posteriori p. r. u. a. n. a. priori.
sicut n. relas ducit ad ualetem milita soluta
oppat, ita et relas q. r. q. u. o. r. t. o. s. o. l. u. t. o.

Et ad 2. et affirmatio, cum h. r. u. a. u. y. a. e. a. r. e. l. a. s.
h. i. u. y. . 2. relas prior i. h. i. u. i. a. r. y. t. o. r.

Quod relatione prior e, e relatum:
Sermimis relas prior e. 3.

Hinc sequitur definitiones relationum per
correlata ee vitiosas, ut pater e q. habet filius
i. y. quibus t. causis. Quia i. q. u. s. m. o. d. i. d. e. f. i. n. i. t. i. o. n. e. s.
n. t. i. o. n. e. s. n. o. n. s. i. m. i. l. e. x. p. r. i. o. r. i. b. u. s. q. a. r. e. l. a. t. u.
s. i. m. i. l. e. c. a. m. c. o. r. r. e. l. a. t. o. . 2. N. o. n. s. i. m. i. l. e. x. n. o. t. i. o. r. i. b. u. s.
b. u. s. : p. o. r. a. t. u. s. n. l. o. c. o. f. i. l. i. d. e. f. i. n. i. t. i. o. f. i. l. i. i. n. i. m. i. t. u. s.
h. a. e. p. r. o. d. i. d. i. t. n. g. a. t. i. o. : p. a. t. e. r. e. s. t. q. d. e. s. t. e. o. n. i. s.
q. u. i. h. a. b. e. t. p. a. t. r. e. m. . E. x. s. o. c. p. r. i. n. c. i. p. i. o. r. e. c. t. e.
u. l. i. a. c. c. u. s. a. t. d. e. f. i. n. i. t. i. o. n. e. m. s. e. r. v. i. t. u. t. i. s. j. u. r. i.
d. i. c. a. m. A. r. i. s. t. o. t. e. l. . 1. . 7. r. e. s. p. . c. . 3. s. e. . 8. . 2. i.

Dividit relatio i. n. i. n. r. e. l. a. t. i. o. n. u. m. r. e. a. l. e. m.
I. r. a. t. i. o. n. i. s. q. e. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. e. q. u. o. r. u. m. i. n. e. q. u. o. c. a. t. a.
Relatio ratioms e, si q. s. i. c. e. r. e. l. d. e. r. v. e.
s. e. c. o. r. p. o. r. e. a. m. , a. d. e. o. q. c. o. n. s. t. i. t. u. e. r. e. l. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e.
m. i. o. r.

inter duum & corporeum e. q nec e nec esse
potest.

2. Relatio ul apparenlia ul disq parentia.
Potissim hac definitio ulqz rae dignitatis:
nam inter Regem & subditos e disq paren-
tia: inter fratrem & fratrem e q parentia.

3. Ul est Mutua ul non mutua. Illa qz utriusq
est ul realis ul utriusq rae, ut dicitur
& sinistra in columna. Haec cum non
est reale, alteram rae, qz e relatio
inter creatorem & creaturam.

Axiomata explicata smil in Syll: 2.
Can: Log: 16. & seqq:

Sequitur Accidens Modale abso-
lutum, qz Speific e quantitas, e qz realem
identitatem cum substantia demonstravimus
supra l. s. c. 6. Super e, ut more nostro qz
centiam explicemus primo, ut risiones
& axiomata erodemus.

Consistit a. eentia eantitatis, non in mensura:
quod. hac n qzlet omni quantitate: postea n.
e linea infinita, aut a'ngor qm' q'ntor,
non z. s'ol' qz a' gravitas (qualitas) per
libras mensural, sed in extensione quan-
titativa, qm' seqt' impenetrabilitat' &

Extensio alia q'ntas. i. v. Entitativa
qz n' so possit, q'nt' alia q'nt' pluribus
q'nt' substituta, q'nt' q'nt' q'nt' una
n' n' alia, q'nt' n' n' substantia corpo-
ry singulari.
2. e quantitativa p' ordinem ad ipse
talem quant' q' v. p'nt' illa q'nt' ita
ordinant' n' d' s' n' q'nt' q'nt' am' q'nt' sint
plur' ita q'nt' existit ut probat
ut s' ordinant' q' v. g. pro loco sit
caput, ut colla, tertio p'nt' etc.
3. e p'nt'io apt' d'icant' in ordine
ad locum, q' s'c. dua p'nt' q'nt' d'icant'
corpori aut duo corpora. Ita q'nt' ex du-
bus, ut un' d'icant' d'icant' d'icant'
p'nt' loci, quod, exiit in e'le' d'icant'
corpori p'nt' al' n' loco respon-
det caput, al' p'nt' d'icant'.
4. e actuali extensio in rodore
loco, q'nt' correspondet q'nt' apt'
d'icant', q'nt' p'nt' illi act'.

positio partu extra partem, sive quod
idem divisibilitas et proprietatis dicta
punctus non est quantitas: substantia item
incorporea ut Angeli non habent quantitatem,
quia simul pertractantur in quavis loci
parte Essiam suam totam obtinent:
glia et ut fulceo et albedo, cum in
lacte se pertractant, non sunt quantitates.

Divisio quantitas in divisione accidentali
in signatam s. figuratam et non signatam
Hinc ubi immediate materia prima vendi
caut: Illa corporibus spectat oppositis.

Subdivisiones videantur in duas delectari: i.
i. g. l. g. e. g. in ar. Mathematicis.
2. divisione centrali, in continuam et discre-
tam. continua est, cujus partes non communi
termino copulantur: discreta, et partes
non sibi connectuntur, nec communi termino:
e. g. in suavia prioris terminus, huiusmodi
trita similes: posteriori terminus a quo
a trita, sui quarta similes.

Continua quantitas subdividitur in permanen-
tem et successivam. Permanens est
linea, superficies, corpus: Successiva
serpens: Omittimus Locum, quia is est
spatium esse, ut superficies: spatium
indivisibile.

87

secundum Scaligeram; superficies secundum inter preles Arli, pterozg.

Si primum, quia non est, qui est non-ens. Si secundum, non est quantitas a superficie distincta. Sicut si linea curva non est species distincta a linea, sed quae solum accideris: ita continens esse non est species a superficie diversa, sed sicut accideris.

Quantitas his creta et vel permanens et vel successiva. Permanens Numerus non numerus aut numerus, sed numerabilis, quia est ens per se constans ex materia, unitatibus et forma, discretionem. e.g. triarius, conjugatus et trius unitatibus et triunitas. Successiva quantitas oratio est: per orationem a. b. c. d. e. s. non sola oratio est multis dictionibus constans, sed una et dictio, ut dominus: Non 2. Sed Sonus, quia hic est quantitas: sed 3. Tempora seu morales in aliqua oratione discreti, ut do, mi, nax: nam tempus in hac dictione dominus continetur et pronuntiata est continuum: discretum vero est in tres morales distingas, do, mi, nax. Subsimil axionata et quantitate, quia illustrata et similis in Syll: 2.

Can: 18. et seqq: ideo et hic superfluo
laborij supercedomij.

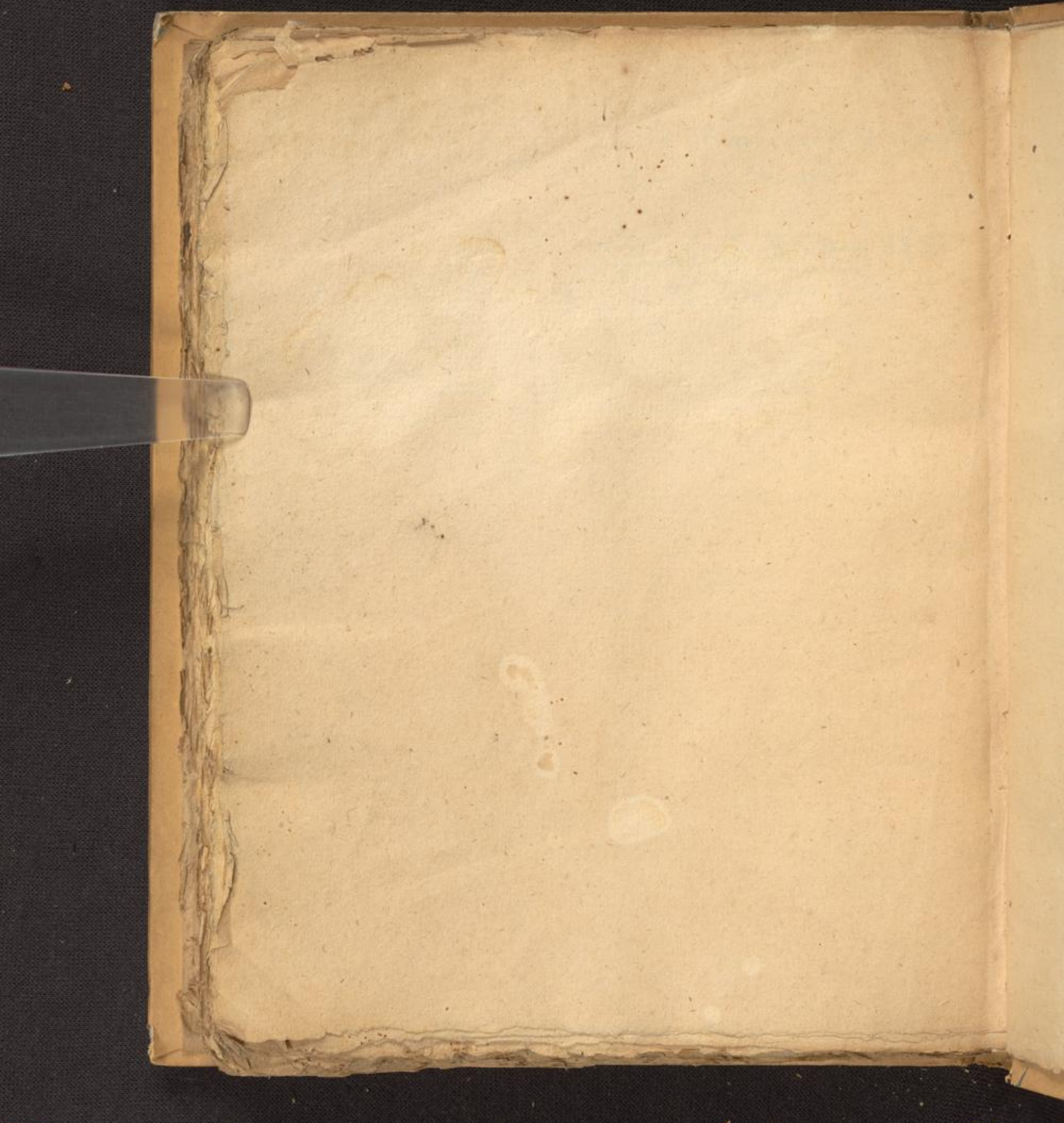
Cessamus cum dono deo et hinc
per opus par.

die seige

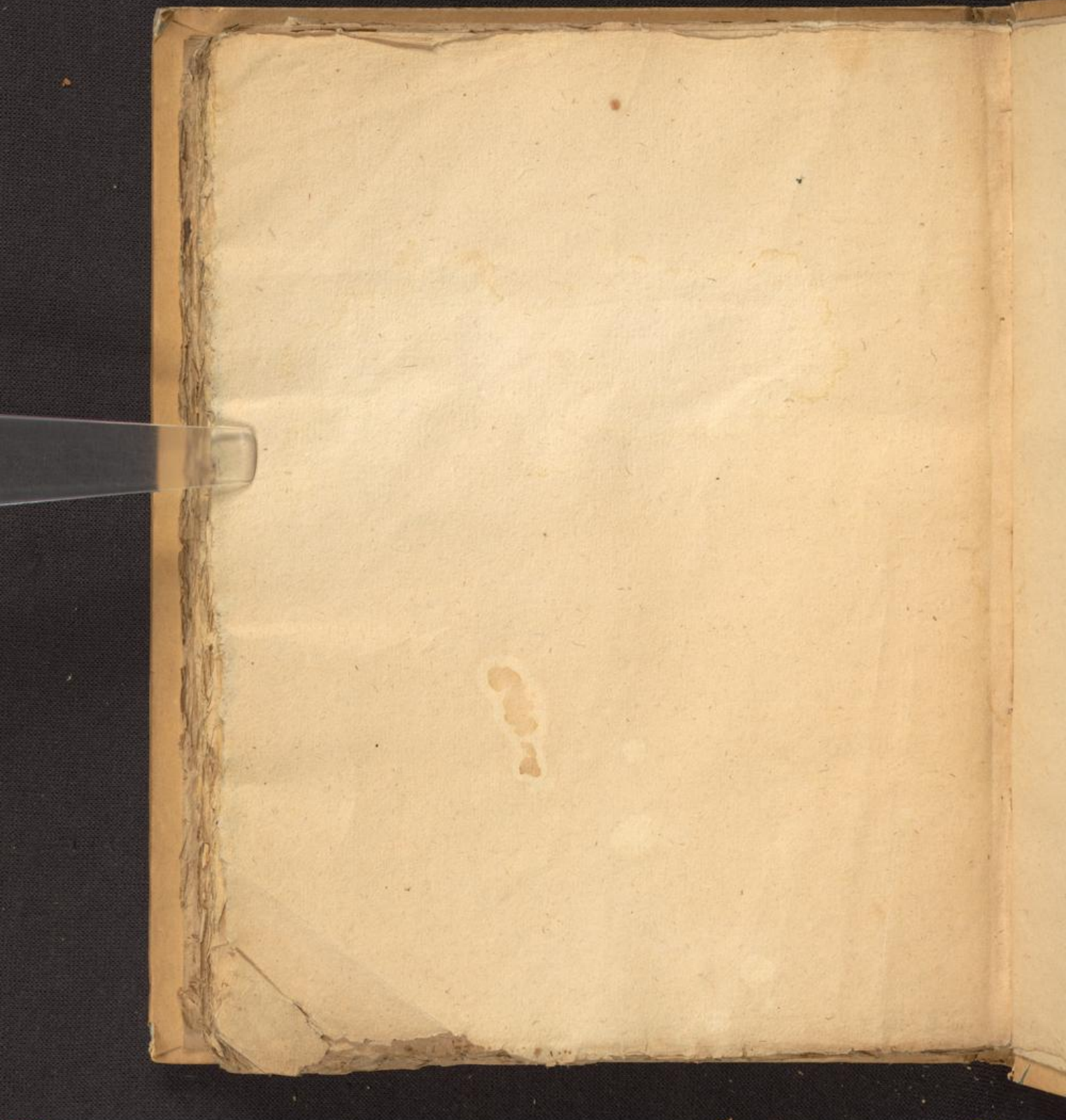
1/1
1/1

P.

88
88

89

90

91

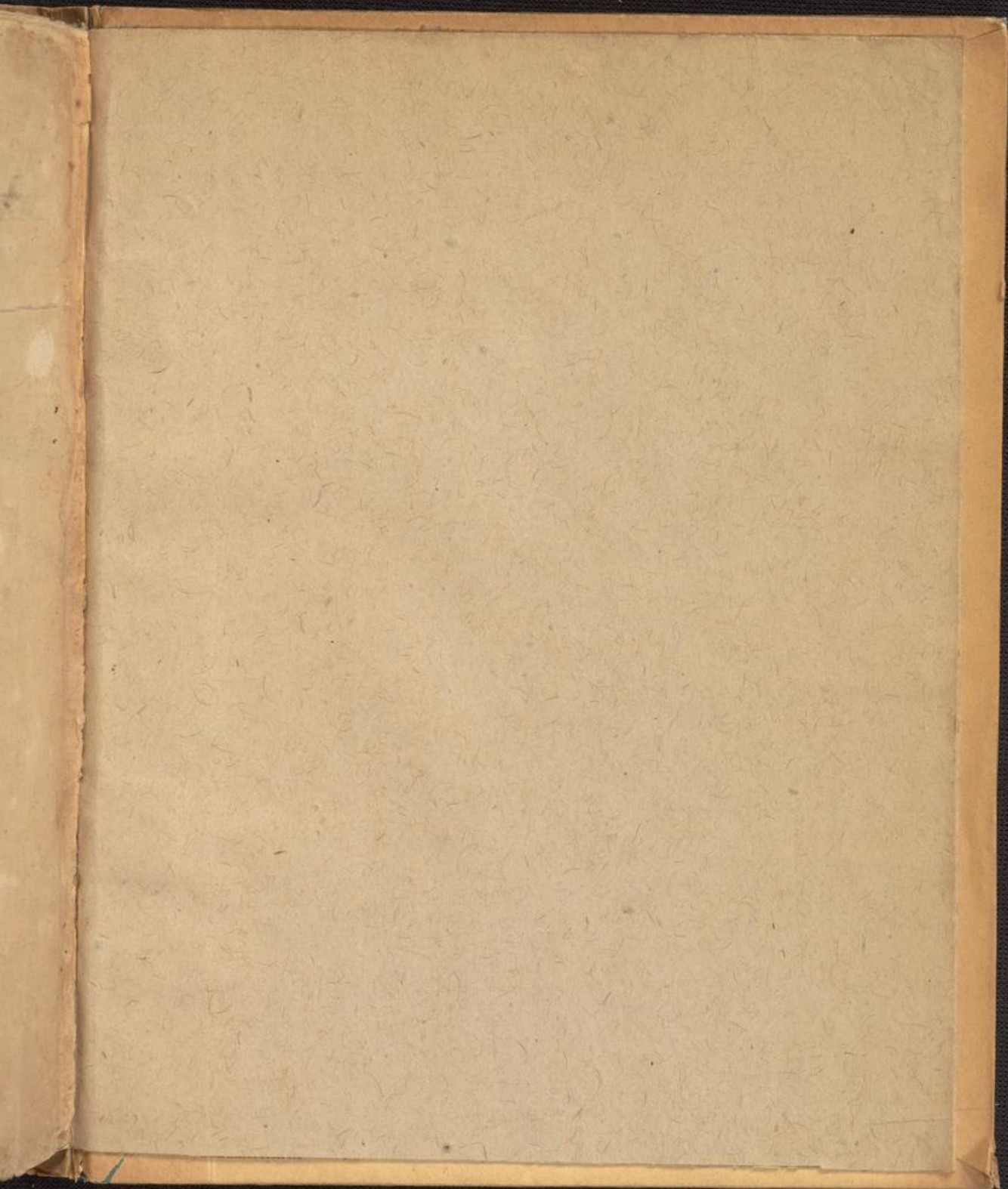
74
Johann Ludwig Kumpfer
von Nürnberg an den
Landen

Hab ich ab geschickt

Jahr 1672

Unter dem Namen d. Johannes
Kumpfer D. P. M. A.

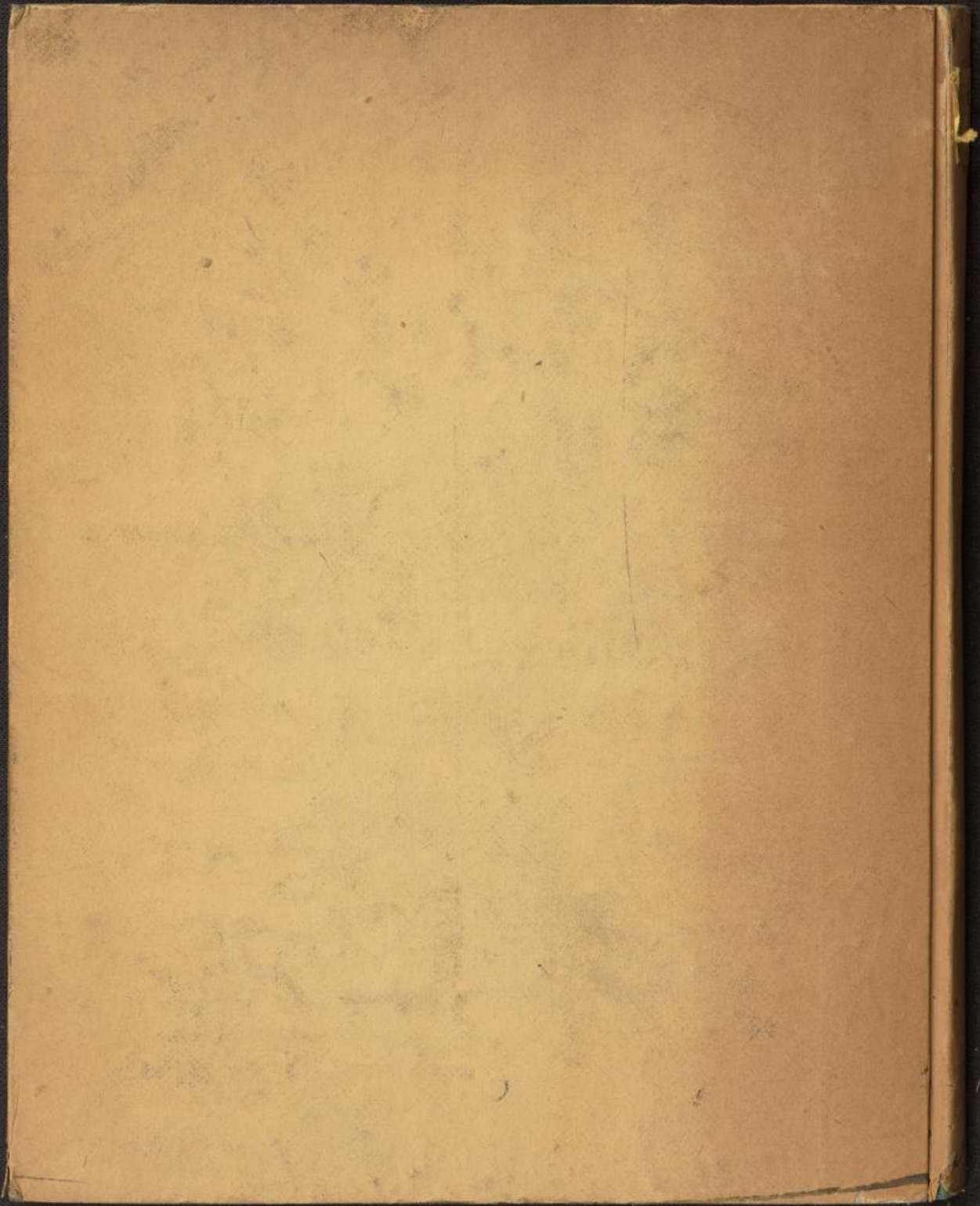
Die Gott beständig lieben
Kunst freudig über
Trinken sehr gut
Die Kunstschafft laß
Das sind + pflegen
Alles dem da sie kommen haben

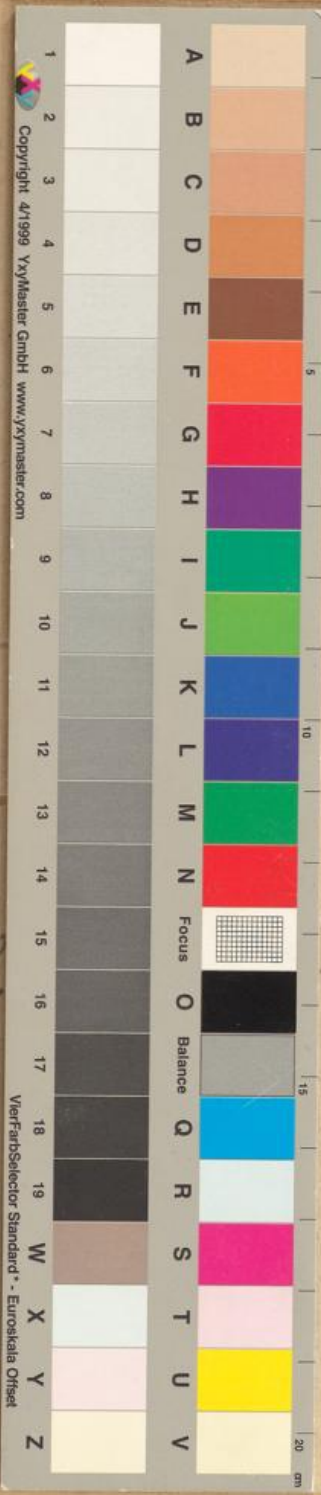

D

91 Bl. 21 x 16,5 cm

D

91 L